

30 Ιουλίου 1906

Ολοκαύτωμα της Αγχιάλου Ανατολικής Ρωμυλίας

**Σάββατο 30 Ιουλίου 2011 στις εκδηλώσεις του Δήμου στην Νέα Αγχιάλο
Να έχουμε το νου μας να είμαστε όλοι εκεί!**

**ΕΙΝΑΙ
ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ**

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» Διεύθυνση: Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11 361 Κωδικός έκδοσης 1156 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2011 • ΕΤΟΣ 18ο • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΟΥ 71

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Του Κώστα Τσιάμη

Οι μαθητές, οι γονείς και το facebook

Σοκ και ντροπή μου προκάλεσε η αποκάλυψη ότι οι «μαθητές σε σχολείο του Βόλου που απεβλήθησαν από το σχολείο επειδή έβριζαν καθηγήτριά τους στο Facebook» ήταν μαθητές του Γυμνασίου της Ν. Αγχιάλου. Συγκεκριμένα δύο από τους μαθητές είχαν αναρτήσει φωτογραφίες καθηγήτριας του σχολείου και οι υπόλοιποι δέκα έκαναν στην ανάρτηση υβριστικά σχόλια. Οι δύο μαθητές που ανέβασαν τις φωτογραφίες πήραν πενήνήμερη αποβολή ενώ όσοι σχολίασαν κάτω από αυτές πήραν από δύο μέρες ο καθένας. Οι αποβολές θεωρώ ότι ήταν ένας καλός και κατάλληλος για την ηλικία των μαθητών τρόπος να κατανοήσουν ότι είναι διαφορετικό να μιλάς σε ένα δωμάτιο με το κολλητό σου και διαφορετικό να διαπομπεύεις δημόσια ένα πρόσωπο που δεν έχει τρόπο να αμυνθεί. Η ανάρτηση σε δημόσια θέα στο internet σχολίων, είτε σε

εφημερίδα, στην τηλεόραση και αλλού φέρει την υπογραφή του ανθώπου που γράφει και υποστηρίζει κάτι και άρα φέρει το βάρος εκτός από το θάρρος της γνώμης του. Πρέπει να ξέρουμε ότι όλες οι πράξεις μας έχουν κάποιο τίμημα (θετικό ή αρνητικό).

Η τεχνολογία, στις μέρες μας έχει κάνει άλματα και η επικοινωνία είναι πανεύκολη ακόμη στους ελάχιστοι γνωρίζοντες τα περί κομπιούτερ και ίντερνετ. Η υπευθυνότητα στην χρήση της τεχνολογίας ιδίως στις μικρότερες ηλικίες είναι ένα άλλο τεράστιο ζήτημα. Τα site κοινωνικής δικτύωσης (facebook, twitter κ.α.) γνωρίζουν τεράστια επιτυχία και η χρησιμότητά τους είναι πλέον αναμφισβήτητη. Θα θυμίσω ότι είναι, πολλές φορές, ο μόνος τρόπος σχετικά ασφαλούς επικοινωνίας και μετάδοσης ειδήσεων σε ανελεύθερα καθεστώτα, ενώ έχουν αποτελέσει την αρχή και κοινωνικών κινήσεων (εκτός από το κίνημα των αγανακτισμένων που οργανώθηκε επιτυχώς παλαιότερα θυμάμαι και άλλες κινήσεις που οδήγησαν τον κόσμο στις πλατείες π.χ. Διαμαρτυρία για τις πυρκαγιές το 2007 κ.α.).

Στις νεότερες ηλικίες το βάρος της ενημέρωσης τόσο για την ορθή συμπεριφορά στο διαδίκτυο όσο και για τους κινδύνους από αυτό πέφτει όχι μόνο στο σχολείο αλλά κυρίως στο οικογενειακό περιβάλλον καθώς αυτός είναι ο χώρος όπου η νεολαία χρησιμοποιεί ελεύθερα και χωρίς έλεγχο το ίντερνετ. Και εκεί είναι που ο γονιός αντί να λείπει ολόκληρο ότι δεν κατέχει καθόλου από υπολογιστές αλλά ο πιστορικός πετάει να εκπαιδευτεί παράλληλα με το παιδί του έστω κι αν αυτό για την ηλικία του είναι δύσκολο γιατί μόνο έτσι θα μπορέσει να σταθεί πλάι του φύλακας και βοηθός του.

Καλό καλοκαίρι!

Ο Σύλλογος Αγχιαλιτών της Αθήνας και η εταιρεία μουσικών παραγωγών «Μελωδικό Καράβι» διοργανώνουν συναυλία του

ΣΤΑΜΑΤΗ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗ

στο ΑΝΟΙΧΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΛΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2011

Ο Σύλλογος Αγχιαλιτών της Αθήνας σε συνεργασία με το «Μελωδικό Καράβι» παρουσιάζουν τον Σταμάτη Σπανουδάκη στο Ανοιχτό Δημοτικό Θέατρο Βόλου για μια μεγάλη μοναδική συναυλία την Παρασκευή 2 Σεπτεμβρίου 2011. Ο αγαπημένος καλλιτέχνης, τρία χρόνια μετά την τελευταία συναυλία του στο Πεκίνο, θα μας παρουσιάσει μια διαφορετική, πιο ώριμη, πιο άμεση και σίγουρα πολύ πιο προσωπική πλευρά του.

Το πρόγραμμα της συναυλίας περιλαμβάνει καινούργιες μελωδίες και ενορχηστρώσεις, με τον ίδιο τον συνθέτη να «ακουμπάει» περισσότερο στις κιθάρες του, με τη βοήθεια πέντε σολίστ και της 12μελούς ορχήστρας εγχόρδων. Θα ακούσουμε κομμάτια από τον τελευταίο δίσκο του: «**Θέλω να μαι πάντα μαζί σου**», αλλά και μερικά ακυκλοφόρητα ακόμη, από τον δίσκο που τώρα ετοιμάζει. Βέβαια, όσοι χρόνια τώρα αγαπάμε τον ίδιο και τη μουσική του, δεν θα φύγουμε χωρίς να «γεμίσουν» τ' αυτιά μας και με τις παλιότερες, αλλά ακόμη τόσο σημερινές αγαπημένες μουσικές στιγμές του Σταμάτη Σπανουδάκη.

Συνέχεια στη σελ. 16

Έσοδα της συναυλίας θα διατεθούν για την αναστήλωση του αρχαίου θεάτρου Μικροθηβών και στο Ιερό Ίδρυμα των Ανατολικορωμιλιτών «η Αγία Τριάδα»

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΘΑ ΠΡΟΠΩΛΟΥΝΤΑΙ:

- Στη Νέα Αγχιάλο, στο βιβλιοπωλείο της Αγγελικής Γκαραβέλια «Το Αλφραβητάρι», τηλ.: 24280 77264 και στο Βόλο από τον κινηματογράφο «Αχιλλείο», τηλ.: 24210 34991, 24210 32818.
- Η προπώληση θα αρχίσει από 25 Ιουλίου 2011.
- Την ημέρα της συναυλίας στα ταμεία του Θεάτρου

Πληροφορίες στα μέλη του Συλλόγου

Η τιμή των εισιτηρίων είναι: Γενική είσοδος 20,00 ευρώ και διακεκριμένες θέσεις 40,00 ευρώ.

* Ο Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» ευχαριστεί τον Πρόεδρο Απόστολο Φοινικόπουλο και τα μέλη του Δ.Σ. του Καλλιτεχνικού Οργανισμού - ΔΗΠΕΘΕ για τη παραχώρηση του Δημοτικού Θεάτρου Βόλου για τη Συναυλία του Σταμάτη Σπανουδάκη.

ΙΕΡΟ ΙΔΡΥΜΑ «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ»

Οι ανατολικορωμιλιώτες στην γιορτή

Της Θεοδώρας Μηνουόδη

σελ. 8

ΖΕΥΞΗ ΜΑΛΙΑΚΟΥ

Μια δεύτερη ταφόπλακα;

Του Λεάνδρου Σλάβη

σελ. 11

ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Η μουσική ζωή στη Ν. Αγχιάλο μέχρι τα χρόνια του Πολέμου και Κατοχής

Του Γιώργου Διονυσίου

σελ. 12

ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ

Η παράξενη ιστορία του αλόγου

Του Λάσκαρη Π. Ζαράρη

σελ. 14

[Δημοτικά]

Η Χορωδία Νέας Αγχιάλου και αντιπροσωπεία του Δήμου Βόλου στην Πομόριε της Βουλγαρίας

Συμμετείχε στις εκδηλώσεις για τον εορτασμό του Αγίου Γεωργίου

Αναχώρησε την Τρίτη 3 Μαΐου η αντιπροσωπεία του Δήμου Βόλου για την πόλη Πομόριε της Βουλγαρίας, προκειμένου να παραβρεθεί στις εκδηλώσεις για τον εορτασμό του Αγίου Γεωργίου, προστάτη της πόλης, οι οποίες φέτος ήταν αφιερωμένες στα 20 χρόνια αδελφοποίησης της Πομόριε με τη Νέα Αγχιάλο Βόλου. Στις εκδηλώσεις είχε κληθεί και συμμετείχε και η Χορωδία της Δημοτικής Ενότητας Νέας Αγχιάλου.

Πρόκειται για την πόλη της Παλιάς και πατρώας Αγχιάλου στα Παράλια της Μαύρης Θάλασσας κοντά στο Bourgas και την ιστορική Μεσέμβρια. Η πρόεδρος του Βουλγαρο-Ελληνικού Συλλόγου Stefka Alikova, ελληνικής καταγωγής, προσκάλεσε την Χορωδία της Νέας Αγχιάλου να συμμετέχει στις εκδηλώσεις για την γιορτή του Αϊ Γιώργη που εκεί γιορτάζεται στις 6 Μαΐου, στο ομώνυμο Μοναστήρι.

Ο σύλλογος των Ελλήνων της Πομόριε γιόρτασε φέτος τα 20 χρόνια από την ίδρυσή του, καθώς δημιουργήθηκε με αφορμή την αδελφοποίηση των δυο πόλων, οι δεσμοί των οποίων είναι μακροχρόνιοι και στενοί. Κάθε χρόνο γίνεται ανταλλαγή επίσημων αντιπροσωπει-

ών οι οποίες συμμετέχουν στις εκδηλώσεις του Αγίου Γεωργίου και της Γιορτής Κρασιού αντίστοιχα.

Η χορωδία Νέας Αγχιάλου εμφανίστηκε την Πέμπτη 5 Μαΐου από κοινού με τη γυναικεία χορωδία και το χορευτικό της Πομόριε. Ο μάστρος της χορωδίας κ.

Γιώργος Διαμαντόπουλος παρουσίασε ένα πρόγραμμα που στηριζόταν στο ελληνικό κυρίως ρεπερτόριο αλλά και δύο τραγούδια που αποδόθηκαν κατά τη διάρκεια κοινής εμφάνισης με τη χορωδία της Πομόριε, σε εναρμόνιση του ιδίου.

Την αποστολή της χορωδίας συνόδεψαν πολλοί Αγχιαλίτες (περίπου 90 άτομα) όπου τους δόθηκε η ευκαιρία, ορισμένοι να γνωρίσουν τον τόπο καταγωγής τους, άλλοι να ανταμώσουν και να γνωρίσουν τους μακρινούς συγγενείς. Δύο λεωφορεία είχαν μισθωθεί για να εκδράμουν για τέσσερις μέρες στην «πατρώα γη».

Την αποστολή, συνόδεψαν εκ μέρους του Δήμου Βόλου, ο Αντιδήμαρχος Νέας Αγχιάλου, κ. Παντελής Πελεκάνος και ο δημοτικός σύμβουλος κ. Νίκος Νομικός. Επίσης παραβρέθηκαν ο Πρόεδρος της Δημοτικής Ενότητας Ν. Αγχιάλου, κ. Νικόλαος Στάνιος, ο Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινωφελούς Επιχείρησης Νέας Αγχιάλου κ. Χαράλαμπος Βέργας και ο κ. Παύλος Δημόπουλος, πρώην Πρόεδρος της κοινότητας Νέας Αγχιάλου, στη θητεία του οποίου πραγματοποιήθηκε η αδελφοποίηση της πόλης με την Πομόριε.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ: ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΑΚΤΩΝ

Εξόρμηση καθαρισμού της παραλίας Νέας Αγχιάλου πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 16 Μαΐου 2011 με τη συμμετοχή μεθώντας και πολιτών κάθε ηλικίας, οι οποίοι έδωσαν μαζικά το «παρών» σε μια προσπάθεια ανάδειξης και προβολής του εθελοντισμού ως παράγοντα κοινωνικής προσφοράς.

Η εξόρμηση διοργανώθηκε με τη συνεργασία των φορέων: Δήμος Βόλου, Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Μαγνησίας, Εθελοντική Ομάδα Διάσωσης Μαγνησίας, Φιλοπρόοδος Σύλλογος Νέας Αγχιάλου, Ορειβατικός Σύλλογος Νέας Αγχιάλου, Σύλλογος Γυναικών Νέας Αγχιάλου, 1ο Ευγένειο Δημοτικό Σχολείο Νέας

Αγχιάλου και 2ο Βαρνάκειο Δημοτικό Σχολείο Νέας Αγχιάλου.

Στους εθελοντές μοιράστηκαν γάντια και μπουκαλάκια με νερό από το Δήμο Βόλου και την Υπηρεσία Καθαριότητας, όπως επίσης και από τον Φιλοπρόοδο Σύλλογο Νέας Αγχιάλου. Επίσης η Κάβα Κόπανος από την Νέα Αγχιάλο πρόσφερε δωρεάν χυμούς στα παιδιά των σχολείων.

Όπως δήλωσαν και Αντιδήμαρχοι Καθαριότητας και Νέας Αγχιάλου, κ.κ. Τσαμπάζης και Πελεκάνος, «η συμμετοχή των εθελοντών στην εκδήλωση ήταν ενθουσιώδης και αφήνει ενθαρρυντικά μηνύματα σχετικά με την περιβαλλοντική ευαισθησία των νέων μας και το ενδιαφέρον τους για τον τόπο

μας. Ο Δήμος Βόλου θα προσπαθήσει να ανταποκριθεί στις αυξανόμενες ανάγκες καθαρισμού των ακτών του ενιαίου Δήμου Βόλου και προτρέπουμε τους πολίτες να σέβονται τις ακτές και το περιβάλλον ώστε όλοι να χαίρομαστε και να απολαμβάνουμε τις χαρές της θάλασσας».

Η συμμετοχή των εθελοντών στην εκδήλωση ήταν ενθουσιώδης και αφήνει ενθαρρυντικά μηνύματα σχετικά με την περιβαλλοντική ευαισθησία των νέων μας και το ενδιαφέρον τους για τον τόπο μας.

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Διεύθυνση:
Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα
E-mail: newsanchialos@yahoo.gr
Ιστοσελίδα: www.aghialos.com

Εκδότης - Διευθυντής:
Απόστολος Ζαφειρόπουλος
Τηλ. & Fax: 210 88.18.442

Διεύθυνση Σύνταξης:
Κων/νος Τσιάμης

Συντακτική Επιτροπή:
Κων/νος Τσιάμης, Χρήστος Χαλκιάπουλος, Χρήστος Τριαντόπουλος, Χρήστος Κουτσικόπουλος, Θοδωρής Καραθόδωρος

Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
B. & E. Μπαμπάκη ΕΠΕ
Επικούρου 31 και Πειραιώς
Τηλ.: 210-32.14.904, 32.14.914, 32.14.991

Αλληλογραφία:
Χρήστος Τριαντόπουλος,
Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου
Τηλ.: 210 34.62.491
Fax: 210 88.18.442
Κινητό: 697 92 25 280, E-mail: ctriandopoulos@yahoo.gr
Φωκίωνος Νέγρη 84, 113 61, Αθήνα

Συνδρομές:
Ετήσια συνδρομή: 10 €
Ετήσια συνδρομή συλλόγων και ΝΠΔΔ: 10 €
Ετήσια συνδρομή εξωτερικού: 30 €

Τα ενυπόγραφα άρθρα απηχούν αποκλειστικά τις απόψεις του γράφοντος
ΠΡΟΣΟΧΗ: Η Ταχυδρομική Θυρίδα έχει καταργηθεί

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ
ΤΟΥΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ
Δώστε ώθηση
στην αγορά της πόλης μας

Σύλλογος
των Αγχιαλιτών
της Αθήνας

Με ποιους τρόπους μπορείτε να πληρώσετε τη συνδρομή σας στην εφημερίδα:

- 1) Πληρωμή στο φωτογραφείο του FOTO-TZOYM
- 2) Λογαριασμό ΑΤΕ (Αγροτική Τράπεζα) 011.04.003017.50
- 3) Με ταχυδρομική επιταγή στη διεύθυνση Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11361 Αθήνα στο όνομα Απόστολος Ζαφειρόπουλος για την Εφημερίδα «Νέα Αγχιάλος».

Τρόποι επικοινωνίας με την εφημερίδα.

- 1) Μέσω Ταχυδρομείου στη διεύθυνση Φωκίωνος Νέγρη 84, Τ.Κ. 11361 Αθήνα στο όνομα Απόστολος Ζαφειρόπουλος για την Εφημερίδα «Νέα Αγχιάλος».

- 2) Μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail) newsanchialos@yahoo.gr ομοίως με την ένδειξη για εφημερίδα «Νέα Αγχιάλος».

- 3) Αν υπάρχει οποιοδήποτε πρόβλημα σχετικά με την κυκλοφορία της εφημερίδας ή το περιεχόμενο (επιβεβαίωση, δημοσίευση ή άλλη διευκρίνιση) μπορείτε να καλέσετε το 6937-689280 - Τσιάμης Κων/νος (διεύθυνση σύνταξης).

Να υπενθυμίσουμε ότι η ταχυδρομική θυρίδα έχει καταργηθεί. Υποστηρίξτε την έκδοση της εφημερίδας «Νέα Αγχιάλος», της εφημερίδας όλων μας!

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ (Σε Ευρώ)

Τα ποσά που υπερβαίνουν τη συνδρομή θεωρούνται ως δωρεά προς τον σύλλογο

(Όσοι δε βλέπουν το όνομά τους να τηλεφωνούν στον Ταμία κο Λευτέρη Μακρυγιάννη, τηλ.: 6978 441 663)

ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ	ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ	ΑΠΟΔΕΙΞΗ	ΟΝΟΜΑ	ΠΟΣΟ
35	ΑΛΕΚΤΩΡΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	20	92	ΖΩΤΗ ΙΟΥΛΙΑ	10	105	ΠΑΠΙΑΣ ΜΙΧΑΗΛ	10
36	ΑΛΕΚΤΩΡΙΔΗΣ ΣΜΑΡΑΓΔΑ	20	93	ΖΩΤΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ	10	40	ΠΑΡΘΕΝΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	10
106	ΒΡΑΧΝΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	20	32	ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ	10	98	ΠΑΤΕΛΗ ΙΩΑΝΝΑ	10
107	ΒΡΑΧΝΙΑ ΠΟΛΥΞΕΝΗ	20	39	ΚΑΛΗΜΕΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	10	86	ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	20
80	ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	10	26	ΚΑΡΑΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20	28	ΠΙΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10
99	ΓΚΡΙΝΑΦΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΑΣ	20	87	ΚΑΡΑΜΠΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΡΗΓΑΣ	10	101	ΡΑΛΛΗ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ	10
104	ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ	40	88	ΚΑΡΑΝΤΑΝΤΕΝΙΖΗ ΒΟΥΛΑ	20	84	ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	20
43	ΔΕΛΗΚΩΣΤΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	10	82	ΚΑΤΑΡΑΧΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	10	100	ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	50
108	ΔΕΡΒΕΚΟΥ ΕΛΕΝΗ	10	83	ΚΑΤΑΡΑΧΙΑ ΣΟΦΙΑ	10	30	ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ	20
85	ΔΕΡΔΕΛΑΚΟΣ ΤΖΑΝΕΤΟΣ	30	90	ΚΟΚΚΩΝΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	20	109	ΤΕΡΨΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20
34	ΔΟΥΛΓΕΡΟΓΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	10	29	ΚΟΛΩΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	20	102	ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ΠΟΛΥΞΕΝΗ	20
96	ΖΑΡΑΡΗΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ	50	37	ΜΕΡΙΣΤΟΥΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	20	89	ΤΣΙΟΥΝΗ ΡΙΤΣΑ	20
38	ΖΟΓΡΑΦΟΥ ΜΑΡΙΝΑ	20	95	ΝΑΟΥΜΙΔΗ ΦΩΤΕΙΝΗ	20	51	ΧΑΛΕΠΛΗ ΜΑΡΙΑ	10
91	ΖΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	10	94	ΠΑΠΑΘΕΟΧΑΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	10	33	ΧΑΝΔΑΚΑ ΚΑΛΛΙΡΟΗ	30
						81	DORN KIKH (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)	30

Λογαριασμό ΑΤΕ (Αγροτική Τράπεζα) 011.04.003017.50

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ
(ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α.)**

Η Δημοτική Κοινωφελής Επιχείρηση της Νέας Αγχιάλου ενόψει του καλοκαιριού προγραμματίζει τις παρακάτω πολιτιστικές εκδηλώσεις:

* **Χορωδιακό Φεστιβάλ 28/05/2011.**

* **Τελική εκδήλωση Μαζικού Αθλητισμού (17 Ιουνίου).**

* **Συνάντηση χορευτικών συγκροτημάτων (25 Ιουνίου).**

* Το 7ο Θερινό Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορευτικών Συγκροτημάτων θα πραγματοποιηθεί στη κεντρική πλατεία με συμμετοχή Παραδοσιακών Χορευτικών Συγκροτημάτων της ευρύτερης περιοχής.

* Εκθέσεις έργων τοπικών καλλιτεχνών (Στο παλιό Τελωνείο 24 Ιουνίου 4 Σεπτεμβρίου). Η κάθε έκθεση αρχίζει την Παρασκευή και τελειώνει την Πέμπτη κάθε βδομάδας).

* Θεατρική Εβδομάδα (Κάθε βράδυ από 16-21 Ιουνίου η ερασιτεχνική θεατρική ομάδα της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. σε σκηνοθεσία του Δημήτρη Πανταζή θα παρουσιάζει τη δουλειά της στο Δημοτικό Αμφιθέατρο.

* Ψαράδικη βραδιά στις 2 Ιουλίου 2011.

Η Ψαράδικη βραδιά θα πραγματοποιηθεί στο λιμανάκι της Νέας Αγχιάλου με τη συμμετοχή του Χορευτικού Τμήματος της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α. με ζωντανή μουσική από μουσικό συγκρότημα. Συμμετέχει ο σύλλογος Ερασιτεχνών Αλιέων Νέας Αγχιάλου.

* Λαϊκή βραδιά στις Μικροθήβες στις 15 Ιουλίου 2011.

Την Παρασκευή 15 Ιουλίου στο Δ.Δ. Μικροθηβών θα πραγματοποιηθεί λαϊκή βραδιά με τη συνοδεία λαϊκής ορχήστρας και συμμετοχή του χορευτικού της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α.

* Λαϊκή βραδιά στο Αϊδίνι στις 22 Ιουλίου 2011.

Την Παρασκευή 22 Ιουλίου στο Δ.Δ. Αϊδινίου θα πραγματοποιηθεί λαϊκή βραδιά με τη συνοδεία λαϊκής ορχήστρας και συμμετοχή του χορευτικού της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α.

* Γιορτή Κρασιού από 28 Ιουλίου έως 31 Ιουλίου 2011.

Η Γιορτή Κρασιού είναι τετραήμερο μουσικών εκδηλώσεων και λαϊκού γλεντιού θα πραγματοποιηθεί στο πολιτιστικό και αθλητικό κέντρο Νέας Αγχιάλου Νίκος Σαρμάνης.

**Ο Πρόεδρος της ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α.
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΒΕΡΓΑΣ**

Στις εκδηλώσεις του καλοκαιριού πουθενά δεν αναφέρεται πότε, πού και πώς θα εορτασθεί το ολοκαύτωμα της Αγχιάλου. Αντί για σχόλιο θα θυμησούμε μόνο μια κρητική μαντινάδα που λέει:

**Ποτέ δεν πρέπει τα κλαδιά
τις ρίζες να ξεχνούν
γιατί αυτές αν μαραθούν
και αυτά θα μαραθούν.**

«Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΟΥ Η ΖΩΗ ΜΟΥ»

του Αλέκου Σακελλάρου από τη Θεατρική Ομάδα της Νέας Αγχιάλου

Το έργο «Ο θάνατός σου η ζωή μου», είναι μία κωμωδία καταστάσεων που ο συγγραφέας θίγει το ηθικό και το ανήθικο. Είναι ένα σύγχρονο νεοελληνικό θεατρικό κείμενο, γραμμένο με οίστρο και γοργή δράση, που έχει κοινωνικές συνισταμένες και κινείται από την κωμωδία χαρακτήρων, στην κοινωνική σάτιρα και συχνά φτάνει στη φάρσα. Ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον έργο, που αναδεικνύει τη συγγραφική ματιά του συγγραφέα για την δομή της Ελληνικής κοινωνίας, προβάλλοντας την κοινωνική και πολιτική συμπεριφορά των ανθρώπων. Ένα έργο που παρά τα χρόνια που έχουν περάσει από τότε που γράφτηκε είναι σήμερα επίκαιρο παρά ποτέ.

Η δράση του έργου που στηρίζεται στις συμπώσεις, στα οικονομικά προβλήματα, στις επαγγελματικές αγωνίες και στην καθημερινότητα των ηρώων, η άψογη διαγραφή των χαρακτήρων και οι κωμικές καταστάσεις που αντιμετωπίζουν οι ήρωες, συμβάλλουν στη δημιουργία ενός κεφάλου, και πολύ διασκεδαστικού έργου.

Ο Λαυρέντης Πιτσιλός, εργολάβος κηδεών, έχει οικονομικά προβλήματα, καθώς οι δουλειές του δεν πηγαίνουν καθόλου καλά. Η απελπισία του τον οδηγεί σε διάφορες κωμικές παρεξηγήσεις, ενώ ανταγωνιστής του, ο Γκανάς, του αρπάζει τις

δουλειές μέσα από τα χέρια. Η Καίτη, αρραβωνιαστικιά του Λαυρέντη, κάνει μαθήματα Αγγλικών στη φίλη της τη Τζένη, και όταν μαθαίνει ότι ο σύζυγός της Τζένης είναι ετοιμοθάνατος, το μεταφέρει στο Λαυρέντη, ο οποίος πηγαίνει στο σπίτι του ετοιμοθάνατου να προσεγγίσει την οικογένεια, προκειμένου να εξασφαλίσει τη δουλειά. Τον ίδιο σκοπό όμως έχει και ο Γκανάς, που καταφθάνει κι αυ-

τός στο σπίτι, με τις κωμικοτραγικές συνέπειες να μην έχουν τελειωμό...

Το έργο παρουσιάστηκε σε σκηνοθεσία Δημήτρη Πανταζή, σκηνοκωμικό Χριστίνας Δημητρίου, Μουσική επιμέλεια Βασιλή Ασοδεράκη, Φωτισμούς Δημήτρη Δημητριάδη.

Τους ρόλους υποδύονταν (με σειρά εμφάνισης) οι: Αρτέμις Παναγός, Βασίλης Ασοδεράκης, Αθηνά Γκούβερη, Δημήτρης Θεοχαράκης, Παναγιώτης Γκούβερης, Αλέξης Γεωργίου, Θάλεια Δήμου, Κατερίνα Τσούκα, Ελένη Μπακίρη, Δημήτρης Καρατζόγλου, Παναγιώτα Χαλεπλή, Σμαρούλα Ερρινάκη

3 μήνες+

Γράφει ο Κώστας Τσιάμης

Αλήθεια, δεν λείπει σε κανέναν;

Θυμάμαι στις αρχές της δεκαετίας του '80 όταν οι γονείς μου με παρότρυναν να δοκιμάσω να συμμετάσχω στην φιλαρμονική του χωριού που πριν 2-3 χρόνια είχε συγκροτηθεί. Εκεί γνώρισα τον δάσκαλο της φιλαρμονικής τον κ. Γ. Χαράλαμπος έναν ήσυχο άνθρωπο που επίσης έμενε στον χώρο όπου γίνονταν οι πρόβες των μελών και φυλάσσονταν τα μουσικά όργανα (σε μια παλιά ξύλινη ντουλάπα). Ο χώρος αυτός ήταν ένα λυόμενο οίκημα στο χώρο που ήταν το «στέκι» πάνω από την εκκλησία. Μαζί έμενε σε ένα σιδερένιο κλουβί καο ο sol, μια μπίρου που νομίζω είχε υιοθετηθεί από τον δήμο (κοινότητα, ακόμα, Νέας Αγχιάλου). Εγώ μπορεί να αποδείχθηκα «ανεπείδεκτος μουσικής μαθήσεως» και γρήγορα τα παράτησα αλλά η φιλαρμονική Νέας Αγχιάλου μεγαλούργησε. Τα επόμενα χρόνια και μέχρι πρόσφατα ήταν παρών και έδωσε παλμό σε κάθε μεγάλη και μικρή στιγμή του τόπου, σε χαρούμενες και πένθιμες στιγμές (εθνικές επετείους, γιορτή κρασιού, θρησκευτικές γιορτές και λιτανείες, θεοφάνεια, επιτάφιο, επέτειο ολοκαυτώματος κ.λ.π.). Πριν δύο περίπου χρόνια ετέθη ζήτημα με την αρμοιβή και τα εργασιακά δικαιώματα του τότε δασκάλου της φιλαρμονικής κ. Λαρυγγάκης και σιγά σιγά παρά τις διαβεβαιώσεις ότι θα συνεχίσει να υπάρχει η φιλαρμονική Νέας Αγχιάλου και ότι θα αναβαθμισθεί κάτι τέτοιο δεν έγινε. Άραγε η νέα δημοτική αρχή, ο αντιδήμαρχος Νέας Αγχιάλου, το τοπικό συμβούλιο νέας Αγχιάλου το σκέφτονται καθόλου; οι φωτογραφίες είναι από το αρχείο του πρώην κοινοτάρχη κ. Ν. Κουτσοβασιλή, επί των ημερών του οποίου ιδρύθηκε η φιλαρμονική, τον οποίο και ευχαριστούμε θερμά που μας τις παραχώρησε. Περιμένουμε και τις δικές σας απόψεις για το θέμα.

✓ Στην επικράτεια το περασμένο τρίμηνο η κρίση στην οικονομική και πολιτική ζωή επηρεάστηκε από το κίνημα των αγανακτισμένων που εγκαταστάθηκε μονίμως στην πλατεία Συντάγματος στην Αθήνα αλλά και σε άλλα μέρη όπως στην Θεσσαλονίκη και που παρά το αυθόρμητο του εγχειρήματος (μέσω facebook και άλλα social groups στο internet και κατά πολυούς απολίτικο - ακομάτιστο λόγω τους επηρέασαν σε μεγάλο βαθμό τις πολιτικές εξελίξεις και αποφάσεις.

✓ Ζάπειο Νο 2 για την αντιπολίτευση, τρίπλες και ανασχηματισμός με απομάκρυνση του μέχρι τώρα υπουργού οικονομικών κ. Παπακωνσταντίνου και αντικατάστασή του από τον κ. Ευαγ. Βενιζέλο προκειμένου να ψηφισθεί το μεσοπρόθεσμο και να πάρουμε την 6η δόση από την τρόικα.

✓ Τραγικά γεγονότα σημάδεψαν την Νέα Αγχιάλο το προηγούμενο τρίμηνο: τραγικό ατύχημα σε ελαιουργείο που είχε σαν αποτέλεσμα τον τραγικό θάνατο του συμπολίτη μας Αντώνη Μαραγκόπουλου ο οποίος πρόσφατα είχε ξεκινήσει την επιχείρησή του.

✓ Ο Κωνσταντίνος Βασιλός βρέθηκε νεκρός, πεσμένος στο οδόστρωμα, στην οδό Ζαρίφη της Ν. Αγχιάλου καθώς η μοτοσικλέτα που οδηγούσε γλί-

στησε από τα χέρια του, όταν αισθάνθηκε, όπως όλα δείχνουν, ξαφνική αδιαθεσία.

✓ Φόνος στην Νέα Αγχιάλο με θύμα την 44χρονη Ελένη Μέμο και φερόμενο ως δράστη τον 53χρονο σύζυγό της Σωκράτη. Η οικογένεια που είχε εγκατασταθεί από χρόνια στην Νέα Αγχιάλο από την Αλβανία δεν είχε δώσει στο παρελθόν δικαιώματα και οι γειτονες συγκλονίστηκαν. Το δράστη ολοκληρώθηκε με την αυτοκτονία του φερόμενου ως δράστη λίγες μέρες μετά.

✓ Και όλα αυτά λίγους μήνες μετά την κατάργηση του αστυνομικού σταθμού Νέας Αγχιάλου. Ίσως θα έπρεπε κάποιες αποφάσεις να αναθεωρηθούν καθώς ο αστυνομικός σταθμός έστω κι αν δεν ήταν επαρκώς στελεχωμένος δημιουργούσε αίσθημα ασφάλειας στους κατοίκους.

✓ Πολλά παράπονα ακούστηκαν αλλά και γράφτηκαν σε επιστολές προς το Σύλλογο για την κατάσταση με το θέμα της καθαριότητας στο χώρο της Νέας Αγχιάλου. Ελπίζουμε σε βελτίωση και περιμένουμε από τους αρμόδιους να δείξουν το ανάλογο ενδιαφέρον.

✓ Με λύπη πληροφορηθήκαμε ότι η σύμβαση της βιβλιοθηκονόμου Ελευθερίας Μουδέρη δεν ανανεώθηκε. Κρίμα γιατί έκανε πολύ σπουδαία δουλειά κατά τη διάρκεια της θητείας της στη Βιβλιοθήκη του Δήμου Νέας Αγχιάλου. Η Δημοτική Αρχή πρέπει να φροντίσει το θέμα.

**Καλό καλοκαίρι
και ραντεβού στις 2 Σεπτεμβρίου
στο Ανοιχτό Δημοτικό Θέατρο Βόλου!**

[Δημοτικά]

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ - ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΕΝΙΑ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΟΛΟΥ

1^η Επιστολή

Κύριε πρόεδρε,

Με έγγραφό της η Δημοτική κοινότητα νέας Αγχιάλου (αριθμ. Πρωτοκ. 28559/6-4-2011) προς τη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών Δήμου Βόλου παρακαλούσε να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες προκειμένου να επισκευαστεί μέρος του κρηπιδότοιχου στο Δημοτικό λιμενίσκο της Νέας Αγχιάλου.

Ο κρηπιδότοιχος έχει υποστεί σοβαρές ζημιές σε μήκος 70 περίπου μέτρων και είναι έτοιμος να καταρρεύσει. Υπάρχει κίνδυνος πρόκλησης σοβαρού ατυχήματος και μάλιστα σε μία περίοδο που συχνάζουν εκεί πολλά παιδιά που ψαρεύουν.

Η Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών δεν έχει προβεί μέχρι σήμερα σε καμία ενέργεια αποκατάστασης της ζημιάς, ούτε καν φρόντισε να αποκλείσει το χώρο από τη προσέγγιση των πολιτών. ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕΓΑΛΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ.

Γιατί τόσο καθυστέρηση;

Γιατί τόσο αδιαφορία σε κινδύνους που ελλοχεύουν;

Δεν θα έπρεπε τέτοιες παρεμβάσεις να έχουν προτεραιότητα;

2^η Επιστολή

Κύριε πρόεδρε, με το ξεκίνημα του νεοσύστατου Δήμου Βόλου άρχισε η αφαιμάξη των συνενωμένων πρώην Δήμων από υπαλλήλους.

Με ποια κριτήρια καθορίστηκε το πλήθος των υπαλλήλων που θα παραμείνουν στις Δημοτικές Κοινότητες;

Πως εξηγείται ότι στη Νέα Αγχιάλο οι υπάλληλοι που απομένουν είναι πολλοί λιγότεροι από τους υπαλλήλους άλλων Δημοτικών Κοινοτήτων με πολύ λιγότερο πληθυσμό;

Πως εξηγείται ότι στις Δημοτικές κοινότητες που Αντιδήμαρχοι είναι δημότες τους οι απώλειες σε υπαλλήλους είναι πολύ μικρότερες;

Πως είναι δυνατόν οι δημοτικές κοινότητες να παρέχουν απρόσκοπτα τις υπηρεσίες τους προς τους δημότες τους, όταν αποχωρούν οι υπάλληλοι, ενώ τα αντικείμενα που διεκπεραιώναν παραμένουν σε αυτές;

3^η Επιστολή

Κύριε πρόεδρε,

Ξεκίνησε η καλοκαιρινή περίοδος και η κατάσταση στη Δημοτική Κοινότητα Νέας Αγχιάλου στα θέματα καθαριότητας και αποψίλωσης από χόρτα στους δημοτικούς χώρους είναι τραγική και επικίνδυνη.

Ενώ ο Δήμος Βόλου προσπαθεί να περάσει το σύνθημα της καθαριότητας και αποψίλωσης των περιστατικών αλουλλίων, στη Νέα Αγχιάλο δεν έχει γίνει καμία ενέργεια για τη προστασία του αλουλλίου της «Ακρόπολης» στο κέντρο της πόλης. Δεν έχουν καν καθαριστεί οι δημοτικοί χώροι γύρω από το άλσος.

Ευτυχώς που κάποιοι δημότες για να προστατεύσουν τα σπίτια τους από ενδεχόμενη εκδήλωση πυρκαγιάς καθαρίζουν κάποια κομμάτια δημοτικής έκτασης.

Δημοτικές εκτάσεις μέσα στη Νέα Αγχιάλο έχουν εγκαταλειφθεί και έχουν γεμίσει με χόρτα και βότανα.

Η παιδική χαρά στη θέση «Αλωνάκι» δεν είναι καν προσβάσιμη για τα παιδιά από τα χόρτα που υπάρχουν. Δεν φαίνονται καν κάποια από τα όργανα της παιδικής χαράς.

Αύλακες απόρροής υδάτων δεν έχουν καθαριστεί από τα βότανα και δημιουργούνται κίνδυνοι.

Τι θα γίνει τελικά; Υπάρχουν αρμόδιοι αντιδήμαρχοι να ενδιαφερθούν και για τη Νέα Αγχιάλο ή θα πρέπει οι δημότες να αποδεχτούν τη νέα κατάσταση;

Με τιμή
Διαμαντένια Θεολόγος
Δημοτικός Σύμβουλος Βόλου

ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ
Δημοτικής Ενότητας Νέας Αγχιάλου

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
Νέα Αγχιάλος, 6 Ιουνίου 2011

Συνδημότισσες και Συνδημότες

Την 1η Ιανουαρίου 2011 ο «Καλλικράτης» μπήκε στη ζωή μας, γίναμε Δήμος Βόλου! Και μετά πέντε μήνες τι άλλαξε;

Τα προβλήματα της πόλης μας συνεχίζουν να υπάρχουν και να εντείνονται και αφορούν στο εισόδημά μας, την ποιότητα ζωής, την υγεία, την παιδεία, βασικές προτεραιότητες για τον άνθρωπο του 21ου αιώνα.

Η πλειοψηφία των κατοίκων της Ν. Αγχιάλου ασχολείται με τη γεωργία. Η αγανάκτηση κορυφώνεται με τα χαράτσια του ΕΛΓΑ, την αύξηση του κόστους καλλιέργειας, τη μείωση των τιμών των παραγόμενων προϊόντων, την αθρόα εισαγωγή αγροτικών προϊόντων, που συντελούν στη δραματική μείωση του πραγματικού εισοδήματος των αγροτών και κατά συνέπεια την υποβάθμιση του βιοτικού τους επιπέδου.

Ανάλογη είναι η κατάσταση για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους. Η απειλή της ανεργίας και η υποαπασχόληση πλήττουν και την περιοχή μας και η μόνιμη άνοδος των τιμών βασικών αγαθών και η φορολογία δημιουργούν πρόβλημα επιβίωσης.

Αυτή η αντιλαϊκή πολιτική έχει αντίκτυπο στην κίνηση των καταστημάτων και των άλλων ελεύθερων επαγγελματιών που δραστηριοποιούνται στην περιοχή μας.

Η υγεία υποβαθμίζεται με τη μείωση βασικών παροχών προς τους ασφαλισμένους και εμπορευματοποιείται. Δεν είναι τυχαίο ότι οι διοικητικές υπηρεσίες του ΙΚΑ μεταφέρθηκαν στον Αλμυρό και για να θεωρήσει ο ασφαλισμένος το βιβλιάριο υγείας πρέπει να μετακινηθεί 40 χλμ.

Η παιδεία απαξιώνεται και η παραπαιδεία ανθεί. Οι νέοι μας αντιμετωπίζουν αβέβαιο μέλλον.

Με πρόσχημα την κρίση ο ενιαίος Δήμος Βόλου, στον

οποίο ανήκουμε, και κατά συνέπεια η Δημοτική Ενότητα Νέας Αγχιάλου δεν χρηματοδοτείται για την κατασκευή έργων απαραίτητων για την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των κατοίκων και τον εκσυγχρονισμό της πόλης μας, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Μεγάλα έργα που θα βοηθούσαν την περιοχή μας, όπως ο βιολογικός καθαρισμός για την προστασία μας από τα λύματα, η βελτίωση της εσωτερικής οδοποιίας στην πόλη και τους οικισμούς, η δημιουργία οδικής πρόσβασης προς το πολιτικό αεροδρόμιο Νέας Αγχιάλου από την πλευρά της πόλης μας για συντόμηση των αποστάσεων, η ανασκαφή και η ανάδειξη του αρχαίου θεάτρου Φθιωτίδων Θηβών και η δημιουργία Αρχαιολογικού Μουσείου στο παλιό Οινόποιείο, που θα δώσουν ώθηση στον πολιτισμό και θα ενισχύσουν τον τουρισμό, κερκιννοβατούν. Αλλά και η καθημερινότητά μας δυσκολεύεται. Ο καθαρισμός των ακτών της πόλης και των οικισμών, για να απολαμβάνουν κάτοικοι και επισκέπτες μιας παραθαλάσσιας πόλης το αυτονόητο και η χρήση λεωφορείου για τη μετακίνηση των δημοτών στην θάλασσα κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, κινδυνεύουν να μην υλοποιηθούν.

Προς την κατεύθυνση της υλοποίησης αυτών των έργων που θα αναβαθμίσουν πολλαπλά τη ζωή μας θα κινηθούν οι εκλεγμένοι από τους δημότες εκπρόσωποι της ΛΑΪΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ και στη Δημοτική Ενότητα Νέας Αγχιάλου και στο Δήμο Βόλου για να αποτρέψουν τα μέτρα που δρομολογούν η κυβέρνηση, η Ευρωπαϊκή ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο εις βάρος του λαού και να διεκδικήσουν πόρους για την τοπική διοίκηση, ώστε να δείξουν τον άλλο τρόπο ανάπτυξης που έχει ανάγκη ο τόπος μας.

ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Ενημερωτική συνάντηση για τα μέτρα πρόληψης και πυρασφάλειας που πρέπει να ληφθούν εν όψει της αντιπυρικής περιόδου, διοργανώθηκε στην Δημοτική Ενότητα Νέας Αγχιάλου με το Συντονιστικό Τοπικό Όργανο του Δήμου Βόλου. Η σύσκεψη πραγματοποιήθηκε με την συμμετοχή τους Αντιδημάρχου Νέας Αγχιάλου, κ. Παντελή Πελεκάνου και του Αντιδημάρχου Καθαριότητας και Πολιτικής Προστασίας κ. Χ. Τσαμπάτζη. Κατά τη διάρκεια της συνάντησης τονίστηκε από όλους η αναγκαιότητα άμεσου συντονισμού όλων των εμπλεκόμενων φορέων, με την καθοδήγηση της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, ιδιαίτερα μετά την νέα διοικητική οργάνωση των υπηρεσιών Τοπικής Αυτοδιοίκησης με την εφαρμογή του Καλλικράτη. Επίσης επισημάνθηκε από όλους η σημαντική προσφορά των εθελοντικών οργανώσεων και η πολύτιμη συμμετοχή τους τόσο στον έλεγχο και στην πρόληψη όσο και στην αντιμετώπιση των πυρκαγιών αλλά και οποιουδήποτε εκτάκτου φαινομένου. Υπογραμμίστηκε η σημασία της ενημέρωσης των πολιτών και κυρίως των μαθητών με στόχο την αποφυγή επικίνδυνων συνθηκών και εργασιών που έχουν οι πολίτες στις αγροτικές περιοχές καθώς και για την αντίδρασή τους στην περίπτωση εκδήλωσης πυρκαγιάς. Οι συμμετέχοντες στη σύσκεψη συμφώνησαν στην

ανάγκη να διοργανωθούν ασκήσεις ετοιμότητας με τη συμμετοχή όλων των φορέων για να αντιμετωπιστούν στην πράξη τα όποια προβλήματα μπορεί να υπάρξουν.

Στη σύσκεψη πέρα των Αντιδημάρχων, παραβρέθηκαν ο Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινότητας Νέας Αγχιάλου κ. Στάνιος Νικόλαος καθώς και τα μέλη του Τοπικού Συμβουλίου, εκπρόσωποι της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Βόλου, της 111 Π.Μ., ο Προϊστάμενος του Τμήματος Πολιτικής Προστασίας της Περιφερειακής Ενότητας Μαγνησίας Σποράδων, ο Αγροφύλακας της περιοχής Νέας Αγχιάλου καθώς και εκπρόσωποι των εθελοντικών ομάδων όπως του Ορειβατικού Συλλόγου Νέας Αγχιάλου, της ομάδας Διάσωσης κ.α.

ΣΥΣΚΕΨΗ ΜΑΖΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Την Τετάρτη στις 27 Απριλίου έγινε στο δημαρχείο της Ν. Αγχιάλου σύσκεψη με τη συμμετοχή όλων των μαζικών φορέων της περιοχής. Σκοπός της συνάντησης αυτής ήταν να γίνει συζήτηση για όλα τα θέματα που απασχολούν την περιοχή της Ν. Αγχιάλου και τους κατοίκους της, να ακουστούν προτάσεις, να υπάρξει συντονισμός στη δράση των φορέων.

Ιδιαίτερα μετά από την συνένωση των δήμων με το σχέδιο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» ο νέος δήμος Βόλου παρουσιάζει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά (πάρα πολύ μεγάλος, πολυπλοκότητα προβλημάτων, διαφορετικότητα στη σύνθεση του πληθυσμού, σοβαρά οικονομικά προβλήματα).

Σε αυτό το νέο σκηνικό έτσι όπως διαμορφώνεται, ο ρόλος των φορέων έχει ιδιαίτερη σημασία και ο συ-

ντονισμός της δράσης τους, γίνεται επιτακτικός, για την καλύτερη μελέτη, προβολή, διεκδίκηση και αποτελεσματικότητα των ενεργειών.

Παραβρέθηκαν ο Σύλλογος Γυναικών, Σύλλογος Οξυωτών, Ορειβατικός Σύλλογος, Φιλοπρόδος Σύλλογος, Σύλλογος Αλιέων, Σύλλογοι Γονέων & Κηδεμόνων των σχολείων, Εξωραϊστικοί Σύλλογοι των οικισμών (Μεγάλης Βελανιδιάς, Μαρράθου, Αγ. Παρασκευής, Κριθαριάς). Παρακολούθησαν και έκαναν παρεμβάσεις εκπρόσωποι από το Δήμο και τους οργανισμούς του και συγκεκριμένα. Ο αντιδήμαρχος Πελεκάνος Παντελής υπεύθυνος για την Ν. Αγχιάλο, το μέλος του τοπικού δημοτικού συμβουλίου Μπογιατζή Στέλλα, οι δημοτικοί σύμβουλοι Καραπατάκης Ηλίας και Τσιάμη Μαρία

και ο πρόεδρος και αντιπρόεδρος της Δημοτικής Κοινοφελούς Επιχείρησης Ν. Αγχιάλου Βέργας Μπάμπης και Χολέβας Ηλίας.

Ακουστήκαν προτάσεις και γνώμες για όλα τα θέματα όπως:

Κοινωνικές Παρεμβάσεις - Πολιτιστικές δράσεις - Δράσεις Μαζικού Αθλητισμού - Περιβαλλοντικές δράσεις - Εκδηλώσεις με στόχο την ευρύτερη συμμετοχή πολιτών θέματα που απασχολούν τους οικισμούς - Οικονομικά Γενικότερα ζητήματα.

Συμφωνήθηκε ομόφωνα ότι παρόμοιες συναντήσεις είναι απαραίτητες, αλλά και η δημιουργία ενός συντονιστικού οργάνου με τη συμμετοχή όλων των φορέων για την εξέταση, διαμόρφωση και διεκδίκηση διαφόρων θεμάτων που απασχολούν την περιοχή.

ΣΥΣΚΕΨΗ ΦΟΡΕΩΝ 27-4-2011

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΗ

Οπωσδήποτε πιθανά να υπάρξει δυσκολία διότι είναι πρώτη φορά που θα προσπαθήσουμε κάτι ανάλογο σε μια σταθερή και μόνιμη βάση. Πιστεύω όμως εκ του αποτελέσματος θα πετύχουμε όλοι για την ορθότητα των ενεργειών μας. Θα γίνεται μεταφορά εμπειρίας με πολύ γρήγορο τρόπο και θα βοηθηθεί ο ένας από τον άλλο στα πλαίσια των κοινών προσπαθειών. Θα πρέπει στα πλαίσια της πρώτης μας συνάντησης:

Να αναφέρουμε τους άξονες και τους τομείς των προτάσεών μας. Να ακουστούν κάποιες πρώτες προτάσεις γνώμες απόψεις για τα προβλήματα που απασχολούν την περιοχή μας. Να ακουστούν μορφές κοινής δράσης. Να αποφασιστεί η δημιουργία ενός άτυπου συντονιστικού οργάνου με τη συμμετοχή όλων των φορέων ή κάποιων από τους φορείς ανάλογα με τη σημασία και το είδος του προβλήματος, σε μόνιμη βάση.

ΤΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ

Κατά τη γνώμη μου οι προτάσεις θα πρέπει να αφορούν:

1. Για κάθε σύλλογο χωριστά
2. Από κοινού με άλλους φορείς
1. Για διεκδίκηση από το Δήμο και την πολιτεία

ΑΞΟΝΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΟΙΝΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

- A)** Κοινωνικές Παρεμβάσεις
B) Πολιτιστικές δράσεις
Γ) Δράσεις Μαζικού Αθλητισμού
Δ) Περιβαλλοντικές δράσεις
Ε) Εκδηλώσεις με στόχο την ευρύτερη συμμετοχή πολιτών
ΣΤ) Οικονομικά Γενικότερα ζητήματα

A) Κοινωνικές Παρεμβάσεις

- 1) Αξιοποίηση των δυνατοτήτων που δίνει ο «Καλλικράτης» για λαϊκές συνελεύσεις, δημοψηφίσματα κ.τ.λ.
- 2) Εθελοντισμός: Σκέψεις για εθελοντικές δράσεις σε διάφορους τομείς (εργασιών - κατασκευών)
- 3) Κυκλοφοριακό. Αστυνόμευση κυκλοφορίας πεζοδρόμων. Μηχανάκια - κράνη - θόρυβος. Γενικότερα το θέμα αστυνόμευσης σε σχέση με την κατάργηση του Αστυνομικού τμήματος στην πόλη. Φανάρι στην οδό Ελευθερίας. Πινακίδες κυκλοφορίας - σήμαν-

σης δρόμων - αριθμών. Διόρθωση πεζοδρόμων για πρόσβαση σε κοινόχρηστους χώρους π.χ. πλατεία, για καρότσια ανθρώπων με αναπηρία.

4) Θέματα που απασχολούν τους οικισμούς

5) Μετά και τα γεγονότα της «Υπατίας» πρέπει να ασχοληθούμε με τη θέση και την ενσωμάτωση των μεταναστών στην τοπική κοινωνία, στη βάση ότι έχουν τα ίδια δικαιώματα αλλά και τις ίδιες υποχρεώσεις με μας. Μια σκέψη είναι να κυκλοφορήσει η αφίσα για την αμοδοσία του Μαΐου και στην Αλβανική γλώσσα. Με τη συμμετοχή μεταναστών στην εθελοντική αμοδοσία μπορεί να βελτιωθούν τα αποθέματα που διαθέτει η τράπεζα αίματος και παράλληλα να ενημερωθούν ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί και από αυτούς. Εκδήλωση με τους μετανάστες με θέμα «Να γνωρίσουμε την κουζίνα και τη μουσική των μεταναστών». Εκθεση καλλιτεχνών μεταναστών.

6) Άμεση κινητοποίηση για να μη χαθεί το πρόγραμμα «Βοήθεια Στο Σπίτι» σε δυο επίπεδα:

- a) διαμαρτυρία για τους περιορισμούς στους ωφελούμενους του προγράμματος
- β) ενίσχυση των εργαζομένων στην αναζήτηση ηλικιωμένων που καλύπτουν τα νέα κριτήρια.

7) Κατασκευή στην είσοδο Ν. Αγχιάλου πίνακα με το τι θα βρουν οι επισκέπτες στην πόλη και χρήσιμα τηλέφωνα.

B) Πολιτιστικές δράσεις

1) Συνέχιση όλων των καλλιτεχνικών τμημάτων (χορευτικά - χορωδία - θεατρικό - φιλαρμονική - μαζικός αθλητισμός) να γίνουν παρεμβάσεις στο τοπικό συμβούλιο αλλά και στο δήμο Βόλου για τη διατήρησή τους.

2) Να αξιοποιηθεί το τελωνείο για τις εκθέσεις των τοπικών καλλιτεχνών

3) Κινηματογραφική λέσχη για μικρούς & μεγάλους. Αφιέρωμα σε ηθοποιούς - σκηνοθέτες - χώρες.

4) Μουσικές εκδηλώσεις. Ερασιτέχνες δημιουργοί (2ήμερο αφιέρωμα) Ντόπιοι καλλιτέχνες

5) Καλλιτεχνική απασχόληση - μαθήματα. Συναντήσεις ερασιτεχνικών τμημάτων περιοχής (θέατρο - χορωδία - χορός - παιδικές παραστάσεις) - Γκράφιτι Διεκδίκηση προγραμμάτων κεντρικά Αξιοποίηση ντόπιων δημιουργών (ζωγραφική - πηλό - ψηφιδωτό - βιτρώ - φωτογραφία - ηλεκτρονικών υπολογιστών, διαδίκτυο)

6) Λογοτεχνία. Παρουσίαση ντόπιων λογοτεχνών

- Δημοτική βιβλιοθήκη (αξιοποίηση & προτροπή για δωρεές) - Βιβλιοπαρουσιάσεις - Διαγωνισμός τοπικός (μαθητές - ενήλικες) - Εκδηλώσεις για το Βόρναλη.

7) Εκθέσεις. Βιβλίου - Καλλιτεχνικές - Προσωπικές (πέρα από το καλοκαίρι)

8) Χώροι πολιτισμού - Αθλητισμού. Διεκδίκηση από το Δήμο χώρου πολιτισμού (το ισόγειο του Δήμου). Αξιοποίηση του κτιρίου των Ναυτοπροσκόπων, παλιού τελωνείου, πάρκου της παραλίας, κεντρική πλατεία. Αιθουσών και χώρων των σχολείων (δημοτικών - γυμνασίου - λυκείου)

9) Εκδηλώσεις - Επέτειοι. Πολυτεχνείο - Μάχη της σοδειάς - 30ης Ιουλίου - Χριστούγεννα - Θεμελίωση Αγχιάλου.

10) Έθιμα. Κλήδονας, Αλευρώματα, Ζιαφέτι, Βρέξιμο του γαμπρού, Αποκριές

11) Ξεναγήσεις - Εκδρομές. Σύνθημα να γνωρίσει ο Βόλος και η ευρύτερη περιοχή την Αγχιάλο. Οργάνωση επισκέψεων στους αρχαιολογικούς χώρους & στο οινοποιείο. Ανάδειξη του αρχαίου θεάτρου των Μικροθηβών τρόποι βοήθειας στο Διάζωμα. Εκδρομές - Εξορμήσεις περιπάτου.

12) Σε συνεργασία με την Αρχαιολογική υπηρεσία καθαρισμό Ακρόπολης από σκουπίδια - χόρτα, ανάπλαση δρομάκι περιπάτου.

13) Καλοκαιρινή γιορτή. Οργάνωση από πολύ νωρίς - Εμπλουτισμός

Γ) Δράσεις Μαζικού Αθλητισμού

1) Κολυμβητικοί αγώνες - Αγώνες δρόμου - Αγώνες βόλεϊ στην άμμο - Ποδηλατικοί αγώνες - Τένις - Ποδόσφαιρο 5x5 - Ορειβατικοί αγώνες - Αγώνες σκοποβολής.

2) Καλοκαιρινές αθλητικές δραστηριότητες (θα έχουν επιτυχία εφόσον γίνουν με τη συμμετοχή και τη χορηγία τοπικών επαγγελματιών του τουρισμού).

3) Συνδιοργάνωση με αθλητικούς φορείς φιλοanthρωπικών αγώνων.

Δ) Περιβαλλοντικές δράσεις

- 1) Ανακύκλωση. Μπλε κάδοι συσκευασιών (χαρτί, αλουμίνιο, γυαλί, πλαστικό, συσκευασίες, τενεκεδάκια). Μπαταρίες (αν χρειάζονται άλλοι κάδοι). Λαμπτήρες (ενημέρωση για τη χρήση τους). Ηλεκτρικές & ηλεκτρονικές συσκευές. Κομπόστ. Αξιοποίηση καινοτόμων προγραμμάτων. Συλλογή καμένων λαδιών. Ανακύκλωση μελανιών εκτυπωτών (σαν χώρος συ-

γκέντρωσης, τα γραφεία του Συλλόγου).

2) Αναδάσωση - Δεντροφύτευση μπορεί να πάρει μεγάλη δημοσιότητα αν υπάρξει επικοινωνία με κάποιους από τους φορείς για τα προγράμματα που έχουν.

3) Καθαριότητα. Πόλης - Πάρκων - Παραλίας - Υιοθέτηση χώρων ανά σύλλογο όταν λέμε υιοθεσία εννοούμε όχι μόνο την προσφορά από τα μέλη και τους φίλους του συλλόγου για την σωστή διαχείριση του χώρου αλλά και την μέριμνά του για προτάσεις προς το δήμο (ο Φιλοπρόσδος να αναλάβει την παραλία στο λιμανάκι) - Πλαστικά κουβαδάκια ταϊγάρων - Πινακίδες - Αποδυτήρια στην παραλία - Μικροί κάδοι στην πόλη.

Ε) Εκδηλώσεις με στόχο την ευρύτερη συμμετοχή πολιτών

- 1) Ανακοινώσεις - Ενημέρωση. Τρόποι ανακοινώσεων Πίνακες ανακοινώσεων (προσφορές από επαγγελματίες) - Emails - Δελτία τύπου στις εφημερίδες - Χρεώσεις μελών και φίλων - Δημιουργία Facebook - Συνεχής ενημέρωση της ιστοσελίδας του συλλόγου αλλά και του δήμου - Έκδοση κάποια μορφή εφημερίδας
- 2) Ενημερωτικό υλικό. Φυλλάδια για την πόλη - Ενημέρωση στο διαδίκτυο - Δημιουργία DVD.
- 3) Ερωτηματολόγιο. Για το τι απασχολεί τους κατοίκους, ανά κατηγορία. Πιθανή αξιοποίηση της απογραφής.
- 4) Ομιλίες. Επίδραση του διαδικτύου - Εθιμός (αλκοόλ - τζόγος - ναρκωτικά) - Ανατροφή παιδιών, εφήβων - Διατροφή - Υγεία - Ομορφιά Αθλητισμός & άσκηση - Πολιτισμός - Σχέσεων οικογένειας - Μετανάστες - Απασχόληση - Περιβάλλον Θέματα πολιτικής προσαρτίας - Εκπαίδευση & επαγγελματικός προσανατολισμός.

ΣΤ) ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ & ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

- 1) Τρόποι συνεργασίας με το Τοπικό Συμβούλιο αλλά και με τους υπεύθυνους για τους διάφορους τομείς στο Δήμο.
- 2) Ενημέρωση για την κατάσταση και τις προοπτικές τόσο της Δ.Ε. όσο και γενικότερα του δήμου.
- 3) Αξιοποίηση των εκλεγμένων δημοτικών συμβούλων της πόλης μας.
- 4) Προγραμματισμός για τα γενικότερα έργα που αφορούν την περιοχή μας (βιολογικός καθαρισμός - αθλητικές εγκαταστάσεις - πολιτιστικό κέντρο - αεροδρόμιο - αξιοποίηση αρχαίου θεάτρου Μικροθηβών κλπ)

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ - ΠΟΜΟΡΙΑ

20 χρόνια Αδελφοποίησης

Έκλεισαν κιάλας 20 χρόνια από τότε που εμείς, σαν Σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας, με πρόεδρο τότε τον Δ. Καραγατσλή, κάναμε την πρώτη σκέψη για αδελφοποίηση των δύο πόλεων, της Παλαιάς Αγχιάλου (σημερινή Pomorie) και της Νέας Αγχιάλου.

Εποχή του '90-'91. Καιροί χαλεποί και καθόλου ενθαρρυντικοί για τέτοια ξεκινήματα, γιατί μόλις που είχε γίνει η Μεταπολίτευση στη Βουλγαρία και υπήρχε κάποια ρευστότητα και αβεβαιότητα σε όλα. Όμως, έγινε αποδεκτή η πρότασή μας από το τότε Δημοτικό Συμβούλιο της Pomorie, με δήμαρχο τον κ. Μοσκόβ. Αυτό υπήρξε η αρχή και η βάση για όλα τα επόμενα βήματα: Το Φροντιστήριο Ελληνικής Γλώσσας, τον Σύλλογο Ελληνο-Βουλγαρικής Φιλίας και τα δύο συγκροτήματα, το χορευτικό (με παιδιά του φροντιστηρίου) και χορωδιακό, με κυρίες του Συλλόγου και άλλες. Όλα αυτά, κατά δική τους ομολογία, ενώνουν τους ανθρώπους, διευκολύνουν τις σχέσεις τους στην κοινωνία, εκπολιτίζουν και προάγουν τη ζωή σε όλα τα επίπεδα, με στόχους πάντα καλούς και εποικοδομητικούς. Έτσι, θα λέγαμε, η λέξη αδελφοποίηση έγινε ο κοινωνικός ιστός, που ρυθμίζει και υφαίνει τις ανθρώπινες σχέσεις σε πολλά θέματα ζωής.

Από τότε καθιερώθηκε να γιορτάζουμε από κοινού αυτό το γεγονός, την ημέρα που πανηγυρίζει η ιστορική Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου, 6 Μαΐου, με το παλιό ημερολόγιο. Παράλληλα, η ημέρα αυτή είναι και Εθνική Γιορτή για όλη τη Βουλγαρία.

Έτσι, λοιπόν, ο Άι-Γιώργης, ο Στρατηλάτης, μας μάζεψε κι εφέτος στην Pomorie και όλοι μαζί χαρήκαμε τα λαμπρά πανηγύρια, γνωστά από αρχαιότατων χρόνων κι από τους προγόνους μας.

Σημαντική εφέτος η συμμετοχή των συμπατριωτών μας από Ν. Αγχιάλο, περί τα 100 άτομα, μαζί με τα μέλη της μικτής χορωδίας του τόπου μας.

Όλοι εμείς και η ομήγυρις των ομογενών και τοπικών παραγόντων της πόλης και άλλων, χαρήκαμε το πλούσιο πρόγραμμα της πολιτιστικής γιορτής που γίνεται την παραμονή στις 5 Μαΐου, σε αίθουσα του ξενοδοχείου Pomorie.

Ακούραστη πάντα η αγαπητή μας Στεφανία (Στέφκα) που πρωτοστατεί σε όλα με τη βοήθεια μελών του Συλλόγου και των παιδιών του φροντι-

στηρίου, διοργάνωσε αυτή την όμορφη γιορτή. Με πολλή χαρά και συγκίνηση, αφού χαιρέτισε όλους τους καλεσμένους και παρευρισκομένους στη γιορτή, τόνισε επιγραμματικά πόσο μεγάλη σημασία έχει γι' αυτούς αυτή η πληθής παρουσία από την Ελλάδα, που δυναμώνει τους θεσμούς και ενισχύει τις παραδόσεις και καταβολές μας. Όλα, είπε, άρχισαν αφότου άνοιξαν τα σύνορα και ξεκίνησε η επικοινωνία μας, κι εγώ λέγω να πέσουν τα σύνορα στις καρδιές μας κι έτσι αδελφομένοι να μοιραζόμαστε τις χαρές και τις λύπες της ζωής μας.

Ακολούθησαν οι χοροί των παιδιών, που πολλοί ήταν ελληνικοί και μετά οι χορωδίες, της Ν. Αγχιάλου με ωραίο και πλούσιο πρόγραμμα και των γυναικών της Pomorie, που εχαροποίησε την ατμόσφαιρα με τα ελληνικά τραγούδια, τα οποία από καιρό είχε στείλει μελοποιημένα ο Γιώργος Διονυσίου.

Στο τέλος, απολαύσαμε τις δύο χορωδίες μαζί με το ελληνικό τραγούδι του Νταλάρα «Θα πω απόψε το φεγγάρι...».

Το αποκορύφωμα της χαράς και αδελφοποίησης ήταν το βράδυ της ίδιας μέρας στη συνεστιάση που έγινε στην αίθουσα του ξενοδοχείου.

Ένα τρικούβεργο γλέντι με χορό, τραγούδια (και ελληνικά), Μπαϊντούσκα και στο τέλος, κάτι αναπάντεχο, ο χα-

Το χορευτικό του Βουλγαροελληνικού Συλλόγου

ριτωμένος χορός με τις καντρίλιες που τον χόρευαν και οι δικοί μας στη Ν. Αγχιάλο, τις πρώτες 10ετίες σε εκείνες τις περιφημες χοροεπερίδες στο σχολείο. Αυτό μας έδειξε ότι η προέλευση της καντρίλιας, ήταν από την Παλιά Πατρίδα και που οι σχέσεις τους με τις Ευρώπες και τα Παρίσια (απ' όπου και προέρχεται αυτός ο χορός) ήταν στενές και συνεχείς.

Την επομένη 6 Μαΐου, παρακολουθήσαμε όλοι στην Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου, την κατασκευαστική λειτουργία που ετέλεσε ο πατέρας ΙΟΑΝΝΙΚΙΟΣ, Μητροπολίτης του ΣΛΙΒΕΝ, φιλέλληλας και πάντα παρών σε όλες τις εκδηλώσεις. Ακολούθησε στο προαύλιο ο Αγιασμός της Ημέρας και φυσικά ήπιαμε και ραντιστήκαμε με το Αγίασμα του Αγίου, που πηγάζει στο σημείο του Μαρτυρίου του.

Τελειώνοντας, θα σας πω ότι του χρόνου θα έχουμε την άλλη επέτειο του εκεί Συλλόγου «Ελληνο-Βουλγαρικής Φιλίας», που ιδρύθηκε το 1992. Ας έχουμε υγεία μέχρι τότε και θα έλεγα λίγο-λίγο να ετοιμάζετε τα μπαγάζια σας. Τι είναι ένας χρόνος! Άλλωστε δεν περνάμε και άσχημα.

Η χορωδία του Βουλγαροελληνικού Συλλόγου αριστερά και η χορωδία της Νέας Αγχιάλου δεξιά.

[Το Βήμα του Πολίτη]

ΤΟ ΤΡΙΠΤΥΧΟ ΤΗΣ ΟΛΙΣΘΗΣΗΣ

Θα προσπαθήσω όσο πιο επιγραμματικά γίνεται να τοποθετηθώ στις τρεις βασικές ενότητες, απόρροια της σημερινής οικονομικής μας κατάστασης.

Η πρώτη παθογένεια αντιπροσωπεύει το υδροκέφαλο - υπερδιπλάσιο κράτος με συγκάτοικο το σιαμαίο παρακράτος, συντεχνίες, διαπλεκόμενους, που όλοι μαζί κατασπαταλούν και καταχρεώνουν ασύστολα την χώρα. Ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης, Θ. Πάγκαλος, μας θέλει όλους ομοτράπεζους στο μεγάλο φαγοπότι και το χρέος των 300 δισ. Θύτης και θύμα, βιαστής και βιαζόμενος, στην ίδια ζυγαριά. Παρ' όλο το ναυάγιο το κράτος συνεχίζει και σήμερα ακάθεκτο την ασωτία του, επαληθεύοντας το λαϊκό ρητό «του Ρωμιού πρώτα του βγαίνει η ψυχή και μετά το χούι».

Η δεύτερη παθογένεια αφορά τις υπεραξίες (λαϊκά φούσκες), τις οποίες αναφέρω ενδεκτικά. Το χρηματιστήριο από τις 950 μονάδες σκαρφάλωσε στις 6.000, ενώ τα οργανωμένα παπαγαλάκια μιλούσαν και για 8.000, εξατμίζοντας τις οικονομίες των πολλών και αφελών, που δεν έμαθαν τον κανόνα: *από το τίποτα δεν γεννιέται τίποτα*. Γιατί εμείς ούτε βελτιώσαμε ούτε αυξήσαμε την παραγωγικότητά μας, εκτός από μιας καλογουαλισμένης βιτρίνας. Έτσι επανήλθε στα φυσιολογικά επίπεδα (η διαφορά της ανόδου έγκειται στον πληθωρισμό της τελευταίας δεκαετίας). Η άλλη φούσκα είναι οι υπεραξίες των ακινήτων που παρέσυραν και τα ενοίκια. Ένα οικόπεδο επιβαρύνει την αξία ενός κτίσματος διεθνώς με 15%. Εδώ με την πατέντα της αντιπαροχής πάνω από το 50%. Για να μείνουν κι αυτά στα αζήτητα και να έρθουν κάποτε στα φυσιολογικά τους επίπεδα.

Η τρίτη παθογένεια που έδωσε την χαρακτηριστική βολή ήταν το ευρώ που ήρθε σε κέρμα και όχι σε χαρτονόμισμα (τους φόβους μου περί αυτού τους δημοσίευσα τότε στην εφημερίδα *Ναυτεμπορική*). Το ένα ευρώ αντικατέστησε το 100δραχμο, παρασύροντας στο διά-

βα του τα πάντα. Άφηνες 3 εκατοστά (λιγότερο του ενός ευρώ) σε ένα ακριβό εστιατόριο ως πουρμπουάρ και ήταν όλοι ευχαριστημένοι. Σήμερα το μισό ευρώ σε Πακιστανό στα φανάρια μπορεί να επιστραφεί ως ανεπιθύμητο. Μαθημένοι οι Έλληνες στην χαρτούρα, χάσαμε τον μπουσούλα. Μόνο χαρτιά κολάνε στα κούτελα των βιολιτζήδων στα πανηγύρια και στις σκουλούδες στα ξενοχτάδικα. Τα κέρματα ρυπαίνουν (εκτός βέβαια αν πρόκειται για χρυσές λίρες). Η πανίσχυρη Αμερική που διατηρεί ακόμη το δολάριο σε χαρτονόμισμα κάτι παραπάνω γνωρίζει.

Όλες οι χώρες της ΕΕ έκαναν παραχωρήσεις αλλά κράτησαν και κάτι. Εμείς απεμπολήσαμε τα πάντα. Μας υποσχέθηκαν ότι θα γίνουμε χώρα υποδοχής των τουριστών και στην κρίση που βιώνουμε θα μας πάρουν και τα ξενοδοχεία.

Πρόσφατα ο Ελληνοκύπριος νομπελίστας Οικονομίας Πισσαριδης διαπίστωσε ότι για να επιβιώσουμε στην διεθνή κοινωνία, εκτός των άλλων, πρέπει να απολέσουμε το 35% των υπεραξιών, κάτι που εξοργίζει τους συνδικαλιστές και το ΠΑΜΕ, χωρίς να απαντούν εάν δεν ρίξουμε τις υπεραξίες και δεν ανεβάσουμε παραγωγικότητα και ποιότητα τα παιδιά μας κινδυνεύουν να γίνουν οι αυριανές Φιλιππινέζες των Κινέζων. Καμία κοινοβουλευτική κυβέρνηση δεν μπορεί να πάρει τα δραστικά μέτρα που χρειάζονται, παρά μόνο μια εξωκοινοβουλευτική κυβέρνηση τεχνοκρατών.

Επικαλούμενος ακόμα μια φορά τον θυμόσοφο λαό για τη νοοτροπία των κομμάτων που θυμίζει τον λύκο που τον πήγαιναν αυτόφωρο για κρέμασμα και αυτός ρώταγε τους δήμιους του αν είδαν ποια κατεύθυνση πήραν τα άλλα πρόβατα. Τελειώσαμε με τον σοφό Σόλωνα που είπε κάποτε «τα αλόγιστα δάνεια δούλους τους ελεύθερους ποιεин».

Μαυραιδόπουλος Δημήτριος

ΑΓΑΝΑΚΤΙΣΗ

Θα ήθελα να γράψω δυο λόγια αγανάκτησης. Τον τελευταίο χρόνο στην Ν. Αγχιάλο φοβάσαι να κυκλοφορήσεις όχι μόνο έξω αλλά και μέσα στο ίδιο σου το σπίτι. Από τότε που έφυγε ο Αστυνομικός Σταθμός κάθε βράδυ έχουμε τουλάχιστον και μια κλοπή. Σε μένα προσπάθησαν να μπουν στο σπίτι την ώρα που επέστρεφα. Τους κυνήγησα ενημερώνοντας ταυτόχρονα το 100. Ήρθαν μετά από 2,5 ώρες εφόσον οι κλέφτες έφυγαν και ενώ τους είχα πάρει ακόμα δυο φορές τηλέφωνο. Το μόνο που ρώτησαν ήταν ξένοι.

Δεν είμαι ρασιστής. Αλλά με όλα αυτά που γίνονται μεσπρώχνουν προς τα εκεί. Τι

πρέπει να κάνουμε όταν η Αγχιάλος με 8.000 κατοίκους είναι 20 χλμ. μακριά από αστικό κέντρο και με τους υπάρχοντες δρόμους θέλει η Αστυνομία για να φτάσει εδώ μισή ώρα; Να δημιουργήσουμε ομάδες και να φυλάξουμε τις γειτονίες μας; Αλλά και πώς να τις φυλάξεις μέσα στο σκοτάδι. Έξω από το σπίτι μου η λάμπα του στύλου της ΔΕΗ είναι καμένη, πήρα στον Δήμο και μου είπαν ότι πολλές λάμπες στην Αγχιάλο είναι καμένες αλλά ο Δήμος Βόλου δεν δίνει χρήματα για να αγοράσουν λάμπες. Δημοτικά τέλη όμως ξέρουν να παίρνουν. Γενικά από θέματα ασφαλείας και διαβίωσης η Ν. Αγχιάλος έχει υπο-

βαθμιστεί πάρα πολύ, όχι ότι και πριν οι υποδομές της ήταν τέλειες (αθλητικές εγκαταστάσεις δεν υπάρχουν καν). Πιστεύω ότι τα προβλήματα στην Αγχιάλο όσο πάει θα μεγαλώνουν, καπώς πρέπει να αντιδράσουμε.

Ευχαριστώ εκ των προτέρων για την φιλοξενία.

Κώστας Ματάκιος

Υστερόγραφο: Ενώ τα προβλήματα αυξάνονται οι υπάλληλοι στη Ν. Αγχιάλο μειώνονται. Η καθαριότητα δεν είναι και ότι το καλύτερο, τα πεζοδρόμια έχουν γεμίσει χόρτα και οι δρόμοι λακούβες.

ΑΠ' ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ

ΠΕΡΙ ΑΡΧΗΣ, ΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΟΝΤΩΝ

Με τον Κώστα Μπλήρη

Φίλοι και φίλες,

«Αρχή και τέλος» είναι το θέμα μου και σπείδω κατ' αρχάς να υπογραμμίσω, πως βασική μου αρχή, είναι να διατυπώνω πολύ πριν από το τέλος τις αρχές μου.

Η αρχή δεν είναι λίγο πράγμα. Κατά κοινή παραδοχή, αποκαλείται ήμισυ του παντός.

Και μιας ο λόγος περί αρχής, ας θυμηθούμε πως «εν αρχή ήν ο λόγος». Ακολουθούν φυσικά οι λόγοι που επιβάλλουν να είναι στην αρχή.

Μάλιστα. «Εν αρχή ήν ο Λόγος». Μόνο που έτσι κι αρχίσουν μερικοί να λένε, δε βρίσκεις τέλος. Και μπορεί βεβαίως ο λόγος να είναι εν αρχή, αλλά κανείς δεν ξέρει τι κρύβεται στο τέλος.

Αν δυσκολεύεστε λιγάκι να πιάσετε το ύφος μου, τι να κάνουμε; Κάθε αρχή και δύσκολη.

Η αρχή και το τέλος, αποτελούν βασικές προϋποθέσεις της ζωής και της ανθρώπινης κοινωνίας. Για παράδειγμα: Ένα χωριό έχει και αρχή και αρχές. Ο χαρακτήρας μας δεν έχει αρχή, μα επιβάλλεται να έχει αρχές. Ο μηνάς έχει αρχή, αρχές και τέλος. Ο Θεός δεν έχει ούτε αρχή ούτε τέλος. Το πάθος των ναρκωτικών και πολιτικές συζητήσεις των Νεοελλήνων, διαθέτουν κάτι κοινό. Έχουν αρχή και δεν παίρνουν τέλος. Η εκδικητική διάθεση έχει αρχή μα δεν έχει τέλος. Η αγάπη, σύμφωνα με ένα παλιό τραγουδάκι, είναι της ζωής μας και τέλος και αρχή.

Όποιος δεν έχει αρχή, είναι άναρχος. Όποιος δεν έχει αρχές είναι ανέντιμος. Όποιος Νεοέλληνας πάρει στα χέρια του μια αρχή, χάνει συνήθως τις αρχές του.

Ένας αναρχικός δεν θέλει να έχει ούτε αρχή, ούτε αρχές. Μα πότε-πότε αλλάζει γνώμη. Ένας αναρχικός, δεν είναι απαραίτητο να σέβεται τις αρχές του.

Η αρχή και η αρχηγία είναι έννοιες ταυτόσημες. Αλλά αν η αρχή είναι το ήμισυ του παντός, η αρχηγία είναι το όνειρο όλων.

Όποιος έχει στα χέρια του την αρχή, άρχει. Όσοι άρχουν, είναι αρχηγοί.

Από τους αρχηγούς, άλλοι άρχουν και άλλοι υπ' άρχουν.

Πολλοί αρχηγοί είναι για το αρχείο. Μάλιστα, για το αρχείο. Όστε να δώσουμε έτσι με αυτούς ένα τέλος, μια ώρα αρχύτερα.

Αν θα μπορούσαμε, βεβαίως, να το δώσουμε, πολύ αμφιβάλλω. Η απόσυρση των παλαιών κυβερνητικών μοντέλων καθυστερεί. Εξαιρείται ίσως η Βόρεια Αφρική.

Ανοιξαμε συζήτηση επί της αρχής και δεν αρνούμαι πως είμαι λιγάκι μπερδεμένος. Όμως θα προχωρήσουμε, αρχής γενομένης από τη γνωστή βασική αρχή «η αρχή είναι το ήμισυ του παντός», πράγμα που θα διερευνήσουμε.

Η αρχή, λοιπόν, είναι το ήμισυ του παντός. Όμως κανείς δεν είπε τι είναι το άλλο ήμισυ.

Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός. Και από κακή αρχή, δημιουργείται κακό τέλος.

Το λέμε κι αλλιώς. Όποιος κακά ξημέρωσε, κακά και θα νυχτώσει.

Ασφαλώς το προτιμούμε στο αντίθετο. Όποιος καλά κοιμήθηκε, καλά και θα νυχτώσει. (Με τόσα που γίνονται, πώς να κοιμηθείς καλά);

Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός, γι' αυτό και η καλή μέρα φαίνεται απο το πρωί. Συνήθως η καλή μέρα φαίνεται από την προηγούμενη.

Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός, εφόσον μπορούσεις να συνεχίσεις μέχρι τέλος.

Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός και μούρθε να ρωτήσω. Με δύο αρχές κάνουμε ένα ολόκληρο;

Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός, αλλά στερνή μου γνώση να σε είχα πρώτα. Το λέμε και διαφορετικά. Τα στερνά νικούν τα πρώτα.

Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός και κάποιος ενδεχομένως θα αναρωτηθεί. Αν αρχίσω με κορδόνια, θα αγοράσω και παπούτσια; Πάντως, μερικοί αρχίζουν με ένα δίπλωμα οδήγησης για να αποκτήσουμε κάποτε ένα αυτοκίνητο. Μπορεί να φτάσουν ως τις ρόδες. Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός, πλην όμως η δεύτερη σκέψη θεωρείται πιο ώριμη. Γι' αυτό απαιτείται. «Κάθε αρχή στην ώρα της και κάθε τέλος στη σειρά του».

Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός. Άραγε το παν είναι μόνο διπλάσιο της αρχής; Θα το ρωτήσω και αλλιώς.

Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός. Το υπόλοιπο ήμισυ, θα μπορούσε να είναι μια αρχή ακόμα; Όπως βλέπετε οι ενστάσεις μου περί αρχής, δεν έχουν τέλος. Διότι: η αρχή είναι το ήμισυ του παντός, αλλά «προς το τελευταίον εκβάν έκαστον των πριν υπαρχάντων κρίνεται». Όποιος βάλει πρώτος γκολ, δε σημαίνει πως θα πάρει και τη νίκη. Ούτε άμα δώσεις την πρώτη γροθιά, θα βγεις στο τέλος κερδισμένος.

Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός, όμως τέλος καλό, όλα καλά.

Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός, αλλά θα γελάσει καλύτερα, όποιος γελάσει τελευταίος. Και χωρίς να του καθαρίζουν αβγά. Συνήθως γελάει καλύτερα, όποιος γαργαλιέται περισσότερο.

Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός, αλλά κάνε σεξ χωρίς φινάλε...

✓ Με χαρά πληροφορηθήκαμε ότι στη συνάντηση που έγινε στην Πομόρια, με αφορμή των 20 χρόνων της αδελφοποίησης Παλαιάς και Νέας Αγχιάλου, ακούστηκαν 2 από τα 3 τραγούδια που στείλαμε από τη χορωδία του Συλλόγου Ελληνοβουλγαρικής Φιλίας σε άρτια εκτέλεση.

Αυτό ήταν για όλους μία απόδειξη της αγάπης τους στην Αγχιαλίτικη παράδοση και ένα άνοιγμα συνεργασίας για την αξιοποίηση και των άλλων 26 παραδοσιακών μας τραγουδιών που καταγράψαμε.

Γ.Δ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

Αφιερώνεται στα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου των Αγχιαλιτών και στους συμπατριώτες μας, αυτού του πνευματικού πνεύμονα των ηθών και των εθίμων μας.

Τιμής Ένεκεν

Λάσκαρης Ζαράρης
09/05/2011

«Βαρνάλειο» 2ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Αγχιάλου: «ΕΑΡΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ»

ζης, Αντιδήμαρχος Καθαριότητας Δήμου Βόλου.

Μετά την ολοκλήρωση της δράσης οι μαθητές και οι μαθήτριες ανέπτυξαν πινακίδες σε σημεία της παραλίας με στόχο να ευαισθητοποιήσουν τους επισκέπτες και επισκέπτριες της ακτής. Τέλος κάθε τμήμα του Σχολείου μας πρόβη σε συμβολική υιοθεσία τμήματος της ακτής της Νέας Αγχιάλου.

Με τη λήξη της δράσης ο κ. Άρης Κόπανος και η ΕΨΑ προσέφεραν χυμούς στους μαθητές που συμμετείχαν στη δράση, τους οποίους και ευχαριστούμε θερμά για την ευγενική τους προσφορά.

Μεταξύ των δραστηριοτήτων που έχουν προγραμματιστεί μέχρι το τέλος της σχολικής χρονιάς περιλαμβάνεται ομιλία ενημέρωση προς τους γονείς των μαθητών του σχολείου μας στις 9 Ιουνίου 2011 από εκπροσώπους του ΚΕΔΔΥ Μαγνησίας σχετικά με τις μαθησιακές δυσκολίες. Έχει σχεδιαστεί επίσης ενημερωτική ομιλία προς τους μαθητές και γονείς σχετικά με την ασφαλή χρήση του Διαδικτύου και των κινητών τηλεφώνων, η οποία πρόκειται να πραγματοποιηθεί κατά την τελευταία εβδομάδα του σχολικού έτους, εβδομάδα που ορίζεται κάθε χρόνο από το σχολείο μας ως εβδομάδα εκδηλώσεων και σχολικών δραστηριοτήτων.

Ο Δ/της του Σχολείου
Ηρακλής Τσέλιος

Η σχολική κοινότητα του «Βαρνάλειου» 2ου Δημοτικού Σχολείου Νέας Αγχιάλου, εκπαιδευτικοί, μαθητές και μαθήτριες και σύλλογος γονέων και κηδεμόνων, τα τελευταία έτη έχοντας ενστερνιστεί την αντίληψη ότι το σχολείο οφείλει να διαμορφώνει ένα δημιουργικό και ασφαλές εκπαιδευτικό περιβάλλον χωρίς αποκλεισμούς, ανοιχτό στην κοινωνία, σχεδιάζει κάθε άνοιξη και υλοποιεί δράσεις σ' αυτή την κατεύθυνση.

Έτσι για την άνοιξη του 2011 επιλέχθηκαν οι θεματικοί άξονες του εθελοντισμού ως παράγοντα κοινωνικής προσφοράς, της πρόληψης και αντιμετώπισης ατυχημάτων και παροχής πρώτων βοηθειών καθώς και της ανάπτυξης περιβαλλοντικής συνείδησης.

Την 9η Μαΐου 2011 σε συνεργασία με την Ομάδα Διάσωσης Μαγνησίας και το Φιλοπρόοδο Σύλλογο Νέας Αγχιάλου, διοργανώθηκε εκδήλωση στο Σχολείο μας με σκοπό τη διάδοση της ιδέας του εθελοντισμού αλλά και την προβολή του έργου της Ομάδας και της προσφοράς της στον άνθρωπο. Παρουσιάστηκαν δράσεις της Ομάδας και εμπειρίες των μελών της από αποστολές στις οποίες συμμετείχαν στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες της Γης. Τέλος, τα

μέλη της Ομάδας Διάσωσης Μαγνησίας παρουσίασαν τις βασικές οδηγίες που πρέπει να ακολουθηθούν σε περίπτωση σεισμού.

Την 10η Μαΐου 2011 το Σχολείο μας, σε συνεργασία με το Εθνικό Κέντρο Άμεσης Βοήθειας ΕΚΑΒ Βόλου, διοργάνωσε σεμινάριο απευθυνόμενο στους εκπαιδευτικούς του Σχολείου αναφορικά με την παροχή πρώτων βοηθειών. Το στέλεχος του ΕΚΑΒ κ. Νέστορας Ιωάννης παρουσίασε τις σύγχρονες τεχνικές αντιμετώπισης πνιγμού, καταγμάτων και άσκησης της καρδιο-αναπνευστικής ανάνηψης. Το σεμινάριο περιελάβε επίσης πρακτική άσκηση στον ειδικό εξοπλισμό του ΕΚΑΒ.

Την 16η Μαΐου 2001, συμμετέχοντας στις δράσεις καθαρισμού των ακτών, σε συνεργασία με τη Δ/ση Α/βάθμιας Εκπαίδευσης Μαγνησίας, το Δήμο Βόλου, την Εθελοντική Ομάδα Διάσωσης Μαγνησίας, το Φιλοπρόοδο Σύλλογο και το Σύλλογο Γυναικών Νέας Αγχιάλου, το Σχολείο μας μαζί με το «Ευγένειο» 1ο Δημοτικό Σχολείο της περιοχής μας συμμετείχε στον καθαρισμό της ακτής της Νέας Αγχιάλου.

Την εκδήλωση χαιρέτησαν ο κ. Πελεκάνος, Αντιδήμαρχος Βόλου Νέας Αγχιάλου και ο κ. Τσαμπά-

Προς το Σύλλογο Αγχιαλιτών της Αθήνας «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ», Φωκίωνος Νέγρη 84, Αθήνα

Θέμα: «Ευχαριστήριοι Επιστολή»

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη Νέας Αγχιάλου «Κώστας Βάρναλης», σας αποστέλλει τις θερμές ευχαριστίες της για τη γενναιόδωρη προσφορά σας, η οποία εμπλούτισε τη συλλογή μας για ακόμη μια φορά.

Το υλικό της δωρεάς περιλαμβάνει τους εξής τίτλους

1. Ένα βιβλίο με θέματα παιδείας, τρίμηνη επιθεώρηση εκπαιδευτικής πολιτικής και έρευνας, τεύχη 41-42, με αφιέρωμα στον Κώστα Βάρναλη.
2. Ένα βιβλίο με τίτλο «Αρχείο Κώστα Βάρναλη - Το εργαστήρι του ποιητή Κώστα Βάρναλη από τις εκδόσεις της Γενναδειού Βιβλιοθήκης (Αμερικανική Σχολή Κλασικών Σπουδών).
3. Ένα βιβλίο με τίτλο «Συμβολή στην εργογραφία του Κώστα Βάρναλη (αισθητικά-κριτικά 1911-1944) του Λουσία Μαρκεζέλι-Λούκα από τις εκδόσεις Κέδρος.
4. Ένα βιβλίο με τίτλο «ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΡΝΑΛΗΣ - Μελέτες του Μιχαήλ Μ. Παπαϊωάννου» από τις εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή.
5. Ένα βιβλίο με τίτλο «ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΡΝΑΛΗΣ - Τα πενήνταχρονα του έργου του» από τις εκδόσεις Κέδρος.
6. Δύο βιβλία με τίτλο «Θεατρική σκηνή για το σχολείο» του Δημήτρη Αναστόπουλου από τις εκδόσεις Μπαρτζουλιάνος.
7. Τέσσερις ψηφιοποιημένους δίσκους, με μελοποιημένη ποίηση του Κώστα Βάρναλη και τίτλο «ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΡΝΑΛΗΣ... ΣΤΑ ΗΧΟΚΥΜΑΤΑ ΥΨΩΜΕΝΟΙ».

Συγχαρητήρια για το αξιόλογο έργο σας το οποίο όχι μόνο προάγει τον πολιτισμό, αλλά διεισδύει στις βαθύτερες ανάγκες για πνευματική ανάπτυξη και δημιουργία.

Με εκτίμηση
Ελευθερία Μουδήρη
Βιβλιοθηκονόμος

Η πείρα ενός αιώνα, η βαθιά γνώση των παραδοσιακών τεχνικών και η εξαιρετική ποιότητα των πρώτων υλών της περιοχής αποτελούν την βάση για την παραγωγή των εκλεκτών προϊόντων

ΚΡΑΣΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΙΚΟ ΤΣΙΠΟΥΡΟ

Πιείτε κρασί και τσίπουρο Ν. Αγχιάλου
"Ζήστε Καλύτερα"

ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΣ ΣΥΝ/ΣΜΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ
"Η ΔΗΜΗΤΡΑ" ΤΗΛ: 24280 - 76210
ΑΘΗΝΑ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΗΛ: 210 5577311-12

ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΤΩΝ ΕΘΝΟΜΗΔΕΝΙΣΤΩΝ!

Γράφει ο Κων. Κυρ. Βραχνιάς
Δάσκαλος - Επίτιμος Πρόεδρος Γλωσσικού Ομίλου Βόλου

Η πατρίδα μας Έλλάδα είναι μία εύνοημένη και εύλογη χώρα. Και τούτο, διότι δεν διαθέτει μόνο ένα σπάνιο φυσικό περιβάλλον αλλά είναι και γενέτειρα του κυρίως κορμού όλων των πολιτισμών στον κόσμο...

Αυτή την βαθύπλουτη κληρονομιά της εζήλωσαν ξένοι «Ατίτλιες» κατά καιρούς και υπενόμευσαν αυτόχθονες Έφιάλτες. Μάλιστα τό κακό παράγινε τις τελευταίες δεκαετίες στην πατρίδα μας, πού διαφεντεύουν άκορστοι Λαιστρυγόνες της άρπαχτής και άχυράνθρωποι του «πνεύματος»! Αυτή την παρακμακή περίοδο έγιναν και στον χώρο της Έθνικής μας Παιδείας «τέρατα και σημεία», γι' αυτό έκφυλίστηκε σέ άντεθική! Βεβαίως σέ ένα τέτοιο σκοταδιστικό κλίμα υποβιάστηκε έμφανώς και τό «κάλλιστον φώνημα» του λαού μας, η γλώσσα μας.

Κατά φαντασίαν «προοδευτικοί» λοιπόν και άκόλουθοι έθνομηδενιστών τροβαδούρων του στυγνού λαϊκισμού έπρωτοστάτησαν στην υποβάθμιση της γλώσσας μας, ή όποια έδέχθη βαρύ πλήγμα και μέ την έπιβολή του γλωσσοσκοτικού μονοτονικού τό 1982. Έτσι σήμερα τό τί γράφονται, δήθεν, στην δημοτική δέν περιγράφεται. Η «έθνική μας γλώσσα έγινε ξύλινη, άσαφής συχνά, μίγμα ξενισμών, γενικώς μιξοβάρβαρη. Γι' αυτό άκούσαμε ή διαβάσαμε εκφράσεις της, δήθεν, δημοτικής,

όπως: «Τέθηκε σέ κυκλοφόρηση, αυτά δήλωσε ό παραιτηθέντας, ήγουνται της παράταξης, θά δημοσιευθή στην έφημερίδα της κυβέρνησης (γι' αυτό κάποια δέν δημοσιεύονται ποτέ, άπλούστατα διότι δέν υπάρχει έφημερίδα της κυβέρνησης). Έφημερίδα της Κυβερνήσεως υπάρχει. Αυτά τά γλωσσικά άπόβλητα, και άλλα σάν και αυτά, άπειλούν σήμερα την μουσική μας γλώσσα, την εύφωνη δημοτική, την διαχρονική λαλιά του λαού μας...

Γιά την γλωσσική μας αυτή συμφορά «διέρρηξαν τά ιμάτιά τους» πολλοί καλλιεργημένοι και φωτισμένοι Έλληνες και όχι μόνο. Ό Χρ. Γιανναράς συγκεκριμένα για τό θέμα αυτό έγραψε και τά εξής: «Η γλωσσική έκφραση των Έλλήνων χάνει τώρα όχι μόνο τον μουσικό της βηματισμό και την βιωματική της εύθυβολία αλλά άποδιοργανώνεται κυριολεκτικά σέ άναρχες παραμορφωτικές κακοπλασίες, πού συγκινώνουν άκατάπαυστα τό νοηματικό της φορτίο» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 23.3.1997). Και ό εύφυέστατος διανοούμενος Μενέλ Παλλάντιος έπτε και αυτός μέ πνεύμα ειρωνείας ή μελαγχολίας: «Τί ώραία πού χειρίζεται τη γλώσσα μας, λές και είναι ξένος έλληνιστής»! Και, φυσικά, τό κακό δέν έχει τέλος. Έγινε τρισδιάστατο και άτελείωτο, άφου από την ένεργό ήγεσία μας λείπουν οι «κεφαλές» και διαφεντεύουν

μόνο οι προλετάριοι της άμάθειας»!..

Προσφάτως πάλι στό διάγγελμα του Προέδρου της Δημοκρατίας πρός τούς Έλληνες του έξωτερικού υπήρχε και ή φράσις: «Από εκείνο τό ιστορικό κάλεσμα της έθνεγερσίας πού άλλαξε «τό ρού» της νεώτερης ιστορίας...» (ΕΣΤΙΑ 23.3.2011).

Οι σύγχρονοι γλωσσοκτόνοι του Έθνους, πού άμφισβητούν και την ιστορική άξια του ίδιου του Έθνους, έμποδίζονται από την γλωσσική τους στρέβλωση νά εκφράζονται σωστά, δηλαδή στην προκειμένη περίπτωση νά πούν: «τό 21 άλλαξε τον ρούν της ιστορίας»... αλλά τό άφρημένο ουσιαστικό «ρούς», έπειδή είναι λέξις της καθαρεύουσας, μέ την Κίρκη του γλωσσικού μας φανατισμού και νοητικού νανισμού τό κάνανε «τό ρό, του ρού»; Έτσι εξετέθη και ό Πρόεδρος της Δημοκρατίας, διότι τό κείμενό του περιείχε γλωσσικά κακοπλασματα διαδοθέντα παγκοσμίως!

Τύφλα νά έχη και ό Προκρούστης μπροστά στην γλωσσοφαγία των «προοδευτικών» μας. Και γίνονται όλες αυτές οι άθλιότητες, χωρίς νά βρίσκεται κανένας νέος Ηρακλής στον τόπο μας, πού νά άρπάξη τό ροπαλό του και νά καθάρη τούς «αύγιτες» και την κόπρο τους από την κακοποιούμενη δόξα της πατρίδας μας...

Οι ανατολικορωμιλιώτες στην γιορτή της Αγίας Τριάδας

Γράφει η Θεοδώρα Μηνούδη
Γενική Γραμματέας
του Ιδρύματος

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και σε μια ατμόσφαιρα κατάνυξης και ενθουσιασμού, πραγματοποιήθηκαν εφέτος οι πολιτιστικές εκδηλώσεις του Ιερού Ιδρύματος «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ», των απανταχού Ελλήνων της Ανατολικής Ρωμυλίας στις 12 και 13 Ιουνίου 2011, στη θέση Λειβαδίτσα του Νομού Πέλλας.

Την Κυριακή το απόγευμα τελέσθηκε εσπερινός και τη Δευτέρα το πρωί, παρουσία της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας, των τοπικών αρχών, των εκπροσώπων των πολιτιστικών συλλόγων και πλήθος πιστών, τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, με τη συμμετοχή της βυζαντινής χορωδίας και τον Χοράρχη κ. Αντώνη Πατρώνια, που μάγεψαν με τις μελωδίες τους πιστούς, οι οποίοι ήρθαν να προσκυνήσουν την εικόνα της Αγίας Τριάδας και να ζήσουν από κοντά αυτές τις ανεπανάληπτες στιγμές. Ακολούθησαν πολιτιστικές εκδηλώσεις με τραγούδια και χορούς της Βόρειας Θράκης από τα χορευτικά Σωματεία της περιοχής και προσφέρθηκε το παραδοσιακό κουρμπάνι. Το απόγευμα της ίδιας μέρας, τελέσθηκε πανηγυρικός Αρχιερατικός εσπερινός και λιτάνευση της εικόνας της Αγίας Τριάδας από τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ και ακολούθησαν πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Οι εκδηλώσεις φέτος είχαν ιδιαίτερη σημασία για μας, διότι επιτέλους ένα όνειρο πολλών ετών πήρε σάρκα και οστά. Λένε ότι, στις μέρες μας δεν γίνονται θαύματα. Κι όμως, στον ευλογημένο αυτό τόπο, όπου περπάτησε ο Μέγας Αλέξανδρος και έθεσε τον θεμέλιο λίθο ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, μέσα σε διάστημα έντεκα μηνών κτίστηκε ο περικαλλής Ναός της Αγίας Τριάδας, που θα αποτελέσει τον ομφαλό όλου του Ελληνισμού της Βόρειας Θράκης, της άλλοτε Ανατολικής Ρωμυλίας και θα αποκτήσει επιτέλους αυτός ο ξεριζωμένος Ελληνισμός τη δική του στέγη. Ήταν ένας αγώνας πολλών ετών και παρά τις αντίξοες συνθήκες και τα εμπόδια που παρουσιάστηκαν στην πορεία, δεν απογοητευθήκαμε, δεν πτοηθήκαμε και δεν εγκαταλείψαμε ούτε για μια στιγμή τις προσπάθειες. Και να που σήμερα το αποτέλεσμα μας δικαιώνει. Κι όπως λέει το Ιερό Ευαγγέλιο, όταν «από Θεού άρξασθε», τότε όλα είναι δυνατά να γίνουν και μάλιστα με τον καλύτερο τρόπο.

Οι εποχές είναι δύσκολες λόγω της οικονομικής κρίσης που περνάει η χώρα μας, και το έργο που ξεκινήσαμε είναι μεγάλο και μακρόχρονο. Και όπως τονισε ο Πρόεδρος του Ιδρύματος κ. Νίκος Τερζής στην ομιλία του, δεν θα είναι μόνο ο Ναός της Αγίας Τριάδας, αλλά εδώ θα γίνει βιβλιοθήκη η οποία θα συγκεντρώνει όλη τη βιβλιογραφία για την ιστορία της Ανατολικής Ρωμυλίας και θα εκπονούνται διδακτορικές διατριβές, σε συνεργασία με τα Πανεπιστήμια. Επίσης θα γίνει Λαογραφικό και Εκκλησιαστικό Μουσείο όπου θα υπάρχουν όλα τα αντικείμενα της καθημερινότητας που χρησιμοποιούσαν οι πρόγονοί μας, θα γίνει μια αίθουσα πολλαπλών χρήσεων και θα είναι ένας χώρος επισκέψιμος για πολλούς.

Η αρχή έγινε από τον Πρόεδρο της Ένωσης Ελλήνων Ανατολικής Ρωμυλίας κ. Μιχαήλ Αρώνη, έναν ένθερμο ευπατρίδη, ο οποίος με την αμέριστη συμπαράστασή του, την τεχνική και οικονομική βοήθεια που προσέφερε, καλύπτοντας ένα μεγάλο μέρος της δαπάνης, έβαλε τον θεμέλιο λίθο για να ξεκινήσει αυτό το θαύραστο έργο. Επίσης, με την καθημερινή επικοινωνία που είχε με το τεχνικό επιτελείο του εργολάβου και τη συχνή προσωπική παρουσία του συνεργάτη του Νατάλη Πέτροβιτς, είχαμε αυτό το αποτέλεσμα. Τα σχέδια της εκκλησίας, η οποία είναι ένα στολίδι στην περιοχή, εκπονήθηκαν από τον συνεργάτη του Αρχιτέκτονα κ. Κωνσταντίνο Λίβα ο οποίος παρακολουθεί και το έργο.

Ο ευπατρίδης
Μιχάλης Αρώνης,
μέγας ευεργέτης
της Ιδρύματος

Επειδή το έργο είναι μεγάλο και φιλόδοξο, θα πρέπει να βρει μιμητές και να το αγκαλιάσουμε όλοι, είτε με την μικρή ή την μεγάλη βοήθεια που μπορεί να προσφέρει ο κάθε ένας από εμάς, ώστε να μπορέσουμε να ανταπεξέλθουμε στις οικονομικές απαιτήσεις και να μην εγκαταλείψουν οι προσπάθειες. Όταν είμαστε ενωμένοι, τότε μπορούμε να κατορθώσουμε ακόμα και το ακατόρθωτο.

Όποιος θέλει να προσφέρει βοήθεια, θα πρέπει να γνωρίζει ότι, το Ίδρυμα χορηγεί βεβαιώσεις για την εφορεία και θα πρέπει να στέλνει φωτοτυπία από το καταθετήριο στη διεύθυνση: Ραχμανίδης Νικόλαος, οδός Φιλίππου 57, Κουφάλια, Θεσσαλονίκης, Τ.Κ. 57100.

Κώστας Λίβας (τρίτος από τα αριστερά), Νατάλης Πέτροβιτς (δεύτερος από δεξιά) με τους εργολάβους αδελφούς Σαχαπατζήδη και μέλη του Ιδρύματος.

Οι αριθμοί λογαριασμών στις Τράπεζες είναι:

- 1) Ε.Τ.Ε.: 217/296156-39
- 2) ALFA BANK: 738002002000369
- 3) EUROBANK: 0026.0446.880200242077
- 4) Α.Τ.Ε.: 079.04.003036.65

Ο Πρόεδρος του Ιδρύματος
καθ. Νίκος Τερζής

Το κουρμπάνι

Χορευτικά

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΡΩΜΥΛΙΩΤΩΝ ΚΟΡΙΝΟΥ

Ν. Λαγδάρη 28 - Τ.Κ. 600 62 - Τηλ & Fax 2351041277, E-mail: sark08@otenet.gr - ΚΟΡΙΝΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Όπως κάθε χρόνο το έθιμο του Κουρμπανιού αναβίωσε στον Κορινό προς τιμή των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης από το σύλλογο Ανατολικορωμιλιωτών στις 20, 21 και 22 Μαΐου. Στον Ιερό ναό του Αγίου Παντελεήμονα επίσης μεταφέρθηκε και η Ιερή εικόνα της Αγίας Τριάδος, του Ιερού Ιδρύματος Ανατολικορωμιλιωτών «Αγία

Τριάδα» για προσκύνημα.

Στην εκδήλωση συμμετείχαν παραδοσιακά χορευτικά τμήματα από το παιδικό τμήμα του συλλόγου μας, τον Μορφωτικό Σύλλογο Νέων Κορινού και τον Σύλλογο Καρυωτών Γιαννιτών «Ανατολική Ρωμυλία»

Η ορχήστρα απαρτιζόταν από:
1. Ζωγράφου Μαρίνα Τραγούδι
2. Μπόζογλου Νίκος Ακορντεόν

3. Μαυρίδης Γιάννης Νταούλι, κρουστά
4. Δρικούδης Γιώργος Πλήκτρα
5. Νταβλιάκος Γιώργος Γκάιντα, καβάλι.

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ
ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ
ΡΩΜΥΛΙΑΣ ΚΟΡΙΝΟΥ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας «Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ» αποφάσισε στη συνεδρίαση της 27/3/2011 Πρακτικό 60 να τιμήσει σε εκδήλωσή της τον απερχόμενο πρόεδρο της ΠΟΣΑΡ **ΓΙΑΝΝΗ ΜΗΝΟΥΔΗ** για το σημαντικότατο έργο που επιτέλεσε κατά τη διάρκεια της θητείας του.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΠΟΣΑΡ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Σχεδόν σύσσωμο το Δ.Σ. της ΠΟΣΑΡ καθώς και ένα λεωφορείο κατοίκων από το Μεγ. Μοναστήρι Λάρισας, επισκέφτηκαν στις 4 και 5 Ιουνίου το Μεγ. Μοναστήρι στη Βουλγαρία, την πατρογονική τους γη, με σκοπό να παραβρεθούν για τρίτη συνεχή χρονιά στο ΚΟΥΡΜΠΑΝΙ. Μια εκδήλωση αδερφοσύνης που κάθε χρόνο πραγματοποιείται σε έντονο συγκινησιακό κλίμα. Ο Πρόεδρος της ΠΟΣΑΡ με τον έντονα συναισθηματικό λόγο μας έκανε να πλημμυρίσουμε από νοσταλγικό συναίσθημα.

Προς
Υπουργό Δικαιοσύνης Χάρη Καστανίδη
17.05.2011 ΑΘΗΝΑ

Αξιότιμε Κύριε Υπουργέ,

Με αφορμή το νομοσχέδιο που πρόκειται να φέρετε στη Βουλή προς συζήτηση, σχετικό με την καταπολέμηση ορισμένων μορφών ξενοφοβίας και ρατσισμού, επιτρέψτε μας να σας παρουσιάσουμε και τις θέσεις τόσο του Θρακικού Ελληνισμού, όσο και του Μικρασιατικού, που εκφράζονται μέσα από τις Ομοσπονδίες τους, (Π.Ο.Θ.Σ. Π.Ο.Σ.Α.Ρ. ΠΑ.Ο.Ν.Ε. Ο.Π.Σ.Ε. Ε.Π.Ο.Φ.Ε.) και που συνυπογράφουν την επιστολή αυτή.

Το γεγονός ότι η Παμποντιακή Ομοσπονδία Ελλάδος (Π.Ο.Ε.) με επιστολή της σας προτείνει όπως στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του υπο συζήτησης νομοσχεδίου, να προστεθούν και οι γενοκτονίες των Ελλήνων του Πόντου και των Αρμενίων, αγνοώντας παντελώς, τους Θράκες και τους Μικρασιάτες, πιστεύουμε ότι είναι ιστορικό λάθος.

Εμείς κύριε Υπουργέ, με απόλυτο σεβασμό στην ιστορία, και χωρίς ίχνος ιδιοτέλειας και σκοπιμότητας προτείνουμε:

ΑΝΤΙ της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου

ΝΑ ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΦΘΕΙ: Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Και ας ακολουθήσουν οι γενοκτονίες των Αρμενίων των Ασσυρίων και λοιπών.

Πιστεύουμε ότι η σωστή παρουσίαση των γεγονότων της θλιβερής, εκεινης εποχής μόνο καλό θα προξενήσει στις επερχόμενες γενιές.

Δεν επιδιώκουμε ρεβανσισμούς, αλλά μόνο πνευματική δημιουργία, αυτής που ξέρει να συμφιλιώνει, να εμπνέεται και να οραματίζεται από την αρχέγονη μνήμη και τη λάμψη της λαϊκής παράδοσης και της ιστορικής συνέχειας με τον προβληματισμό της σύγχρονης κοινωνίας.

Αξιότιμε Κύριε Υπουργέ,

Γνωρίζοντας τις ιστορικές σας ευαισθησίες, καθώς και την αντικειμενικότητα που σας διακρίνει, ευελπιστούμε στην ικανοποίηση του πανεθνικού μας αιτήματος μέσα από το νομοσχέδιο σας.

Με εκτίμηση

- ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠ. ΘΡΑΚΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ (Π.Ο.Θ.Σ.)
- ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠ. ΣΥΛΛ. ΑΝΑΤ. ΡΩΜΥΛΙΑΣ (Π.Ο.Σ.Α.Ρ.)
- ΟΜΟΣΠ. ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΣΥΛΛ. ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο.Π.Σ.Ε.)
- ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΠΑ.Ο.Ν.Ε.)
- ΕΝΩΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΕΒΡΟΥ (Ε.Π.Ο.Φ.Ε.)

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Στου π. Δημάρχου Γεωρ. Δράγγη.

Στου Νίκου και Βάσως Ζύγουρα

Στου π. Κοινοτάρχη Παυλ. Δημόπουλου.

Στου Τριαντόπουλου

(Επάνω) Στου Γ. Χαροντάκη. (Κάτω) Στου Δ. Κακάνη - Δ. Πατκίδη.

Στου Σ. Μηδιάτη.

Στου Τσιμισλή

Στου Γ. Ζυτούδη και Φάνη Σοβατζόγλου

Στου Πρ. Καραγατσλή.

Στου Δημήτρη Τζουμερκιώτη

ΠΩΣ ΦΤΙΑΞΑΜΕ ΤΟΝ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Γράφει ο Γιάννης Τερψιάδης

Ηταν καλοκαίρι του 1957. Ήμασταν μία παρέα καμιά δεκαπενταριά άτομα, άρρενες και θήλεα και το στέκι μας ήταν το καφενείο του Κώστα του Μπουρτζή, στην άνω γωνία του δρόμου, που ξεκινάει από τον δρόμο της αγοράς και κατευθύνεται προς το Ηρώο και την Εκκλησία.

Προς Βορρά ήταν το Ζαχαροπλαστείο του Γιάννη του Τζουμερκιώτη, πάντα άψογου και στο ντύσιμο και στη συμπεριφορά, με τα εξαιρετικά γλυκά του και στο οποίο για να βρεις τραπέζι, έπρεπε να κάνεις βόλτες στο δρόμο της αγοράς, όπου γινόταν το αδιαχώρητο, 15 με 30. Μόλις καθόσουν χτυπούσες παλαμάκια και η απάντηση που έπαιρνες αμέσως ήταν έφτασεεε.

Προς Νότο ήταν το καφενείο Βίγκλα, όπου σύχναζαν κατά το πλείστον ηλικιωμένοι, ένας εκ των οποίων καφιεταν ότι είχε φιλήσει χείρα αεροπορίνας. Απέναντι από το καφενείο του Κώστα του Μπουρτζή ήταν το Ραφείο του Νίκου του Τοκαλή. Διατηρώ στην μνήμη μου ακόμη την εικόνα, να είναι σκυμμένος στο ρούχο που έραβε, φορώντας τα γυαλιά του και έχοντας στα χείλη μία καρφίτσα για να την πάρει και να καρφισώσει το ύφασμα. Στη συνέχεια το ραφείο παρέλαβε ο γιος του Δημήτρης, συμμαθητής μου στο Δημοτικό Σχολείο και αργότερα αγαπημένος μου κουμπάρος. Προς βορρά του ραφείου ήταν το κατάστημα φυλικών της Ευφροσύνης Βίγκλα.

Ας επιστρέψω όμως στο καφενείο του Κώστα του Μπουρτζή.

Ήταν ένα ήσυχο και όμορφο βράδυ του Ιούλη. Όλη η παρέα σε απαρτία. Το θέμα μας, τι θα κάνουμε για να ανεβάσουμε πολιτιστικά την Κωμόπολή μας. Και άλλες φορές είχαμε συζητήσει το ίδιο θέμα. Εκείνο το βράδυ όμως ήμασταν αποφασισμένοι να πάρουμε την οριστική απόφαση. Πρώτος πήρε τον λόγο ο Δάσκαλος ο Γιώργος ο Ζαράρης, τον οποίο πρόσφατα χάσαμε και ο χαμός του γέμισε με θλίψη όλους τους Αγχιαλίτες, εμάς όμως τους παλιούς του φίλους ακόμη περισσότερο, και είπε να κάνουμε έναν πολιτιστικό σύλλογο. Το αποδεχτήκαμε όλοι με μια φωνή λές και όλοι το ίδιο σκεπτό-

μασταν. Στη συνέχεια πήρε τον λόγο ο Γιώργος ο Μπουρτζής ο οποίος είπε ότι για να επιτύχει ο Σύλλογος θα έπρεπε όλοι μας να αφήσουμε τα πολιτικά μας φρονήματα έξω από αυτόν. Συμφωνήσαμε με μία φωνή όλοι. Άλλωστε η παρέα μας απαρτιζόταν από άτομα όλων των πολιτικών χώρων που όμως στις συζητήσεις μας, ο καθένας μας σεβόταν απόλυτα τις απόψεις του άλλου και επειδή τα γεγονότα του εμφυλίου δεν ήταν και πολύ μακριά καταβάλαμε μεγάλη προσπάθεια για να ξεχαστούν και να κάνουμε μια καινούργια αρχή.

Στη συνέχεια συζητήσαμε για το πώς θα ονομάσουμε αυτόν τον Σύλλογο και **αποφασίσαμε να ρωτήσουμε τον αγαπημένο μας Δάσκαλο Αδαμάντιο Καλιατζόγλου, αν υπήρχε παρόμοιος Σύλλογος στην παλαιά Αγχιάλο και πως λεγόταν.** Πράγματι όπως μας είπε, υπήρχε και λεγόταν ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ. Έτσι λοιπόν και τον ονομάσαμε.

Το βράδυ εκείνο η χαρά μας ήταν τόσο μεγάλη, που στο τέλος που μείναμε λίγοι, ώρα 12 μεσάνυχτα, εγώ, ο Γιώργος ο Ζαράρης, ο Ανάργυρος Αντωνιάδης, ο Νώντης ο Θεοδωρίδης, ο Λεωνίδας ο Αγγελίδης, ο Μιχάλης ο Πάππιας και ο Δημήτρης ο Σαρρής και πιθανόν και άλλοι, περάσαμε από το σπίτι του Γιώργου του Ζαράρη, πήρε το μαντολίνο και γυρίζοντας όλο το χωριό περιμετρικά, τραγουδούσαμε ωραία τραγούδια της εποχής και ο Γιώργος ο Ζαράρης μας συνόδευε με το μαντολίνο του. Φυσικά κάναμε και λοξοδρομήσεις για να περνάει ο καθένας από τον δρόμο που ήθελε, χωρίς κανένα σχόλιο από τους υπόλοιπους.

Στο τέλος της διαδρομής, συνεννοηθήκαμε δύο-τρεις κρυφά και τραγουδήσαμε το τραγούδι και σερά-σερά Ανάργυρε ψευταρά. Ο αγαπητός φίλος και συγχωρεμένος και αυτός Ανάργυρος Αντωνιάδης ήταν χείμαρος στις διηγήσεις του και σε καθήλωνε, θα μπορούσε να είχε γίνει, όπως κάποτε έγραψε στην εφημερίδα της Αγχιάλου ο Γιώργος ο Μπουρτζής, ένας μεγάλος μυθιστοριογράφος αν το είχε σκεφθεί και είχε ασχοληθεί με αυτό. Επειδή λοιπόν έβαζε πολύ σάλτσα στις διηγήσεις του, του προ-

σάσαμε την κατηγορία ότι έλεγε και λίγα ψέματα.

Μετά την απόφασή μας της ίδρυσης του Φιλοπροόδου Συλλόγου, αρχίσαμε τις ενέργειες ώστε να την υλοποιήσουμε. Αναθέσαμε την υπόθεση στον Δικηγόρο και ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου μας Κυριαζή Μπουρτζή και στις 15 Σεπτεμβρίου του 1957 ήταν έτοιμο το Ιδρυτικό και το καταστατικό του Συλλόγου μας.

Με το Ιδρυτικό εκλέχτηκε το προσωρινό Διοικητικό Συμβούλιο με Πρόεδρο τον Γιώργο τον Ζαράρη και την εντολή να μεριμνήσει για την αναγνώριση του Σωματείου, κατά τον Νόμο και προβεί εις την, σύμφωνα με το καταστατικό, σύγκλιση της Γενικής Συνέλευσης, προς ανάδειξη του πρώτου τακτικού Διοικητικού Συμβουλίου.

Θέλω να επισημάνω ότι λείπει από το Ιδρυτικό το όνομα του αγαπητού φίλου Σταύρου Βίγκλα, ο οποίος ήταν μεταξύ αυτών που πρωτοστατήσαμε για την δημιουργία του Φιλοπροόδου Συλλόγου, γιατί εκείνη την εποχή που χρειάστηκε να υπογράψουμε το Ιδρυτικό για να πάει στο Πρωτοδικείο ήταν στρατιώτης. Άλλωστε αργότερα κάναμε 8 χρόνια στο ίδιο Διοικητικό Συμβούλιο του Φιλοπροόδου Συλλόγου. Ίσως να είναι και άλλοι που δεν είναι γραμμένοι στο Ιδρυτικό γιατί εκείνο το διάστημα απουσίαζαν.

Αφού λοιπόν ολοκληρώσαμε την ίδρυση του Φιλοπροόδου Συλλόγου με την έγκριση του καταστατικού από το Πρωτοδικείο του Βόλου, η επόμενη απόφασή μας ήταν η έκδοση μιας εφημερίδας του Συλλόγου μας, «Ο ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ».

Πρωτεύοντα ρόλο στην έκδοση της εφημερίδας έπαιξε ο Γιώργος ο Μπουρτζής, ο οποίος και σε όλα τα χρόνια της έκδοσής της ήταν η ψυχή της.

Στις 4 Μαΐου του 1958 εκδόθηκε το πρώτο της φύλλο, το οποίο με πολύ συγκίνηση διαβάσαμε όλα τα μέλη του Φιλοπροόδου Συλλόγου και όλοι οι Αγχιαλίτες. Την απόφασή μας να αφήσουμε τις πολιτικές μας πεποιθήσεις έξω από τον Σύλλογο, την τηρήσαμε με θρησκευτική ευλάβεια και στην εφημερίδα, στις σελίδες της οποίας ποτέ δεν παρεισεφρησαν πολιτικολογίες.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Την Κυριακή 13 Μαρτίου 2011 έγιναν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου (Δ.Σ.) και Εξελεγκτικής Επιτροπής (Ε.Ε.) του συλλόγου. Ψήφισαν για τις αρχαιρεσίες ογδόντα οκτώ (88) μέλη. Μετά την καταμέτρηση των ψήφων έχουμε τα παρακάτω αποτελέσματα:

Για το Δ. Σ.

1. ΤΑΒΕΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	61	σταυρούς
2. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡΟΣ	55	-/-
3. ΠΕΤΡΙΔΗ ΒΑΛΑΣΙΑ	43	-/-
4. ΑΣΔΕΡΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	29	-/-
5. ΕΡΡΙΝΑΚΗ ΣΜΑΡΩ	23	-/-
6. ΧΑΛΕΠΛΗ ΓΙΩΤΑ	23	-/-

7. ΚΟΥΤΣΟΒΑΣΙΛΗ ΕΛΕΝΗ	18	-/-
8. ΚΟΥΝΕΣ ΒΛΑΣΗΣ	15	-/-
9. ΠΟΛΑΤΟΥ ΜΑΡΙΑ	15	-/-
10. ΜΠΑΣΔΕΚΗ ΜΑΡΙΑ - ANNA	9	-/-
11. ΖΑΧΑΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ	7	-/-
12. ΤΣΟΥΚΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	7	-/-
13. ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ	6	-/-

Εκλέγονται οι επτά (7) πρώτοι για το Δ. Σ.

Για την Ε. Ε.

1. ΜΟΣΔΡΟΜΟΣ ΑΡΗΣ	31	σταυρούς
2. ΠΕΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	27	-/-
3. ΑΛΑΤΙΝΗ ΒΑΣΩ	26	-/-
4. ΓΚΟΥΒΕΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	23	-/-

5. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ 20 -/-

Εκλέγονται οι τρεις (3) πρώτοι για την Ε. Ε.

Κατά την πρώτη συνεδρίασή του το νέο Διοικητικό Συμβούλιο το Φιλοπροόδου Συλλόγου συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος :	Ταβέλης Γιώργος
Αντιπρόεδρος:	Αποστολόπουλος Σπύρος
Γραμματέας:	Χαλεπλή Παναγιώτα
Ειδική Γραμματέας & Υπεύθυνη Πολιτισμού:	Πετρίδη Βαλασία
Ταμίας:	Ερρινάκη Σμαρώ

Υπεύθυνος Πολιτισμού & Επικοινωνίας: Ασδεράκης Βασίλης
Αναπληρώτρια ταμίας: Κουτσοβασίλη Ελένη

Επίσης αποφασίστηκε στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου να καλούνται να μετέχουν, με δικαίωμα συμβουλευτικής ψήφου και να χρεώνονται καθήκοντα, όλα τα μέλη του ψηφοδελτίου. Οι συνεδριάσεις του Δ.Σ. αποφασίστηκε να γίνονται τακτικά κάθε 2η Δευτέρα στις 9 το βράδυ στα γραφεία του Συλλόγου. Οι συνεδριάσεις φυσικά είναι ανοικτές σε όλα τα μέλη και τους φίλους του Φιλοπροόδου να τις παρακολουθούν.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΤΟΥΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΚΑΛΟ & ΕΠΙΚΟΔΟΜΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ!

ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Τη Δευτέρα 9 Μαΐου στη Νέα Αγχιάλο έγινε εκδήλωση αφιερωμένη στον Εθελοντισμό και ενημέρωση για την αντιμετώπιση των σεισμών.

Μέλη της Ομάδας Διάσωσης Μαγνησίας, σε συνεργασία με το Φιλοπροόδο Σύλλογο της Ν. Αγχιάλου και των Δημοτικών Σχολείων 1ο Ευγένειο Δημοτικό Σχολείο και 2ο Βαρνάκειο Δημοτικό Σχολείο πραγματοποίησαν εκδήλωση-ενημέρωση στο αμφιθέατρο του 2ου Βαρνάκειου Δημοτικού Σχολείου με τη συμμετοχή των μαθητών.

Αρχικά από μέλη της Ομάδας Διάσωσης παρουσιάστηκε οι δραστηριότητές της και το πλούσιο έργο της όχι μόνο στην περιοχή μας, αλλά τόσο Πανελλαδικά όσο και σε όλο τον κόσμο μιας και συμμετέχει σε αποστολές παντού όπου υπάρχει ανάγκη για την αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών.

Μέλη του Φιλοπροόδου Συλλόγου της Ν. Αγχιάλου μίλησαν για την αξία και τη σημασία του Εθελοντισμού, αφού το 2011 είναι αφιερωμένο στο σκοπό αυτό, Παγκόσμια.

Τέλος έγινε ενημέρωση στα παιδιά για την αντιμετώπιση των σεισμών, με τη βοήθεια οπτικοακουστικού υλικού που έχει στη διάθεσή της η Ομάδα Διάσωσης. Μετέφεραν τα μέλη της την εμπειρία και τη γνώση τους για το θέμα αυτό. Ακολούθησαν αρκετές ερωτήσεις και έγινε συζήτηση για το πώς καλύτερα αντιμετωπίζονται οι συνέπειες από ένα πιθανό σεισμό.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ (Ε.Θ.Ε.Μ.) www.ethem.gr

Αμερικής 17 - 4ος όροφος - 10672 Αθήνα Τ: 210-3611739 - Τ/Φαξ: 210-3626486 e-mail: info@ethem.gr

Εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου

Στις εκλογές που πραγματοποιήθηκαν τον Φεβρουάριο του 2011 στην Αθήνα εξελέγη το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΘΕΜ, το οποίο στην πρώτη συνεδρίασή του, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Χρήστος Τσατσαρώνης
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Βασίλειος Καψουράκης
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Μαρία Ζησούλη
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ/ΤΑΜΙΑΣ: Επαμεινώνδας Στυλογιάννης
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ: Ιωάννης Καλλές
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΥ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ: Λάμπρος Πολύζος

ΜΕΛΗ: Αχιλλέας Αντωνίου, Κυριακή Τσατσαρώνη, Φώτης Γιαννούλας, Απόστολος Δοντάς, Γιώργος Κουτσιμπογιώργος

Στο νέο όργανο μετέχουν ακόμη, όπως ισχύει από ίδρύσεως της ΕΘΕΜ, συμπληρώνοντας το δεκαπενταμελές διοικητικό συμβούλιο και οι τέσσερις δήμαρχοι των πόλεων Λάρισας, Βόλου, Καρδίτσας και Τρικάλων.

Επιδίωξη και της νέας διοίκησης, είναι η σθεναρή ανάδειξη και προβολή των ζητημάτων που απασχολούν τη Θεσσαλία, καθώς και η όσο το δυνατόν συγκεκριμένη τεκμηρίωση των αναπτυξιακών της προτεραιοτήτων, σε συνεργασία με την τοπική και περιφερειακή αυτοδιοίκηση, το Πανεπιστήμιο, το επιστημονικό δυναμικό και τους επιχειρηματικούς φορείς.

Στόχος όλων είναι να μη χαθεί άλλος πολύτιμος χρόνος, και να υπάρξουν πρωτοβουλίες για άμεσες λύσεις στα προβλήματα υποδομών και ανάπτυξης της Θεσσαλίας.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Η Γεν. Γραμματέας **Μαρία Ζησούλη**
Ο Πρόεδρος **Χρήστος Τσατσαρώνης**

Μια δεύτερη ταφόπλακα για τη Ζεύξη του Μαλιακού;

του ΛΕΑΝΔΡΟΥ ΣΛΑΒΗ

Δεν πάνε πολλά χρόνια από τότε που ολόκληρη η νοτιοανατολική Θεσσαλία (και όχι μόνο) ζούσε στο ρυθμό της Ζεύξης του Μαλιακού, ενός έργου που θα έδινε μια σημαντική ώθηση στην ανάπτυξη της περιοχής. Στην αρχή ήταν η υποθαλάσσια σήραγγα, που θα ξεκινούσε από τη Σκάρφεια, έξω από τα Καμένα Βούρλα, και θα κατέληγε στα Ξαδερφάκι της, που είχε κατασκευαστεί ανάμεσα στο Άκτιο και την Πρέβεζα, και οι πυλώνες της Γέφυρας Ρίου Αντιρρίου, που αναδύονταν εκείνο τον καιρό μέσα από τη θάλασσα χάρις σε μια ταυτόσημη μέθοδο χρηματοδότησης, γέμιζαν με αισιοδοξία τους πνεύμονες των οραματιστών της.

Μόνο που η αισιοδοξία τους αποδείχθηκε αέρας και δη κοπανιστός! Προκηρύχθηκε διαγωνισμός, ξεχώρισαν οι υποψήφιοι ανάδοχοι, ξεκίνησαν την προετοιμασία τους και μην τους είδατε. Το έργο θάφτηκε κάτω από τα ερείπια που άφησε κυρίως μια αστοχία σχεδιασμού, μια μόνιμη ασθένεια του ελληνικού δημοσίου: η υποκοστολόγηση. Και παραπέμφθηκε στις ελληνικότερες των καλενδών. Γιατί αν αυτή η ασθένεια είναι ιάσιμη στην περίπτωση ενός δημόσιου έργου, είναι ανίατη στην περίπτωση ενός έργου παραχώρησης.

Τη συγχωρεμένη σήραγγα διαδέχτηκε ένα πολύ πιο φιλόδοξο όραμα που παρέπεμπε πολλαπλά στη Γέφυρα Ρίου Αντιρρίου, η οποία υψωνόταν πια επιβλητική στο δυτικό στόμιο του Κορινθιακού Κόλπου: η Διπλή Ζεύξη, δηλαδή δύο γέφυρες που θα ακολουθούσαν περίπου μια παράλληλη (αλλά πολύ πιο επιμήκη) διαδρομή με εκείνη της σήραγγας και θα συνδέονταν με ένα τμήμα αυτοκινητόδρομου στη Χερσόνησο της Λίχας, στη βορειοδυτική Εύβοια. Οργανώθηκαν ημερίδες, κινητοποιήθηκαν επιμελητήρια και σύλλογοι και τη σκυτάλη παρέλαβε μία εκκωφαντική βουβαμάρα. Σχεδόν κανείς δεν μιλάει πια γι' αυτήν εδώ και χρόνια!

Ίσως να ήταν αναπόφευκτο, μιας και το έργο ήταν από γεννησιμιού του, δηλαδή από τη στιγμή που ρίχτηκε σαν ιδέα, προβληματικό. Όχι από την τεχνική σκοπιά, αλλά από τη σκοπιά της βιωσιμότητας. Και τούτο γιατί ο σχεδιασμός του έπρεπε να πάρει ως δεδομένο το ότι το ελληνικό κράτος δεν μπορούσε να το χρηματοδοτήσει και έπρεπε να αναζητήσει αποκούμπι στον ιδιωτικό τομέα. Μάλλα λόγια να το υλοποιήσει με μια σύμβαση παραχώρησης, όπως τα μεγάλα έργα που είχαν προηγηθεί (Ζεύξη Ρίου Αντιρρίου, Αττική Οδός) και αυτά που ακολούθησαν (οι αυτοκινητόδρομοι που τόσο απασχολούν την κοινή γνώμη εδώ και κάποιους μήνες). Και «σύμβαση παραχώρησης» σημαίνει «αυτοχρηματοδότηση».

Εδώ χρειάζεται μία διευκρίνιση: «αυτοχρηματοδότηση» δεν σημαίνει χρηματοδότηση από τον ανάδοχο, όπως νομίζουν πολλοί. Όπως, για παράδειγμα, «αυτοκίνηση» σημαίνει «κίνηση διωδίων μέσων» ενός αντικειμένου, «αυτοχρηματοδότηση» σημαίνει «χρηματοδότηση διωδίων μέσων» από το ίδιο το έργο, δηλαδή από τα έσοδα που πρόκειται να παράγει. Και όχι μόνο! Γιατί συνεπάγεται και εξασφάλιση των διαφόρων πλευρών που εμπλέκονται, και κυρίως των δανειστών, με εγγυήσεις, ασφαλίσεις κ.λπ. Κι αν αυτά δεν επαρκούν; Ε, τότε, αν το έργο πρέπει να γίνει «εδώ και τώρα», κάποιος πρέπει να βάλει το χέρι στην τσέπη του για να «τσοντάρει». Και αυτός δεν μπορεί τουλάχιστον στην ελληνική πραγματικότητα να είναι άλλος από το ίδιο το κράτος με κάποια χρηματοδοτική συμβολή. Και τότε μιλάμε για «συγχρηματοδότηση», αν και, τελευταία, ο όρος έχει περιπέσει σε αχρηστία. Έτσι είχαν χρηματοδοτηθεί ως τότε τα μεγάλα έργα παραχώρησης της χώρας. Έτσι θα έπρεπε να γίνει και με τη Ζεύξη του Μαλιακού, ανεξάρτητα από το αν θα γινόταν με υποθαλάσσια σήραγγα ή με δύο γέφυρες, γιατί η κυκλοφορία που θα εξυπηρετούσε δεν ήταν επαρκής για να χρηματοδοτήσει το έργο.

Και μέσα σ' αυτό το πλαίσιο θα έπρεπε να αναζητηθεί το κατά πόσο ένα έργο, όπως το συγκεκριμένο, ικανοποιεί τις προϋποθέσεις για να κατασκευασθεί μέσω μιας σύμβασης παραχώρησης ή, μάλλον λόγια, κατά πόσο είναι βιώσιμο και χρηματοδοτήσιμο (νεολογισμός που αποδίδει τον αγγλικό όρο bankable).

Απλουστευτικά, οι κύριες παράμετροι που υπεισέρχονται στους υπολογισμούς για τη βιωσιμότητα ενός έργου είναι:

α) το ύψος της αναγκαίας επένδυσης, της οποίας οι δύο βασικές συνιστώσες είναι το κόστος κατασκευής και το κόστος συντήρησης λειτουργίας,

β) το κόστος της χρηματοδότησης (τόκοι δανείων) κατά την περίοδο κατασκευής,

γ) η κατανομή της χρηματοδότησης σε συμβολή του δημοσίου, σε ίδια κεφάλαια του αναδόχου και σε δάνεια, και

δ) τα αναμενόμενα έσοδα, που εξαρτώνται από το επίπεδο των διοδίων και την προσδοκώμενη κυκλοφορία για το δεδομένο επίπεδο διοδίων. Από αυτές μόνο η πρώτη μπορεί να προκαθοριστεί με μια σχετική ασφάλεια. Αντίθετα, η τέταρτη, η πιο κρίσιμη, είναι η πιο απρόβλεπτη, τόσο επειδή τα δύο σκέλη της αλληλοεπηρεάζονται όσο και γιατί κανείς δεν μπορεί να προεξοφλήσει με απόλυτη ακρίβεια την αντίδραση του κόσμου. Το αποτέλεσμα του συσχετισμού των τεσσάρων παραμέτρων δείχνει αν το έργο θα «πέσει έξω» ή όχι.

Μόλις κάπου 14.300 οχήματα, λοιπόν, ήταν ο μέσος όρος του αριθμού των οχημάτων που περνούσαν καθημερινά το 2009 το Σταθμό Διοδίων της Πελαγίας, το πιο αξιόπιστο σημείο αναφοράς. Αριθμός που ακόμα και κάποια χρόνια μετά τους οραματισμούς δεν θα δικαιολογούσε καλά-καλά αυτοκινητόδρομο, αν δεν ασκούσαν την επιρροή τους οι παράμετροι της οδικής ασφάλειας, της ανάπτυξης και των μεγάλων αιχμών ορισμένες μέρες του χρόνου. Και, φυσικά, όλα αυτά τα οχήματα δεν επρόκειτο να χρησιμοποιούν τη Ζεύ-

ξη του Μαλιακού, αν υποθέσουμε ότι υπήρχε. Γιατί όλο και κάποια θα είχαν ως προορισμό είτε ένα ενδιαμέσο σημείο ανάμεσα στα δύο άκρα της Ζεύξης, όπως τη Λαμία, είτε έναν οδικό άξονα που ξεκινούσε από εκεί, όπως ο δρόμος από Λαμία προς Δομοκό ή ο δρόμος από Θερμοπύλες προς Άμφισσα (και αντίστροφα).

Πρόσθετα, δεν ήταν βέβαιο ότι θα την τιμούσαν με την προτίμησή τους ούτε καν όλα όσα είχαν ως εναλλακτική λύση να πορευτούν ολόκληρο το διαβόητο για τα δυστυχήματα που συρμούνουν σαυτό «πέταλο». Γιατί μια μεν η Ζεύξη θα προσέφερε στους χρήστες της οικονομία χρόνου και οικονομία κόστους σε καύσιμα, φθορά οχημάτων κ.λπ., αλλά θα τους επιβάρυνε αναπόφευκτα και με ένα τσουχερό διόδιο. Εξ' αρχής, λοιπόν, η κρίσιμη παράμετρος της αναμενόμενης κυκλοφορίας ήταν ελλειμματική. Και αυτό το έλλειμμα δεν θα μπορούσε να καλυφθεί από κάποια ενίσχυση από οχήματα που θα χρησιμοποιούσαν τη μια από τις δύο γέφυρες με προορισμό ή προέλευση τη Βόρεια Εύβοια. Γιατί και από αυτό το μέτωπο τα μηνύματα δεν ήταν ενθαρρυντικά. Ακόμα και αν όλοι όσοι διεκπεραιώνονταν από τη μια ακτή στην άλλη με τα πορθμεία της Αρκίτσας, του Αγίου Κωνσταντίνου κ.λπ., δεν αρκούσαν. Και τίποτε δεν εγγυόταν ότι αυτό θα συνέβαινε γιατί η περιοχή ανάμεσα στις δύο γέφυρες και απέχει πολύ από τους τελικούς προορισμούς ή τα σημεία προέλευσης των πορθμείων της Εύβοιας και δεν διαθέτει ελκυστικό οδικό δίκτυο.

Τι έμενε; Η παράγωγος κυκλοφορία, δηλαδή η κυκλοφορία που θα αναπτυσσόταν ως επακόλουθο των πλεονε-

κτημάτων που θα προσέφερε η λειτουργία της Ζεύξης. Αλλά και από αυτό το μέτωπο τα μαντάτα δεν ήταν χαρμόσυνα. Η παράγωγος κυκλοφορία εξαιτίας της βελτίωσης της ασφάλειας είναι σχεδόν αμελητέα διεθνώς. Και ουσιαστική μηδενική στην Ελλάδα, σε μια χώρα όπου, για παράδειγμα, παρά τις προειδοποιήσεις της μετεωρολογικής ότι θα υπάρξουν έντονες χιονοπτώσεις, η συντριπτική πλειοψηφία των οδηγών ξεχύνεται στο οδικό δίκτυο χωρίς αλυσίδες, ακινητοποιείται, «φρακάρει» και, ανευρυθρίαστα, διαμαρτύρεται για την έλλειψη κρατικής μέριμνας!

Η παράγωγος κυκλοφορία λόγω του κέρδους σε χρόνο θα μπορούσε να είναι αξιόλογη. Από τη διεθνή εμπειρία θα μπορούσε να ανέλθει μέχρι και στο 60% του κέρδους σε χρόνο μέσα στα τέσσερα με έξι πρώτα χρόνια. Μόνο που στην περίπτωση μας το κέρδος χρόνου (περίπου μισή ώρα) στο σύνολο των διαδρομών δεν είναι σημαντικό. Αν υποθεθεί ότι η μέση διάρκεια διαδρομής των εν δυνάμει χρηστών των οχημάτων είναι τέσσερις ώρες, η παράγωγος κυκλοφορία θα έφτανε στην καλύτερη περίπτωση το 7,5% της υφιστάμενης. Πιο σημαντική θα μπορούσε να ήταν η παράγωγος κυκλοφορία λόγω της αύξησης του Α.Ε.Π., αν το τελευταίο διέθετε αποθέματα δυναμικής. Σημειωτέον ότι, στη περίπτωση της Ζεύξης του Μαλιακού, όλες αυτές οι δυνητικές θετικές επιπτώσεις θα μετριάζονταν από το αυξημένο κόστος διοδίων σε σχέση με το αντίστοιχο της περιπορείας του Πεταλού!

Με αυτά τα δεδομένα, το κράτος θα έπρεπε όχι απλά να βάλει το χέρι στην τσέπη, αλλά να το χώσει πολύ βαθιά, ως εκεί που αρχίζουν οι «τρύπες» που την αδειάζουν ασύστολα! Και, εύλογα, έστρεψε το ενδιαφέρον του εκεί όπου με ισόποσα «χουβαρνταλίκια» θα ικανοποιούσε περισσότερες, πιο πιεστικές ή πιο αποδοτικές (πολιτικά) ανάγκες. Άσχετα, αν η συνέχεια δεν ήταν τόσο ρόδινη.

Και, δυστυχώς, η συνέχεια δεν ήταν ρόδινη ούτε για το έργο της Ζεύξης, για το οποίο επιφύλαξε νέες δυσμενείς εξελίξεις. Το ευεπίφορο σε ανθρωποθυσίες Πέταλο του Μαλιακού μπήκε στη φάση της μετατροπής του σε αυτοκινητόδρομο (που, κάποια στιγμή θα ολοκληρωθεί, παρά τις καθυστερήσεις), η κρίση συρρίκνωσε δραματικά την κυκλοφορία (ο μέσος όρος των ημερήσιων διελεύσεων οχημάτων έπεσε το 2010 στις 11.000 στο Σταθμό Διοδίων της Πελαγίας) και το ελληνικό κράτος περιμένει, ως οι «άπορες κορασίδες» αλήστου μνήμης εποχών, να προικοδοτηθεί με μνημειώδη «μνημονιακά» δάνεια για να βγάλει τον επιούσιο και όχι να χρηματοδοτήσει μνημειακά έργα! Φαίνεται, όμως, πως δεν έφταναν όλα αυτά, ήρθε, ως κερασάκι στην πικρόγευστη τούρτα, και το κίνημα «δεν πληρώνω» για να δώσει τη χαριστική βολή.

Ένα λαϊκίστικο (και όχι λαϊκό) κίνημα, με παραπλανητική επιχειρηματολογία και ανομολόγητους στόχους (τελείως διαφορετικούς από αυτούς που προβάλλει), το οποίο, ωστόσο, εκμεταλλεύτηκε τη συγκυρία: ποιος ιδίως ρωμιός δεν θα προτιμούσε το «τσάμπα» από το να πρέπει να χώσει τα δάκτυλά του σε μια τσέπη που είτε είναι άδεια είτε γεμάτη «καβούρια»; Βρήκε δε αναπάντεχη συνδρομή σε άκομφες ή ατυχείς κινήσεις των άλλων πλευρών, στη μικροκομματική αντιμετώπιση του προβλήματος από τους αρμόδιους υπουργούς και στην πρόθυμη δραματοποίηση του θέματος από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τα οποία λειτούργησαν ως «πολλαπλασιαστής» της ενέργειας που απελευθερώθηκε από τις πρώτες εκδηλώσεις. Άντε, τώρα, να βρεθεί ιδιωτικός φορέας πρόθυμος να μπλεχτεί σε περιπέτειες για να γίνει το έργο!

Έτσι, τελικά, οι όροι αντιστράφηκαν. Αντί να έρθει η Ζεύξη να «βάλει ένα χεράκι» στην ανάπτυξη των περιοχών που θα εξυπηρετούσε άμεσα, πρέπει να προηγηθεί η ανάπτυξη αυτών των περιοχών για να δημιουργήσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις που θα φέρουν πάλι τη Ζεύξη του Μαλιακού στην επικαιρότητα.

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προς το Σύλλογο Αγχιαλιτών της Αθήνας

Αξιότιμη Κύριε Ζαφειρόπουλε, βλοδετημένη στην Εθνική μας Βιβλιοθήκη. Εύχομαι να συνεχιστεί η τόσο σημαντική έκδοση του Συλλόγου σας και να σας ευχαριστήσω που είχατε την καλοσύνη να τη δωρίσετε βι-

Με ιδιαίτερη εκτίμηση
Αικατερίνη Κορδούλη

Αναπλ. Γενική Διευθύντρια της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Αθήνα, 12/4/2011

Προς το Σύλλογο Αγχιαλιτών της Αθήνας

Αξιότιμη Κύριε Ζαφειρόπουλε, Με την παρούσα επιστολή επιθυμώ να σας εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες για τη δωρεά προς τη Γεννάδειο Βιβλιοθήκη του ψηφιακού δίσκου -έκδοσης του Συλλόγου σας- με τίτλο «Κώστας Βάρναλης... στα ηχοκείμενα υψωμένοι», καθώς και του τόμου Α' (έτη 1993-2009, αρ. φυλ. 1-65) της τριμηνιαίας περιοδικής έκδοσής σας «Νέα Αγχιάλος».

Με τιμή
Ειρήνη Σολομωνίδη
Βιβλιοθηκάριας

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας ευχαριστεί τον φιλόλογο κ. Γρηγόρη Σταγάδα που μελετάει τη στήλη Φιλοσοφικά Μετέωρα για τη διςέλιδη παρουσίαση του βιβλίου του Μιχάλη Διονυσίου, Ταξίδι στα χρόνια της Αθωότητας, έκδοση του Συλλόγου μας στο φύλλο 436 της 18/2/2011 της εφημερίδας ΜΕΤΕΩΡΑ.

Η μουσική ζωή στη Ν. Αγχιάλο μέχρι τα χρόνια του Πολέμου και Κατοχής

Γράφει ο

Γιώργος Διονυσίου

Πάρα πολλά έχουν δημοσιευθεί για την μεγάλη παράδοση που είχε η Αγχιάλος **Ανατολικής Ρωμυλίας** στην παιδεία. Όμως οι Αγχιαλίτες δεν είχαν μόνο παράδοση στη παιδεία, είχαν και στη μουσική. Δεν ήταν σπάνιοι εκείνοι που γνώριζαν βιολί, κιθάρα, φλάουτο, οκαρίνα, μούζκα (φυσσαρμόνικα, είδος μικρού απλού ακορντεόν) ακόμα και πιάνο, που μερικοί είχαν και στα σπίτια τους. Οι περισσότεροι απ' αυτούς τα είχαν διδαχθεί από δασκάλους, Υπήρχαν όμως και οι πρακτικοί. Παράλληλα υπήρχαν και οι λαϊκοί οργανοπαίχτες που απ' την κομπανία τους δεν έλειπαν τα όργανα, τα παιχνίδια όπως τα έλεγαν, βιολιά, σαντούρια λαούτα και τρόμπες. Οι **γκάιδες** όμως έλειπαν και αν εμφανίζονταν καμιά, ιδίως τις μέρες του τρύγου, που έπαιρνε πανηγυρικό χαρακτήρα, θα ήταν απ' έξω. Πέρα απ' αυτούς, υπήρχαν στην Αγχιάλο και ταγγάνοι οργανοπαίχτες. Σημειώνουμε ακόμα πως την Αγχιάλο επίμησαν και επιφανείς εκκλησιαστικοί μουσικοί. (Αρχ. Θρακ. Λαογρ. και Γλωσ. Θησαυρού τομ. ΙΘ' -Εταιρ. Θρακικών Μελετών αρ. 31. Αθήνα 1954- Αδ. Διαμαντοπούλου «Η Αγχιάλος» σελ. 122-124)

Πριν ακόμα από το τέλος του 19ου αιώνα οι Αγχιαλίτες είχαν αρχίσει να ζουν μια μικροαστική ζωή. Σ' αυτό συνετέλεσε ο πλούτος τους και η μεγάλη επικωνία που είχαν με Κων/πολη, Οδυσσό, Βουκουρέστι αλλά και Ελλάδα. Η μόδα ήταν κατ' ευθείαν από τους μεγάλους οίκους του Παρισιού: Σαμαριτέν, Γκαλερί Λαφαγέτ κ.α. Τις παραδοσιακές στολές που έμοιαζαν πολύ μ' αυτές της νησιωτικής Ελλάδας, ελάχιστοι τις φορούσαν στις αρχές του 20ου αιώνα.

Αν και οι παραδόσεις ιδίως εκείνες που είχαν σχέση με τη λαϊκή λατρεία διατηρήθηκαν δεν συνέβη το ίδιο με το δημοτικό τραγούδι που εγκαταλείφθηκε, αν και βρήκα αρκετά υπολείμματα ακόμα και στη Ν. Αγχιάλο, και αντικαταστάθηκε με το ελαφρό της εποχής και την καντάδα. Παράλληλα η λιούρα (λύρα) αντικαταστάθηκε με το βιολί. Ο Αναγν. Παρασκευόπουλος, ο γιατρός, που έγραψε το πόνημα «Τα τραβούδια της Ζώπολης» (Θρακικά- Έκδοση Θρακικού Κέντρου. Τομ. Γ' Αθήνα 1932 σελ. 247-287) αναφέρει ότι είχε πάψει να είναι του συρμού το δημοτικό στην Αγχιάλο, πράγμα που άρχισε να γίνεται και στη Σωζόπολη, την πατρίδα του, στις αρχές του 20ου αιώνα.

Οι **Αγχιαλίτες** ήταν και άριστοι **τραγουδιστές**. Δεν προλάβαινε ένας να ανοίξει το στόμα του και αμέσως έμπαινε το σεγκόντο. Πέρα από τα γνωστά τραγούδια του πανελληνίου είχαν και δικά τους (τύπου καντάδας) που ήταν έργο Αγχιαλιτών συνθετών. Πολλά από αυτά που έφτασαν και στη Νέα Αγχιάλο δεν τα άκουσα πουθενά αλλού. Πρέπει να πούμε εδώ πως πολλοί, σαν γνώστες και της Τουρκικής γλώσσας, ήξεραν και ωραία παλιά τούρκικα τραγούδια, ενώ εκείνοι που ήξεραν κανένα βουλγαρικό ήταν ελάχιστοι. Δεν ήταν σπάνιο φαινόμενο, σε γλέντια, όταν το κρασί έπαιρνε και έδινε, να ακούς ένα αχταρμά από τραγούδια. Ήσαν αυτά που ζούσαν ακόμα βαθιά στην ψυχή τους, γεννήματα αδελφικής ή εχθρικής συμβίωσης με άλλους λαούς, που διατηρήθηκαν ιδίως στον απλό λαό. Τα περισσότερα από τα δημοτικά που επέζησαν, επέζησαν γιατί η μελωδία τους ήταν σε ρυθμό ορισμένων παραδοσιακών χωρών που αγαπούσαν πολύ, όπως καλαματιανό, συρτό, μπαϊτούσκα, σίρμπα, χασάπικο, ζωντίτικο (ζωναράδικο), καρσιλάμα, και βατάμικο που ήταν ένας χορός ψαράδων που είχε χαθεί από παλιά. Τους άλλους ωραίους χορούς του εσωτερικού της Ανατολικής Ρωμυλίας οι Αγχιαλίτες δεν τους χόρευαν. Επέζησαν όμως και μερικά άλλα δημοτικά που είχαν σχέση με το γάμο και τη λαϊκή λατρεία. Θα μπορούσα να χαρακτηρίσω δημοτικά και εκείνα που «έβγα-

ζε» ο λαός σε περιπτώσεις μεγάλης λύπης ή χαράς, που δεν έλειπαν από την Αγχιάλο.

Στους «μπάλους» δηλαδή στους χορούς που οργανώνονταν στην Παλιά Αγχιάλο, αν και δεν έλειπαν οι παραδοσιακοί χοροί, και προπαντός η μπαϊτούσκα, που τη χόρευαν «αλα ρόσκα» δηλαδή πολύ πηδηχτά, επικρατούσαν οι ευρωπαϊκοί που τους ρυθμούς τους γνώριζαν και οι λαϊκοί οργανοπαίχτες: Τανγκό, βάλς, βάλς σπασιόν, φοξ, φοξ τροτ, φοξ καντρίλιες, μαζούρκα, πόλ-

Με τον ερχομό των Αγχιαλιτών εδώ στην Ελλάδα ήταν φυσικό να φέρουν μαζί τους, κοντά σε όλα, και τη μουσική τους παράδοση.

κα. Είχαν τόσο εγκλωπωθεί αυτούς τους χορούς, που μεθούσαν κυριολεκτικά όταν τους χόρευαν! Σημειώνουμε ότι τα ίδια έπαιζαν και οι λατέρνες που πολλές φορές αντικαταστάσαν τα όργανα.

Με τον ερχομό των Αγχιαλιτών εδώ στην Ελλάδα ήταν φυσικό να φέρουν μαζί τους, κοντά σε όλα, και τη μουσική τους παράδοση. Όσοι είχαν διασώσει τα μουσικά όργανα τα κουβάλησαν κι αυτά εδώ: Βιολιά, λαούτα, σαντούρια, φλάουτα, φυσσαρμόνικες (μούζκες), τρόμπες, κιθάρες. Μαζί με όλα ήρθαν κι ένα πιάνο και δυο λατέρνες. Το πιάνο ήταν του Γκουκλή και ή μια λατέρνα του Πέτρου. Μια λατέρνα στη Π. Αγχιάλο είχε και ο Κων. Αράμπογλου δεν γνώριζω όμως αν ήρθε κι αυτή εδώ. Από τις λατέρνες που θυμάμαι κι εγώ ήσαν η μια του Νικολάκη Γκερκίνου και η άλλη του Λευτέρη Καρανενίτζη που την έπαιζε ο γνωστός σε μας Παρασκευάς. Από τους οργανοπαίχτες που ήρθαν κι εδώ και έμειναν ήταν ο Παν. Κίνες, που έπαιζε βιολί, ο Νικ. Βίγγλας λαούτο, ο Μιχ. Τρόμπατζης τρόμπετα, αλλά μετά και βιολί, ο Κων. Μπουφιδης, και ο Κων. Τζιβογιάννης φυσσαρμόνικα, που ήταν ένα είδος μικρού ακορντεόν (μούζικα). **Κλαρίνο δεν είχανε εκεί αλλά τρωμπέτα, οκαρίνα και φλάουτο.** Φλάουτο έπαιζε ο Ανδρικόης Παρασκευόπουλος και μετά εδώ έμαθε κλαρίνο. Οκαρίνα, αλλά και λαούτο έπαιζε ο Σωκρ. Κοκωνιάς. Λαούτο έπαιζε επίσης και ο Αχτσόγλου. Δεν γνωρίζουμε αν αυτοί ήταν πρακτικοί ή πήγαν σε δάσκαλο. Για το μόνο που ξέρουμε ότι σπούδασε βιολί ήταν ο δάσκαλος Διαμάντης Καλιαντζόγλου. Αλλά λίγες σπουδές κιθάρας είχε κάνει και η μητέρα μου. (δασκάλα Καλλιρρόη Μαυρομάτη-Διονυσίου). Αρκετοί όμως κι άλλοι ασχολούνταν λίγο ως πολύ με όργανα χωρίς να ξέρουμε αν ήσαν πρακτικοί ή πήγαν μαθήματα, όπως π.χ. κιθάρα ο Κυριάκος Βραχνιάς και ο Αντώνιος Μαραγκόπουλος, φλάουτο ο Γιατρός Α. Παρασκευόπουλος. Όσο για «το βιολί του Διαμάντ' του Κιτιλί», που λέει και το τραγούδι, δεν ακούστηκε τίποτε στη Ν. Αγχιάλο. Ήρθαν κι άλλοι εδώ που έπαιζαν όργανα, αλλά από τα πρώτα χρόνια κιόλας λόγω των συμφωρών εγκατέλειψαν τη Ν. Αγχιάλο. Ένας από αυτούς έπαιζε όπως έλεγαν σαντούρι, που το πήρε μαζί του φεύγοντας. Επίσης φλάουτο καλό και μαντολίνο με σπουδές στη Ρωσία γνώριζε ο καθηγητής θείος μου Θεοδόσης Μαυρομάτης που είχε έρθει από τη Ρωσία το 1934. Μαντολίνο καλό θυμάμαι, από χρόνια του πολέμου ακόμα, ότι έπαιζε και ο δάσκαλος Στέλιος Κόκκινος.

Έτσι σε κάθε ευκαιρία, παρ' όλα τα προβλήματα η μουσική έπαιρνε και έδινε με το ίδιο ρεπερτόριο της παλιάς πατρίδας. Μέχρι το 1940 και λίγο αργότερα, υπήρχε στη Νέα Αγχιάλο ακόμη κομπανία, από Αγχιαλίτες οργανοπαίχτες της προσφυγι-

κής γενιάς, αλλά μόνο με βιολί, λαούτο και κλαρίνο, που αντικατέστησε εδώ το φλάουτο και την οκαρίνα, με το ίδιο ρεπερτόριο στο οποίο επικρατούσαν τα ευρωπαϊκά: Φόξ-καντρίλιες, ταγκό, βάλς, πόλκα, μαζούρκα αλλά δεν έλειπε και η μπαϊτούσκα, η σίρμπα, το συρτό και το χασάπικο. Απουσίαζαν όμως τελείως τα ρεμπέτικα. Όλοι οι χοροί δίνονταν, τις αποκριές, και άλλες γιορτές, για διασκέδαση και παράλληλα για άλλους σκοπούς ιδίως στο μεγάλο καφενείο της αγοράς, του Τρικούπη ή στο Σχολείο, αλλά και

στην ύπαιθρο είχαν αστικό χαρακτήρα. Στο βάλς η «Πριγκίπισσα της Τσάρδας» έπαιρνε και έδινε, ενώ το αποκορύφωμα ήταν οι καντρίλιες με τα παραγγέλματα: «μπάλανσέ», «σανζέ ντε ντάμ» «πρόμεναντ» «ντάμ α λα μπουφέ»... που έκανε τους Αγχιαλίτες να μεθούν από ευχαρίστηση! Όσο για το τραγούδι πέρα από τις καντάδες που υπεραγαπούσαν, όλα τα ελαφρά της εποχής, έπαιρναν και έδιναν στις παρέες, που ανάμεσά τους υπήρχαν άριστοι τραγουδιστές και τραγουδίστριες. Σαν πηγή ήταν τότε οι δίσκοι γραμμοφώνων, εκείνων των γραμμοφώνων με τα τεράστια χωνιά που αρκείτοί είχαν προμηθευτεί, αλλά και οι περιοδεύοντες θίασοί με τους μουζικάντες τους, που δεν παρέλειπαν να περνούν κάθε καλοκαίρι. Από τους δίσκους μάθαιναν και τα ρεμπέτικα της εποχής τα οποία είχαν αρχίσει να τα τραγουδούν μερικοί νεαροί. Ιδιαίτερα αγαπούσαν εκείνα που είχαν ρυθμό χασάπικο ή χασαποσέρβικο που ήταν μισοπαραδοσιακοί χοροί της Αγχιάλο. Υπήρχε όμως και ντόπια κομπανία με παλιοελλαδίτικο ρεπερτόριο, τσάμικα κ.α. για την εξυπηρέτηση του μη προσφυγικού στοιχείου, που είχε εγκατασταθεί στη Ν. Αγχιάλο, με βιολί και κλαρίνο, με τους αδελφούς Κλαυδίου.

Στο δημοτικό σχολείο της Ν. Αγχιάλου στη δεκαετία του 1920 και 1930 από τους δασκάλους που υπηρετούσαν, ο **Διαμάντης Καλιαντζόγλου**, και ο **Παναγιώτης Διονυσίου** (πατέρας μου) έπαιζαν βιολί που η χρήση του στο σχολείο ευχαριστούσε τους μαθητές και έκανε πολλούς να επιθυμούν τη μάθησή του. Σ' αυτό συναινούσαν και οι γονείς τους μια που τα μαθήματα θα γίνονταν στο χωριό. Τα πρώτα μαθήματα βιολιού και κιθάρας τα έδωσε ο πατέρας μου. Όμως βλέποντας, όπως μου είχε αναφέρει ο μακαρίτης πια Κώκος Καραγατσλής, που του έκανε βιολί, πως οι γνώσεις του δεν του επέτρεπαν να προχωρήσει περαιτέρω, πρότεινε στον πατέρα του να συνεχίσει τα μαθήματα σε δάσκαλο μουσικής. Αυτό μπορούσε να γίνει γιατί υπήρχαν κι άλλοι γονείς που ήθελαν να μάθουν στα παιδιά τους όργανο. Για το σκοπό αυτό πρότειναν το **Μιχάλη Ποτούμκιν, το γνωστό «Ρώσο»**, μουσικό με δικό του ωδείο στο Βόλο, που το δέχτηκε πρόθυμα. Αυτό το 1934. Ο Ποτούμκιν είχε εγκατασταθεί και παντρευτεί στο Βόλο μετά τη φυγή του από τη Ρωσία στο καιρό της Επανάστασης του 1917 σαν τσαρικός αξιωματούχος που ήταν. Ήταν άριστος μουσικός και δάσκαλος και συμμετείχε σε πολλά μουσικά δρώμενα του Βόλου. Ήταν μεστέρος στη μαντολίνα της οποίας θυμάμαι μια συναυλία το 1938 στο παλιό Δημοτικό Θέατρο. Αν δεν απατώμαι διηύθυνε και εκκλησιαστικές χορωδίες. Ήταν επίσης και άριστος ζωγράφος. Παράλληλα όμως και μεγάλος λάτρης του κρασιού που άφθονο βρήκε στο χωριό μας!

Νέοι και νέες της Ν. Αγχιάλου τραγουδούν τα κάλαντα για τη φανέλα του μαχόμενου στρατιώτη στα βουνά της Αλβανίας. Τα κάλαντα συνοδεύουν με βιολιά από αριστερά Θεόδωρος Καλιαντζόγλου, Τάσος Παρασκευόπουλος και Ηρακλής Παρασκευόπουλος.

Φωτό από το βιβλίο του Θαν. Κιλμπασάνη, *Νέα Αγχιάλος 1996* σελ. 166

Το ενδιαφέρον για τη μάθηση οργάνων στη Ν. Αγχιάλο εξεπλήξε το Ρώσο που αποφάσισε να την επισκέπτεται δυο φορές την εβδομάδα. Οι προτιμήσεις των αγοριών, εκτός από δύο κοπέλες, ήταν το βιολί αλλά και η κιθάρα, ενώ των κοριτσιών το μαντολίνο. Οι μαθητές του βιολιού ήσαν εννέα αγόρια και δυο κοπέλες. Η διδασκαλία βιολιού στηριζόταν στις μεθόδους «Λαουρέ». Οι μαθητές της κιθάρας ήσαν επίσης αρκετοί, ενώ τα μαντολίνα υπερέβαιναν τα δέκα. Μερικοί από τους μαθητές, που οι περισσότεροι ήσαν παιδιά αγρωτών και όχι μόνο των δασκάλων, του γιατρού κ.λπ. είχαν μεγάλο ταλέντο, όπως έλεγε ο Ρώσος. Μα ο ζήλος δεν έλειπε από κανένα. Καθημερινά θυμάμαι να αντηχούν οι γειτονιές τα καλοκαίρια από τα βιολιά τις κιθάρες και τα μαντολίνα, αλλά και τις γνωστές φυσσαρμόνικες, όπως η «πίκολο» κ.α. που έπαιζαν με μεράκι οι εραστές της Μούσας όπως ο Γρηγόρης ο Λάζογλου. Οι μαθητές του βιολιού ήσαν οι: Βαγγέλης Μπαξεβανάκης, που ήταν άριστος, Τάσος Παρασκευόπουλος, Κώκος Καραγατσλής, Ηρακλής Παρασκευόπουλος, Θόδωρος Καλιαντζόγλου, Κων. Καλιαντζόγλου, Μήτσος Θεοδοσιάδης, Μιχ. Διονυσίου (αδελφός μου), Απόστο. Εγκολφίνος και οι κοπέλες Λιλή Καραβία και Λούλα Αργυροπούλου. Αργότερα προστέθηκαν κι εγώ στους μαθητές του βιολιού και ο Δημητράκης Σαρρής. Με την εγκατάστασή μας στο Βόλο (1937) συνεχίσαμε ο αδελφός μου κι εγώ βιολί και η αδελφή μου Μαίρη πιάνο. στο ωδείο του Β. Κόντη. Για το ποιό ήσαν οι μαθητές των άλλων οργάνων πολύ λίγα θυμάμαι. Του μαντολίνου, τη Κική Σταμπολίδη, τη Βασιλικούλα Σαμακοβλή, τη Βαλασία του Ζώτη, την Καλλιρρόη Αργυροπούλου, τον Κώστα Κατελιδάκη. Της κιθάρας, το Γιάννη Ραυτόπουλο, που έπαιζε και χαβιά, το Τάσο Ραυτόπουλο, το Γρηγ. Μαραγκόπουλο. Χωρίς όμως να είμαστε και βέβαιοι ότι όλοι αυτοί ήσαν μαθητές του Ποτούμκιν.

Θέλοντας να προβάλλει το έργο του ο **Ποτούμκιν**, αλλά και να ψυχαγωγήσει και ευχαριστήσει τους Αγχιαλίτες οργάνωνε με κάποια ευκαιρία και καμιά μουσική εκδήλωση. Μια απ' αυτές τις εκδηλώσεις ήταν και η συναυλία που δόθηκε μια γιορτινή μέρα του 1938 στο καφενείο του Δασκαλόπουλου, με έργα Στράους, Γκρίγκ, και Ιράι-δεν (εισαγωγή από το Χαλίφη της Βαγδάτης). Έπαιζαν τρία βιολιά, δυο κιθάρες, δυο μαντολίνα και ένα ακορντεόν, που είχε φέρει από το Βόλο, λόγω έλλειψης πιάνου. Βιολί: ο Βαγγέλης Μπαξεβανάκης, ο Κώκος Καραγατσλής και ο Τάσος Παρασκευόπουλος. Μαντολίνο: ο Κων. Κατελιδάκης και ο... Κιθάρα: ο Γιαν. Ραυτόπουλος και ο... Η συναυλία που στέφτηκε με επιτυχία είχε και την κωμική πλευρά. Δεν ξέρω ποιος από τις αρχές της Αγχιάλου σύστησε στο μαέστρο ότι καλό θα ήταν να αρχίσει η εκδήλωση

Σ' αυτό τον κόσμο υπάρχω κι εγώ!

Γράφει η Μακρυγιάννη Θεοδώρα
Γ. Γραμματέας του Ε.Ο.Σ Νέας Αγχιάλου • Μέλος της ομάδας εθελοντών της Γεν. Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας.

Περπατούσε στην άκρη του δρόμου. Με δυσκολία έκανε το κάθε του βήμα. Μια ζωή για ορισμένους χωρίς αξία. Ένα σκυλί. Ένα μικρό σκυλάκι σκελετωμένο από την πείνα. Το σώμα του ήταν γεμάτο πληγές.

Το κόκκινο λουρί κρεμόταν ακόμα, χαλαρό τώρα πια από την αδυναμία. Το κόκκινο χρώμα του όμως έκανε φανερό αντίθεση με το μαύρο τολαίπωρο κορμάκι του. Λες και ήταν αυτό, ένας βουβός σύμμαχος, ένα χτυπητό δείγμα της ανθρώπινης κυριαρχίας, των δεσποτών του, της άνευ όρων υποταγής του στην εξουσία, της εξάρτησης του απ' αυτήν.

Φώναζε χωρίς φωνή. Ίδου η αιτία!

Περιορισμένο καθώς ήταν μέσα σ' ένα χώρο, γνωρίζοντας τον κόσμο μόνο μέσα από τα δεσμά του, δεν έμαθε ποτέ να καλλιεργεί τα βασικά ένστικτα που η φύση του προίκισε, να βρίσκει την τροφή και την στέγη του μόνο.

Ήταν εκεί πιστό, γνωστό αυτό για το σκυλί στο αφεντικό του. Ζούσε όπως ζούσε κι ήταν "ευχαριστημένο". Δεν περίμενε ποτέ η αφοσίωση που έδειχνε να έχει τέτοιο αντίτιμο.

Δυστυχώς έκανε λάθη! Χρειάζονταν τροφή και νερό πιο συχνά απ' ότι θυμόταν το αφεντικό του, ήθελε παιχνίδια που χαλούσαν την ησυχία του κύρη και τα πράγματά του, ήθελε να γαυγίζει κι αυτό ενοχλούσε τον ίδιο και του γείτονες.

Δεν ήταν "ήσυχος", δεν ήταν ένα αντικείμενο να το χειρίζονται όπως το ήθελαν. Ήταν φυσιολογικό κι αυτό ήταν λάθος!

Όσπου έφτασε η μέρα της τιμωρίας! Η χαρά του για βόλτα με το αυτοκίνητο έγινε ο χειρότερος εφιάλτης του.

Σταμάτησαν κάπου μακριά η πόρτα άνοιξε και κατέβηκε κι ενώ περίμενε να κατεβεί και ο κύρης του, η πόρτα έκλεισε και το αμάξι χάθηκε στο δρόμο. Έμεινε για λίγο εκεί κοκαλωμένο, απορημένο και μετά άρχισε να τρέχει ξοπίσω στο αυτοκίνητο που πια αχνοφαίνονταν στο δρόμο. Κουράστηκε, άρχισε να πανικοβάλλεται. Ακολούθησε το κλάμα. Έκλαιγε με πόνο όλη την νύχτα, κρύωνε είναι χειμώνας. Φοβόταν! Ξημέρωσε σε άγνωστο μέρος. Ποτέ δεν είχε μείνει τόσο μόνο!

Το κρύο δυνατό! Κούρνιασε ξανά στα ξερά χόρτα κι άρχισε να κλαίει τι άλλο μπορούσε να κάνει. Πέρασε άλλη μια μέρα χωρίς νερό χωρίς τροφή, η πείνα του θέρριζε τα σωθικά και η δίψα του έφερνε απελπισία.

Προσπάθησε να φύγει από κει και να ψάξει για λίγο νερό. Δεν είχε ποτέ του βγει απ' το σπίτι. Πού άραγε θα το έβρισκε; Η νύχτα άρχισε να πέφτει, κι άλλο ένα μαρτύριο εμφανίστηκε. Ο φόβος! Άγρια γαυγίσματα σκύλων άκουγε πολύ κοντά του, κι έτρεμε απ' το κρύο και τον φόβο. Τα αδέσποτα όμως που ξέρουν να επιβιώνουν στον δρόμο, δεν δέχονται ξένους εισβολείς στο χώρο τους, έτσι μόλις κατάλαβαν πως τους παραβιάζει κάποιος το δικό τους μέρος, του επιτέθηκαν!

Ζούσε ακόμα, παρά τις πληγές και τα μαρτύριά του. Προσπάθησε να φύγει από εκείνο το αφιλόξενο μέρος. Τα βήματα του

αργά, πονούσε σε κάθε του κίνηση.

Συνέχισε τον δρόμο του στο άγνωστο. Τι το περίμενε ακόμα; Πλησίασε κάποια σπίτια αλλά η κατάντια του έδινε ένα αποκρουστικό θέαμα. Κουνούσε απελπισμένα την ουρά του σε όποιον έβλεπε αλλά η αντίδραση ήταν πάντα η ίδια. Το έδιωχναν με όποιο τρόπο μπορούσαν.

Ξαναπροσπάθησε αρκετές φορές αλλά μάταια. Κάποιες φορές χοντρές πέτρες έπεφταν πάνω στο πληγωμένο του κορμί, αλλά και κλωτσιές, νερό με πίεση και άλλα αποτρεπτικά να βρει καταφύγιο και τροφή. Η πείνα, ο πόνος, το κρύο, ο φόβος ήταν πια η καθημερινότητά του.

Αυτό όμως που με πόνεσε περισσότερο, ήταν ότι η ψυχούλα του τραυματίστηκε τόσο πολύ απ' τους ανθρώπους, που ενώ υπήρχαν αρκετοί άνθρωποι εκεί γύρω, την μέρα που το είδα, εκείνο συνέχιζε να περπατά στην άκρη του δρόμου με σκυμμένο το κεφάλι και ούτε στιγμή δεν γύρισε να κοιτάξει κανέναν. Η απελπισία στο αποκορύφωμά της!

Γινόταν ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα στην ύπαιθρο και είχα πάει από πολύ μακριά.

Ανακάλυψα πως στην αναζήτησή μου να του δώσω κάτι να φάει και λίγο νερό, βρήκα ένα-δυο ακόμα ευαίσθητοποιημένα άτομα.

Για μια μέρα ακόμα, με ένα σάντουιτς και λίγο νερό του παρατείναμε το μαρτύριο.

Ήταν τόσο φοβισμένο που περίμενε να απομακρυνθούμε για να πλησιάσει την τροφή, που την άρπαξε και έφυγε βιαστικά.

Αν ήμουν κάτοικος της περιοχής θα ξαναπήγαινα να το ταΐσω ίσως και να το κρατούσα, όμως δεν μου ήταν εύκολο να ξαναπάω και αν θα το βρω, κλπ, αυτές τις δικαιολογίες δίνω για τον εαυτό μου που κατά βάθος ξέρω καλά ότι η πιθανότητα να έχει μια αρρώστια με κράτησε μακριά. (Αποδεδειγμένο λάθος αυτή ή συνηθισμένη από όλους μας σκέψη). Οι τύψεις όμως δεν μ' αφήνουν να ησυχάσω.

Το σκυμμένο κεφαλάκι του και το αργό του βήμα, τα σκελετωμένα πλευρά του, έρχονται στον ύπνο μου και μου λένε πως είμαι κι εγώ σαν όλους μας, που η αγάπη πάμε μόνο για τον εαυτό μας και μέσα σε όρια, που δεν ξεπερνούν το δικό μας ξεβόλεμα από την καλοστημένη και ασφαλή καθημερινότητά μας.

Το κείμενο αυτό το δημοσίευσα στο διαδίκτυο πριν τρία και πλέον χρόνια. Αν και πάντα έδειχνα ιδιαίτερη αγάπη σ' αυτά τα πλάσματα, τώρα τολμώ να πω πως δεν είχα την παραμικρή ιδέα! παρά τα τόσα σκυλιά που πέρασαν απ' την ζωή μου, πραγματικά είχα άγνοια τι σημαίνει σκύλος! Μέχρι που αποφάσισα να μοιραστώ το σπίτι μου και την ζωή μου μαζί του. Αυτά που του έδωσα, , πολλαπλάσια μου τα επι-

στρέφει κάθε μέρα! Έδωσε ζωντανία γέλιο και χαρά σ' όλη την οικογένειά μου!

Όμως άφησα στην άκρη κάθε φοβία και προκατάληψη που ισχύει δυστυχώς για πολύ κόσμο. Όπως ότι έχει αρρώστιες. (Ο σκύλος εμβολιάζεται για κάποιες αρρώστιες προληπτικά. Αυτό δεν σημαίνει ότι τις κουβαλάει.

Επίσης ο σκύλος είναι βρόμικος έχει μικρόβια. Ένας παραμελημένος σκύλος βρωμάει και έχει μικρόβια όπως θα είχε και ένας άστεγος παραμελημένος άνθρωπος. Σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες ο σκύλος παίζει με μωρά παιδιά μέσα στο σπίτι αλλά και τα προσέχει!

Σκύλος είναι δεν έχει ανάγκη. Αισθάνεται το ίδιο με μας την πείνα, την δίψα, τον φόβο, και κυρίως αισθάνεται πολύ καλά την αδιαφορία και την εγκατάλειψη.

Είναι κοινωνικό ον, και αγελαίο. Θέλει την ομάδα, και όταν είναι με ανθρώπους αυτή είναι η ομάδα του! Έχει μέσα του τεραστία ενέργεια που θέλει να την εκτονώσει δηλ. να τρέξει!! να κινηθεί!! Αν το εγκαταλείψεις σε μια άκρη της αυλής δεμένο με μια αλυσίδα, ή σε ένα στενό μπαλκόνι, σίγουρα θα έχει κατάθλιψη με συνέπειες προβλήματα συμπεριφοράς και υγείας. Δυστυχώς όμως είναι πολλά τα κατοπινημένα σκυλιά! Δεμένα με χοντρές αλυσίδες να γυρίζουν γύρω από τον εαυτό τους, μέσα σε σάπια βαρέλια να κουρνιάζουν τον χειμώνα, μέσα στην λάβα του καλοκαιριού να μην έχουν ούτε μια σταγόνα νερό, ούτε έναν ίσκιο. Να υποχρεώνονται να τρώνε τα αποφάγια των ανθρώπων να είναι μέσα στην βρομιά αν και αυτό το ζώο που ποτέ δεν λερώνει τον χώρο του! (Αυτό, όσοι έχουν στο σπίτι τους σκύλο το ξέρουν καλά).

Δεν αξίζει αυτό το υπέροχο πλάσμα τέτοια τύχη και τέτοια συμπεριφορά γιατί πραγματικά λατρεύει, τον άνθρωπο! Έχει προσφέρει τόσα πολλά! Λέγεται ότι ο άνθρωπος κι ο σκύλος είναι μαζί από την λίθινη προϊστορική εποχή! Έχει διασώσει εκατομμύρια ανθρώπους από σεισμούς, από φωτιές, από πνιγμό, από χιονοθύελλες, έχει βοηθήσει στην κτηνοτροφία (ποιμενικοί) στις μεταφορές (έλκηθρα με σκύλους) στο κυνήγι. Αλλά και συνοδός στους τυφλούς, βοηθός σε αναπήρους. Επίσης μεγάλη ψυχολογική βοήθεια σε ανθρώπους που βίωναν την μοναξιά. Είδαν ξαφνικά ότι είχαν παρέα για μια βόλτα έξω, είχαν κουβέντα, όταν πριν δεν υπήρχε κανείς να του πούνε μια λέξη, βρήκαν το ξε-

χασμένο γέλιο και την χαρά. Ακόμα και ανάκαμψη από βαριές ασθένειες έχει υπάρξει με την άνοδο την καλής ψυχολογίας που έφερε ένας σκύλος φίλος. (σκύλοι θεραπείας).βλ: www.pets.gr, www.dogforum.gr.

Πως όμως να αλλάξει αυτή η λάθος αντίληψη γι' αυτά τα πλάσματα όταν η ενημέρωση του κόσμου από τα ΜΜΕ είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Οι φιλοζωικές οργανώσεις παλεύουν με τα υπεράριθμα κακοποιημένα και εγκαταλειμμένα ζώα, σχεδόν όλες με οικονομικές δυσκολίες, έλλειψη υποδομών και στήριξης από την πολιτεία. Ας είναι καλά οι άνθρωποι που χάρις την αγάπη τους για τα ζώα δεν εγκαταλείπουν την προσπάθεια, και γίνεται κάτι.

Θέλουμε να λεγόμαστε ευρωπαίοι να έχουμε στην χώρα μας τουρισμό να βλέπουν τα κάλλη του τόπου μας. Δυστυχώς όμως η απάνθρωπη συμπεριφορά μας σ' αυτά τα πλάσματα μόνο κακή εντύπωση κάνει στον τουρισμό μας. Ο κάθε ξένος τουρίστας έχει την παιδεία και την ενημέρωση για αυτό το ζώο και του δίνει την πρόπευσα αξία και σεβασμό.

Όταν όμως έρχεται και βλέπει την βαρβαρότητα, την εγκατάλειψη και την αδιαφορία μας γι' αυτά τα πλάσματα, υποτιμά το πολιτισμικό επίπεδο μας. Θα του χαλάσει την διάθεση και την ψυχολογία η θέα ενός κακοποιημένου και παραμελημένου σκυλιού που θα βρεθεί στον δρόμο του. και είναι τόσα πολλά!!! Δεν θέλει να ξαναέρθει! Μπείτε σ' αυτό το site στο διαδίκτυο www.adespoto.gr Δείτε την γνώμη των ξένων τουριστών για το θέμα και την συγκλονιστική εμπειρία Γερμανίδας δημοσιογράφου.

Εμείς, ας προσπαθήσουμε όμως η όμορφη πόλη μας να γίνει χαρά για ξένο επισκέπτη, να δώσουμε επίσης λίγη αγάπη σε ένα πλάσμα που το αξίζει, αλλά και το ανταποδίδει πραγματικά!

Για καλύτερη ενημέρωση πάνω σ' αυτό το θέμα το διαδίκτυο θα βοηθήσει:

www.dogforum.gr, www.pets.gr,
www.filozoiki.gr

ΥΓ: Οι μαμάδες μικρών παιδιών ας μην πανικοβάλλονται όταν το παιδάκι τους χαϊδέψει ένα σκύλο ή μια γάτα. Η φύση προίκισε το παιδί με ενστικτώδη αγάπη στα ζώα. Ακόμα και ένα μωρό παιδί αντιδρά πάντα με χαμόγελο και χαρά στην θέα ενός σκυλιού, αλλά όταν μεγαλώσει το σιχαίνεται και το φοβάται γιατί ποτέ δεν το αφήσαν να το γνωρίσει πραγματικά και να γίνει καλύτερος άνθρωπος!

Ας είναι δεμένο το σκυλί σου, δώσε του όμως μια βόλτα που και που, λίγη αγάπη κα φροντίδα και θα στο ανταποδώσει θα δεις!!!

Ευχαριστώ!

με το παίξιμο από την ορχήστρα του ύμνου της 4ης Αυγούστου που τότε βρισκόταν στις δόξες της. «Γιατί χαιρέται ο κόσμος και χαμογελά πατέρα...» Ο Ρώσος αν και αφηνιάστηκε, δεν τα έχασε. Σηκώνει τα χέρια προς την ορχήστρα και αρχίζει να τραγουδά «Γιατί καίρεται ο κόσμος...» δίνοντας το σύνθημα. Ήξερε καλά πως δεν υπήρχε νέος εκείνη την εποχή που να μην γνωρίζει αυτά τα τραγούδια και να μην τα παίζει, λίγο ως πολύ, στο όργανο που μάθαινε. Και αυτό ήταν φυσικό, γιατί και κανένας σχεδόν δεν

υπήρχε που να μην είναι μέλος της ΕΟΝ (Εθνικής Οργάνωσης Νεολαίας) σκαπανίτης ή φαλαγγίτης. Με το «Γιατί καίρεται...», λοιπόν, του μαέστρου τα όργανα άναψαν. Τώρα τι έπαιζαν μόνον αυτοί ήξεραν, γιατί τα ζωηρά χειροκροτήματα που ξέσπασαν αμέσως, στη κατάμεστη αίθουσα, σκέπασαν κάθε άλλο ήχο... Μετά από την απρόοπτη αυτή μουσική εισαγωγή η ορχήστρα πέρασε στο πρόγραμμα της που εκτέλεσε με επιτυχία. Η καλλιτεχνική αυτή εκδήλωση της Νέας Αγχιάλου είχε αντίκτυπο και στην ευ-

ρύτερη περιοχή. Μάλιστα η τοπική εφημερίδα του Αλμυρού «Προς την πρόοδο» της αφιέρωσε ένα κολακευτικό άρθρο με τίτλο «Εξ Αγχιάλου τα φώτα».

(Αφήγηση για τη συναυλία από Τάσο Παρασκευόπουλο 4/7/2007)

Όλα αυτά μέχρι την ήμερα που οι βροντές του πολέμου έβαλαν τέρμα στην μουσική παιδεία του χωριού μας όχι όμως και στη μουσική που συνεχίστηκε, κατά το δυνατόν, και στα δύσκολα χρόνια του Πολέμου και της Κατοχής. Όμως πρέπει να ση-

μειώσουμε ότι με το πλιάτσικο των «φιλομουσων» Ιταλών πριν από την πυρπόληση του χωριού μας το 1943, αρκετοί έχασαν τα μουσικά όργανα. Εμάς μας άρπαξαν ένα βιολί, το μαντολίνο του θεϊού μου Θ. Μαυρομμάτη και την κιθάρα της μητέρας μου. **Ευτυχώς το καλό βιολί του πατέρα μου μάρκας «Στένερ», που προερχόταν από την Π. Αγχιάλο και άνηκε πριν στο Αγχιαλίτη Ευλογημένο, γλίτωσε** γιατί βρισκόταν τότε στο Βόλο.

Από τις παραδόσεις της πόλης μας

Η παράξενη ιστορία του αλόγου

λαογραφικό διήγημα
του Λάσκαρη Π. Ζαράρη

Η έρημη παράγκα έστεκε μες στη σιωπή του κάμπου μοναχική κι ερειπωμένη, ένα στοιχείο της φύσης. Οι δυνατοί άνεμοι, που την πήγαιναν πέρα δώθε, δεν κατάφεραν ακόμη να γκρεμίσουν ό,τι απέμεινε στη μνήμη σαν ανεκτίμητος θησαυρός. Όταν φυσούσε ο θαλασσινός άκουγες τη βροντερή φωνή του μπάριμπα-Θόδωρου, τότε επιτακτική, τότε ενθαρρυντική να χύνεται στο μεγαλύτερο μέρος του κάμπου, ιδιαίτερα στα κοντινά χωράφια του προσφυγικού συνοικισμού, όπου οι γεωργοί έπιαναν το χάραμα δουλειά. Ο μπάριμπα-Θόδωρος, ακολουθούσε το μουλάρι του, που σκυμμένο πάνω απ' τη σκληρή γη, έσερνε με απίστευτη δύναμη το άροτρο, χαράζοντας μακρόστενες λουριδές στο χώμα. Αφού τελείωνε το όργωμα, άφηνε στην άκρη το ζώο να ξεκουραστεί και περνούσε γύρω απ' τη μέση του μια ποδιά. Με τη χούφτα του σκορπούσε επιδέξια τον καρπό. Έπεφτε ο άφθονος σπόρος στο περιποιημένο χωράφι και ο γεωργός περήφανος που πότισε με τον ιδρώτα του τη γη πρόσμενε χαρούμενος να 'ρθει η καινούργια σοδειά, πλούσια και καλής ποιότητας να θρέψει όλη του την οικογένεια.

Αρκετές φορές έπαιρνε τον δρόμο δίπλα στη θάλασσα καθισμένος πάνω στη σιντέλκα* του κόκκινου του αλόγου που το φώναζε «Ρωμαίο». Ο «Ρωμαίος» δεν καταλάβαινε πολύ από ζέψιμο και φορτία: έκανε με υπομονή την εργασία του. Την περίοδο του θερισμού έσερνε πίσω του το «αγκίς», ένα μακρύ κάρου που έβαζαν στα πλαϊνά του όρθια αρκετά μυτερά ξύλα, τα «σίσια», ώστε να μπορούν να χωρέσουν εκεί πολλές θημωνιές από δεμάτια σταχυών. Όταν κουβαλούσε τους θεριστάδες και εκείνοι είχαν τα κέφια τους, άκουγε μερικά παλιά τραγούδια να βγαίνουν απ' το στόμα τους σαν σε χορωδία. Άλλοτε αυτοσχεδίαζαν πειραχτικά στιχάκια και έσκαγαν ύστερα στα γέλια:

«**Μαρία Μαριγώ κατέβα στο γιολό,
να δεις τι κάνω γώ ψαράκια κυνηγώ».**
«**Θόδωρε καμπούρ, που τρως ψωμί
κι αγγούρ».**

Μα έρχονταν η ώρα που πλησίαζαν προς τα νοτιοδυτικά, στην περιοχή της Δημητριάδας και η πρόσκαιρη ευτυχία τους έπαυε σαν γυαλί. Εκεί λοιπόν, ανάσαινε ένα τέρας, μια «λερναία ύδρα» που όσο κι αν της έκοβες τα κεφάλια εκείνη γεννούσε καινούργια. Η υγρασία ανέβαινε φοβερά και συχνά έπιανες στ' αυτιά σου ένα ενοχλητικό βουητό που το σούρουπο γινόταν πιο έντονο και πιο απειλητικό. Τα καλάμια υψώνονταν ψηλά με τις ευδιάκριτες φούντες τους και προστάτευαν τις αμέτρητες λιμνώδεις γούρνες απ' τα αδιάκριτα βλέμματα. Οι «εισβολείς» περίμεναν να πέσει ο ήλιος για να συγκεντρωθούν σε ομάδες και να ξεχυθούν πάνω από τα καλάμια σε μαύρα σύννεφα κάνοντας την επίθεσή τους σ' όποια ανθρώπινη παρουσία έβρισκαν μπροστά τους. Τα τσιμπήματα των κουνουπιών ήταν πολύ επώδυνα και σκορπούσαν το φόβο στους κατοίκους που έδιναν τη μάχη τους ολημερίς μ' αυτό το τέρας. Ήδη από την ελονοσία μέσα σε λίγους μήνες, μετά την εγκατάστασή τους το 1908, οι πρόσφυγες είχαν καλύψει με τους νεκρούς τους ένα ολόκληρο νεκροταφείο. Γίνονταν όμως σοβαρές προσπάθειες από τους ίδιους και έδιναν τον αγώνα τους ν' απαλλαγτεί ο τόπος τους από τα έλη και τα κουνούπια. Είχαν αρχίσει τ' αποστραγγιστικά έργα και οι αντλίες μούγκρισαν συνεχώς διοχετεύοντας τα νερά των ελών σε ειδικούς αγωγούς προς τη θάλασσα.

• **Μεγάλο τοπικό και λογοτεχνικό ενδιαφέρον παρουσιάζει το blog του συμπατριώτη μας Λάσκαρη Ζαράρη «Παράθυρο στα Όνειρα» parathyrostaoneira.blogspot.com**

Ένας από τους πιο εργατικούς ανθρώπους αυτής της θεσσαλικής γης ήταν ο μπάριμπα-Θόδωρος, πρόσφυγας κι αυτός από την Ανατολική Ρωμυλία. Διατηρούσε μια μικρή αποθήκη, μια παράγκα φτιαγμένη με ξύλα και τσίγκους, όπου μέσα της φύλαγε τα ζωντανά του και τα εργαλεία του. Είχε δύο σκληραγωγημένα μουλάρια και δύο πολύ όμορφα θεσσαλικά άλογα: το ένα ολόλευκο, δηλαδή τον «ψαρή» του και το άλλο κόκκινο, τον «ντορή» του. Δεν τα έβαζε μαζί σε «διπλόκαρο», γιατί δεν είχαν διάθεση να συνεργαστούν μεταξύ τους. Έτσι προσπαθούσε να τα αξιοποιεί χωριστά και είχε μοιράσει τις αρμοδιότητες ανάλογα με τις ικανότητές τους. Ο «Ρωμαίος» που άντεχε περισσότερο στη ζέση και στη σκόνη αναλάμβανε τον θερισμό. Το λευκό που το είχε βαφτίσει «Ηρακλή» αναλάμβανε τον τρύγο, γιατί άντεχε περισσότερο σε βαριά φορτώματα αλλά τρελαίνονταν κιόλας για τη μυρωδιά του μούστου.

Το λευκό ταίριαζε με το κλίμα της γιορτής που αποτελούσε ο τρύγος για αυτή τη μικρή κοινότητα. Παράλληλα, η κυριότερη ποικιλία σταφυλιών, οι εκλεκτοί ροδιές που έδιναν το καλό κρασί της χρονιάς, έφερναν και τη χαρά στα ροδοκόκκινα πρόσωπα των τρυγητών και των πατητών και εξωθούσαν τον κόσμο σε μεγάλα γλέντια. Ο μπάριμπα-Θόδωρος συνήθιζε να στολίζει το άλογό του και το κάρου του την προηγούμενη μέρα της έναρξης του τρυγητού. Τον αναστάτωνε η μικρή αναβίωση ενός εθίμου της παλιάς του πατρίδας, της λεγόμενης «αραμπάτσας». Ένωθε πως ζωντάνευε στη μνήμη του η παλιά και όμορφη ζωή του Εύξεινου Πόντου. Έβαζε στο άλογο την καλύτερη λιμαριά* που διέθετε, την πιο καινούργια κεφαλαριά* με τα γκέμια. Πήγαινε μια βόλτα στ' αμπέλια να θαυμάσει τα μακρουλά τσαμπιά και τις ροδόχρωμες ρόγες των σταφυλιών. Μιλούσε στ' αμπέλι σαν σε άνθρωπο: «Ένοια σου και αύριο θα ελευθερωθείς απ' τον καρπό σου!». Μετά επέστρεφε και καθάριζε το στραβόξυλο* και τα κόλια* του κάρου, μέχρι που έβαζε γουρουνίσιο λίπος στον ξύλινο άξονα, μέσα στο σιδερένιο χουνί της ρόδας, για να μην τρίζει στις ανηφόρες από το βαρύ φορτίο. Βούρτσιζε τη χαιτή του αλόγου και στόλιζε με βλαστούς και αμπελοφύλλα τα πλαϊνά του κάρου. Θυμήθηκε τότε που έρχονταν οι Γιουρούκιδες Τούρκοι από το χωριό Γκέρνοβο της Βουλγαρίας και έσερναν τις «αραμπάτσες» τους τα βουβάλια. Οι νέοι ανέβαιναν ζυπόλυτοι πάνω στην αραμπάτσα και με χορούς και τραγούδια ζύμωναν με τις πατούσες τους τα σταφύλια μέσα στον «ληνό», ένα μεγάλο τετράγωνο ξύλινο κιβώτιο. Οι νέες λευκοντυμένες κρατούσαν στα χέρια τους καλάθια στολισμένα με λουλούδια και τούλια και κερνούσαν τα παλικάρια γλυκίσματα, μεζέδες και ποτά για να παίρνουν δύναμη στη δύσκολη εργασία τους.

Ο μπάριμπα-Θόδωρος τα είχε όλα διπλά σ' αυτή τη ζωή για να έχει τύχη. Δύο μουλάρια, δύο άλογα, δύο κάρα, δύο αλέτρια, δύο αγόρια, δύο κορίτσια αλλά μία μονάχα γυναίκα. Σ' αυτούς λοιπόν που τον ρωτούσαν και τον ειρωνεύονταν απαντούσε: «Βρε παιδιά, τι να τις κάνω δυο γυναίκες, αφού μ' έλαχε μία τόσο καλή και μάλιστα μ' όλες τις χάρες του κόσμου! Η μπαμπούσκα* μου δεν πιάνει άραγε στο ζύγι αξία για δύο;». Έδινε την κατάλληλη απάντηση αστειευόμενος και προχωρούσε έπειτα με σιγουριά στο δρόμο χαιρετώντας κάθε χωριανό που συναντούσε. Μάλιστα, τους καλημέριζε ευγενικά: «Μπουόντζιόρνο» και το λεγε τόσο μακροσκελή που έφτανε μέχρι τη θάλασσα και πάλι: «Μπουόντζιόρνο». Μα όλοι αναρωτιόντουσαν τι τους έλεγε και στέκονταν ν' ακούσουν ξανά την έκφραση, ώσπου τους εξήγησε τι σημαίνει το «Μπουόντζιόρνο», αφού κατάλαβε πως δεν ήξεραν γρι από ιταλικά. Είχε έναν ξάδελφο έμπορο στην Ιταλία και έτσι δεν έκανε στιγμή που να μην επιδείκνυε τις γνώσεις του στις ξένες γλώσσες. Μια μέρα καβάλα πάνω στον «Ρω-

μαίο» τόλμησε να ξεστομίσει αυτή τη λέξη και το κοκκινόχρωμο του άλογο αγρίεψε κι έτρεξε μανιασμένο κάνοντας δυο-τρεις γύρους έξω απ' την αποθήκη. Ύστερα σταμάτησε απότομα μπροστά στην πόρτα της παράγκας και άρχισε ν' ανακατεύει το χώμα κάτω με τα πόδια του σαν να 'θελε να εκδηλώσει τη διαμαρτυρία του γι' αυτή τη λέξη. Ο μπάριμπα-Θόδωρος κατέβηκε από τη ράχη του λαχανιασμένος και έκανε τον σταυρό του.

Το ατυχές περιστατικό συνέβηκε αρκετές φορές. Γιατί το λευκό του άλογο δεν αντιδρούσε παρόμοια με το κόκκινο; Μήπως εκείνο άρχισε να κουφαίνεται; Ή άραγε ο «Ρωμαίος» είχε τη δική του παραξενιά και δεν άντεχε ν' ακούει μόνο τις ιταλικές λέξεις; Σκέφτηκε πως τα άλογα αντιλαμβάνονται τον παραμικρό ήχο και πως το λευκό υπάκουε εύκολα μ' ένα δικό του μακρόσυρτο «έι..ι!» ή μ' ένα απαλό χτύπημα του χεριού στην πλάτη του ή μ' ένα άγγιγμα της φτέρνας στα πλευρά του. Γεμάτος περιέργεια πήγε να ρωτήσει τον αλπινάτη, τον πεταλωτή που όπως και να 'χει, κάποιες γνώσεις έπρεπε να κατέχει σχετικά μ' αυτή την περίπτωση. Όμως, τελικά εκείνος δεν του έδωσε καμία πειστική εξήγηση. «Τι να σου πω, Θόδωρε. Δεν ξέρω γιατί το άλογο σου έχει στα ιταλικά αλλεργία. Δοκίμασε να του πεις κι άλλες λέξεις μέχρι να σιγουρευτείς» απάντησε ο πεταλωτής απορημένος.

Άλλη στιγμή ο μπάριμπα-Θόδωρος δοκίμασε να πει «καληνύχτα» στα ιταλικά στο κόκκινο του άλογο: «ΜπουόνναΝόττε» κι εκείνο αντί να τον ευχαριστήσει για τα άχυρα και το νερό που του πρόσφερε, του γύρισε τον πιανό και του έριξε μια ξεγυρισμένη κλωτσιά. Από τότε ο «πολύγλωσσος» μπάριμπα-Θόδωρος σιγουρεύτηκε πως δεν ήταν μια απλή σύμπτωση όλη αυτή η αλληλουχία των περιστατικών, όπου πρωταγωνιστούσε ο «Ρωμαίος», και δεν ξεστόμισε ξανά λέξη στα ιταλικά. Όταν διασταυρωνόταν με κάποιο χωριανό και τύχαινε να βρίσκεται καβάλα στο νευρικό του άλογο, σήκωνε μονάχα το χέρι του ψηλά για να τον χαιρετήσει και δεν άνοιγε το στόμα του να πει ούτε μια λέξη, γιατί φοβόταν την ξαφνική αντίδραση του ζώου του. Κάποτε επιτέλους συνήθισε να καλημερίζει στα ελληνικά τους συγχωριανούς του με τη βαριά βορειοθρακική προφορά, κάτι που άρεσε και στον «Ρωμαίο» που απαθής και αδιάφορος πια έπαιρνε τον δρόμο του προς τα χωράφια.

Το φοβερό τέρας όμως, δεν είχε εξαφανιστεί ακόμη και χτύπησε την πόρτα του σπιτιού του το φθινόπωρο του 1919. Ο μπάριμπα-Θόδωρος είχε αρχίσει να φεγγαρίζει* από τον υψηλό πυρετό και δεν μπόρεσαν να του σώσουν τη ζωή οι γιατροί και οι κινίνες. Έμεινε μονάχα η παράγκα του στον κάμπο να θυμίζει αυτή την παράξενη ιστορία. Απίστευτο πως κράτησε τόσο χρόνια όρθια με κακοκαιρίες, πλημμύρες και σεισμούς. **Ο ηλικιωμένος, που μου διηγήθηκε τα περιστατικά, ήταν παιδί εκείνη την εποχή. Ωστόσο δεν έμαθε ούτε εκείνος ούτε κανείς άλλος μέχρι στιγμής, για ποιο λόγο το κόκκινο άλογο του μπάριμπα-Θόδωρου αντιδρούσε τόσο βίαια και δεν άντεχε ν' ακούει καθόλου λέξεις στην ιταλική γλώσσα.**

* Σιντέλκα = Μικρό σαμάρι.

* Λιμαριά και Κεφαλαριά = Είδη χάμουρων αλόγου.

* Στραβόξυλο = Το καμπυλωτό ξύλο που έβαζαν πάνω απ' τη ράχη του αλόγου και το προσάρμοζαν στις δύο άκρες του με τα κόλια του κάρου.

* Κόλια = Τα τιμόνια του κάρου που ζεύεται το άλογο.

* Μπαμπούσκα = Φαρδιά και παχουλή γυναίκα.

* Φεγγαρίζω = Γίνομαι διαφανής από αδυναμία ή αρρώστια.

** Σημαντικές πληροφορίες αντλήθηκαν όσον αφορά τα άλογα, τα κάρα και τα περιπατικά στιχάκια από το βιβλίο «αχελινά» του κ. Γιώργου Διονυσίου, Αθήνα, 1986.

Η θάλασσα του Κώστα Βάρναλη

άρθρο του Λάσκαρη Π. Ζαράρη

«**Να σ' αγναντεύω, θάλασσα, να μη χορταίνω,
απ' το βουνοστά ψηλά στρωτή και καταγάλανη και μέσα
να πλουταίνω απ' τα μαλάματά σου τα πολλά».**

Θάλασσα η αιώνια ερωμένη των ποιητών, η ατίθαση σύντροφος τις ώρες της μοναξιάς, αυτή που με τα δροσιστικά της κύματα ελαφρύνει τον πόνο των ψυχών. Σε ποια όμως θάλασσα ακριβώς αναφέρεται ο ασπρομάλλης ποιητής των «μοιραίων»;

Πιθανώς, στη θάλασσα της παιδικής του ηλικίας. Την αθάνατη, φιλική και στοργική σαν την αγκαλιά της μάνας ή την οργισμένη, την άγνωστη, εκείνη που εγκυμονεί κινδύνους από τους δυσδιάκριτους υφάλους και σκοπέλους της ζωής;

Το γεγονός πάντως, είναι πως η γαλάζια αγαπημένη του Κώστα Βάρναλη περικλείει μια αλησμόνητη πατριδα. Η θάλασσα της Ανατολικής Ρωμυλίας - Βόρειας Θράκης, ένα μεγάλο τμήμα του Εύξεινου Πόντου, ήταν πάντοτε αυτή που φοβόταν όλοι οι ναυτικοί στα ταξίδια τους, καθώς ενέτειναν την προσοχή όταν πλησίαζαν τις βραχώδεις ακτές της Αγχιάλου. Μα ο φάρος προειδοποιούσε στο ακρωτήρι με το φως του πνεύματος που έλαμπε όλο σεμνότητα.

Η βυθισμένη παλιά βυζαντινή πόλη είχε τη δική της ανεξάρτητη ζωή από τα βάθη της θάλασσας αναδυό-

ταν η αδιάκοπη δραστηριότητα των κατοίκων της κι εκείνη πάλευε με τ' απομεινάρια και τα ερείπιά της να ξεκαθαρίσει απ' το σκοτάδι τις αναμνήσεις που διασώθηκαν μέσα στις περγαμηνές.

Σ' αυτό τον τόπο γεννήθηκε η μητέρα του η Ελισάβετ Μαυρομάτη ή Καμπίτση. Όταν λοιπόν, ο Κώστας Βάρναλης έγραψε το 1956 την ποιητική του συλλογή «Ποιητικά», πρέπει να υποπτευθούμε πως είχε στο νου του εκείνη τη γενέθλια θάλασσα, τη μυρωμένη με τους αέρηδες του Αίμου και της Ροδόπης. Στο ποίημα «Πρόλογος» αντηχεί η λυρική φωνή της θάλασσας, η γεμάτη χρώματα υμνωδία των κυμάτων που κάνει ν' ανοίξουν διάπλατα τα φτερά των γλάρων, των караβιών τα πανιά.

Η ανεμελιά του φωτός που παιχνιδίζει αρκεί για να στέκει ακόμη ο «ασπρομάλλης γέρος» και ν' αγναντεύει με ψυχική ηρεμία, συναισθηματική γαλήνη την αιώνια ερωμένη του: την αχανή θάλασσα. Το χέρι του τρέμει όταν συνθέτει τους στίχους του πάνω στο χαρτί, αφού προηγουμένως δώσει την εξουθενωτική μάχη με τη σκέψη. Το πρόσωπό του είναι πλημμυρισμένο από τα δά-

κρυα κάθε φορά που η ψυχή του αντιστέκεται στην απουσία. Η ελπίδα επιστροφής στον τόπο των γονιών του, του ζεσταίνει την καρδιά.

«**Έτσι να στέκω, θάλασσα,
παντοτινέρωτά μου,
με μάτια να σε χαιρόμαι θολά
και να 'ναι τα μελλούμενα στην άπλα σου μπροστά μου,
πίσω κι αλάργα βάσανα πολλά».**

Όλη αυτή τη θάλασσα κατάφερε να συγκεντρώσει ο σύλλογος των Αγχιαλιτών της Αθήνας σ' ένα μουσικό cd, με τίτλο «στα ηχοκώματα υψωμένοι». Όλες τις εντυπώσεις, τα συναισθήματα, τις αντανάκλασεις των τοπίων έστρεψε στην ευαίσθητη ψυχή που καρτερά με επίγεια όνειρα να ταξιδέψει στων στίχων τη δροσιά.

Μέσα στον παιγνιδιάρικο και σατυρικό στίχο του Βάρναλη οι μουσικές της φύσης ξεχειλίζουν, καθώς βρίσκουν εξαίσιους μιμητές, τους μουσικούς με τα έγχορδα και τα πνευστά τους όργανα.

Οι μελωδικές φωνές φτάνουν μέχρι τον ουρανό, τη νοσταλγία συντονίζουν σαν ταξιδιώτες του φωτός που ασπάζονται την ελπίδα, για ν' αναστηθεί η πατρίδα των προγόνων μας μέσα στα χέρια τα ζεστά, για ν' αγγίξει ο ήλιος επιτέλους το πρόσωπο μιας καινούργιας ημέρας.

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

Στις 28 Μαΐου 2011 βάπτισαν την κόρη τους ο Νίκος και η Μίνα Σιαμέτη. Το όνομά της Μαρία-Ξένια. Νοοί ήταν η Βάλια και ο Χρήστος Νιφόρου.

Μετά τη βάπτιση ακολούθησε γλέντι στο κέντρο τους όπου εμφανίστηκε και το αγχιαλίτικο συγκρότημα «Manuels» μετά από 37 χρόνια που αποτελείτο από τους Γιώργο Αποστολόπουλο, Κώστα Τζουμερκιώτη, Στάθη Θεοχαράκη, Βαγγέλη Κόπανο (απών στη Γερμανία).

Φανταστική ιδέα, τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

Παλιές φωτογραφίες - μνήμες

Αρχειό: Δ. Ζώτη

Ο γεωπόνος Αλέκος Δεληγιόπουλος επιβλέπει τη δεινροφύτευση της Αγροτικής Λέσχης. Αγροτόπαιδες επί τω έργω.

Όρθιες: Κατίνα Σκοτεινού και Καλλιρόη. Από δεξιά καθιστές: Ουρανία Παπαδάκη, Τασούλα Παπαγρηγορίου, στο μέσον Ρούλα Νασιάκου, Κούλα Κοντοβά, Περσούλα Ζώτη.

Κορίτσια της Αγροτολέσχης (1965).

[Αυτοί που φεύγουν]

Αντώνης Μαραγκόπουλος

«Θνήσκει νέος ον φιλούσιν οι θεοί»

Έφυγε από τη ζωή στις 12 Απριλίου του 2011.

Στον τόπο που ονειρεύτηκε.

Ο Αντώνης Μαραγκόπουλος γεννήθηκε τον Ιανουάριο του 1965 στη Νέα Αγχιάλο. Ήταν γιος του Θεόδωρου Μαραγκόπουλου και της Σμαράγδας Μερτζάνη-Μαραγκοπούλου και αδελφός της Θεανώς Μαραγκοπούλου. Τα παιδικά του χρόνια τα εξήσε στη Νέα Αγχιάλο και από αυτή την παιδική ηλικία έδειξε την κλίση που είχε στις μηχανολογικές εργασίες.

Κατά την εφηβεία του φοίτησε σε τεχνικές σχολές και από ηλικία μόλις 17 ετών εργάστηκε ως βοηθός τεχνίτη σε εργοστάσια και ελαιωτριβεία. Αργότερα υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία στο σώμα των πεζοναυτών, με τον βαθμό του δεκανέα. Μόλις τελείωσε τη στρατιωτική του θητεία απέκτησε το πτυ-

χίο του μηχανικού-συντηρητή και έκτοτε εργάστηκε για 25 χρόνια στον Αγροτικό Παραγωγικό Συνεταιρισμό Ν. Αγχιάλου.

Το 1994 παντρεύτηκε με τη Σμαράγδα Σαράντη και απέκτησαν 2 παιδιά, τον Θεόδωρο και την Ειρήνη.

Ταυτόχρονα με την εργασία του στο Συνεταιρισμό, είχε και γεωργικές ασχολίες με αντικείμενο την αμπελοκαλλιέργεια και την ελαιοκαλλιέργεια.

Το 2010 συνταξιοδοτήθηκε και δημιούργησε δική του βιοτεχνία επεξεργασίας και τυποποίησης ελαιολάδου, που πάντα ήταν το όνειρό του.

Η μοίρα ήθελε να ξαφιάσει την κοινωνία της Νέας Αγχιάλου.

Η είδηση του θανάτου σου έφερε σ' όλους μας θύμησες - θύμησες που δεν θα μπορούσαμε να σε ξεχάσουμε. Ήσουν καλός οικογενει-

άρχης, εργατικός, τίμιος, φιλότιμος, γλεντζές, πονόψυχος, κοινωνικός.

Με τέτοια χαρίσματα πως να μην σε πάρει ο Θεός κοντά Του τόσο νέο.

Εμείς όλοι θα σε θυμόμαστε πάντα και θα στηρίζουμε την οικογένειά σου για να συνεχίσουν το όνειρό σου.

Καλό σου ταξίδι Αντώνη

Το Δ.Σ. εκφράζει τα συλλυπητήριά του στους οικείους του

Κίνηση του Ληξιαρχείου

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- 1) Σοφατζόγλου αβάπτιστη του Θεοφάνη(19-4-2011)
- 2) Γεωργαντζής αβάπτιστος του Αθανασίου(23-4-2011)
- 3) Σκορδάς αβάπτιστος του Αλεξάνδρου(1-4-2011)
- 4) Αθανασίου αβάπτιστος του Βασιλείου(24-2-2011)
- 5) Νίτη-Καλλίνικου αβάπτιστη του Κων/νου(21-3-2011)
- 6) Λαΐνας αβάπτιστος του Αθανασίου Α' διδ.(16-3-2011)
- 7) Λαΐνας αβάπτιστος του Αθανασίου Β' διδ.(16-3-2011)
- 8) Αποκρεμιάτης αβάπτιστος του Αναστασίου(18-2-2011)
- 9) Κωστούλας αβάπτιστος του Γρηγορίου(17-2-2011)
- 10) Πορταρίτης αβάπτιστος του Νικολάου(25-1-2011)
- 11) Δροσπούλου αβάπτιστη του Χρήστου(27-1-2011)
- 12) Πυργάνη αβάπτιστη του Νικολάου(19-1-2011)
- 13) Γιαννιώτης αβάπτιστος του Στυλιανού(25-1-2011)

Το Δ.Σ. εύχεται στους γονείς να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ντάσι Εσμεράλντα του Μπασκίμ
- 2) Λίτο Χαρούλα του Θωμά
- 3) Πορτοφέρι Ντανιέλ του Υμπέρ-Νικολάου
- 4) Καραδήμας Βασίλειος του Δημητρίου
- 5) Λιούπη Στυλιανή του Αθανασίου
- 6) Κοντοβά Αικατερίνη του Ιωάννη
- 7) Βρέτο Ρεντιόν του Ρίζα
- 8) Καρατάσιος Μάριος του Βασιλείου
- 9) Τσιάρας Κωνσταντίνος του Βασιλείου
- 10) Ουρούμωφ Μπογκτάν του Χρήστου
- 11) Σπύρου Χρυσούλα του Δημητρίου
- 12) Σιαμέτη Μαρία-Ξενία του Νικολάου
- 13) Τζάερλη Χριστίνα του Αριστοφάνη
- 14) Καλούτσα Ευαγγελία του Σωτηρίου
- 15) Μαραγκού Βασιλική του Δημητρίου
- 16) Τσιντζας Απόστολος του Δημητρίου

Το Δ.Σ. εύχεται στους νεοφώτιστους να ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

- 1) Γραμματίκας Κωνσταντίνος του Ευαγγέλου(4-3-2011)
Τσιούνη Γλυκερία του Γεωργίου
- 2) Τριαντόπουλος Γεώργιος του Δημητρίου(4-3-2011)
Σακκομήτρος Ελένη του Δημητρίου
- 3) Φυτλής Πέτρος του Γεωργίου(11-5-1947)
Βασιλική Φυτλή του Λάμπρου
- 4) Βέννος Χαράλαμπος του Θεοδώρου(27-4-2011)
Θεοχάρη Ευδοξία του Κων/νου
- 5) Κριτσάλας Μάριος του Κων/νου(29-4-2011)
Βούλγαρη Αναστασία του Ιωάννη
- 6) Καραχάλιας Βάιος του Ηλία(10-6-2011)
Καρασπύλιου Βασιλική του Αθανασίου

Το Δ.Σ. εύχεται στους νεόνυμφους να ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- 1) Γκίνης Περικλής του Ιωάννη(1927)
- 2) Κουντάκη Τερψιχώρη συζ. του Μηνά(1936)
- 3) Τζάερλη Ευθυμία συζ. του Δημητρίου(1932)
- 4) Στεργίου Δημήτριος του Κων/νου(1934)
- 5) Καραπάνος Απόστολος του Θωμά(1930)
- 6) Μαραγκόπουλος Αντώνιος του Θεοδώρου(1965)
- 7) Δήμου Αναστασία συζ. του Αναστασίου (1932)
- 8) Γαλανάκης Παναγιώτης του Ανθιμου (1928)
- 9) Καλαθά Αγγελική συζ. του Θεοδώρου(1920)
- 10) Βασιλός Κωνσταντίνος του Δημητρίου(1968)
- 11) Λάππας Νικόλαος του Αχιλλέα(1939)
- 12) Πανάγου Ιωάννης του Ευθυμίου(1922)
- 13) Μέμο Ελένη συζ. του Σωκράτη (1967)
- 14) Μέμος Σωκράτης του Λάμπη(1958)
- 15) Βασιλού Ευαγγελία συζ. του Θωμά(1929)
- 16) Ζιώγας Δημήτριος του Νικολάου(1957)
- 17) Σιώμου Παρασκευή συζ. του Κων/νου(1919)
- 18) Τζουμερκιώτη Τριανταφυλλιά συζ. του Ιωάννη(1919)

Το Δ.Σ. εκφράζει τα συλλυπητήριά του στους οικείους τους.

Νέα Αγχιάλος 15-6-2011
Ο Ληξιαρχός
Ανέστης Κλωνίης

Η Εύη Μακρυγιάννη ξανά πανελλήνια πρωταθλήτρια με την ομάδα του Ν.Ο.Β στην συγχρονισμένη κολύμβηση

Το τριήμερο 15-17 Απριλίου του 2011 διεξήχθη στο ΕΑΚ Γλυφάδας το Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ανοικτής Κατηγορίας Hellas Open Συγχρονισμένης Κολύμβησης.

Μεγάλη πρωταγωνίστρια αναδείχθηκε η ομάδα του Ναυτικού Ομίλου Βουλιαγμένης με την οποία αγωνίζεται η συμπατριώτισσά μας Εύη Μακρυγιάννη. Συγκεκριμένα η ομάδα από την Βουλιαγμένη κατέκτησε συνολικά 2 χρυσά και 2 χάλκινα καθώς και την 1η θέση στη Γενική Κατάταξη, με 231 βαθμούς. Ακολούθησαν ο Νηρέας Χαλανδρίου με 226 βαθμούς και ο ΑΝΟ Αργυρούπολης με 213 βαθμούς.

Είναι η 3η συνεχόμενη χρονιά που η ομάδα του Ν.Ο.Β. κατακτά τον τίτλο της πρωταθλήτριας με την συμπατριώτισσά μας να αποδεικνύεται για άλλη μια φορά πρωταγωνίστρια συμμετέχοντας σε όλα τα αθλήματα (Ομαδικό, Combo, Σόλο, Ντουέτο) και κατακτώντας συνολικά 2 χρυσά και 2 χάλκινα μετάλλια.

Αναλυτικά:

* Χρυσά μετάλλια: Ομαδικό και Combo

* Χάλκινα μετάλλια: Εύη Μακρυγιάννη (Σόλο) και Εύη Μα-

κρυγιάννη - Ευγενία Καφετζή (Ντουέτο)

* Την ομάδα στο Combo αποτελούσαν οι αθλήτριες: Εύη Μακρυγιάννη, Ιουλία Βαρτάνοβα, Κλεοπάτρα Βερώνη, Δέσποινα Θεοδωρίδου, Ευγενία Καφετζή, Ελένη Παπανδρέου, Λίτσα Σαββίδου, Ξένια Σαραντιδίδη, Μαρία Νεφέλη Σταμέλου, Πόπη Τομαή και αναπληρωματικές τις Μαρία Βλάχου και Έλλη Σάννη.

* Στο Ομαδικό αγωνίστηκαν οι: Εύη Μακρυγιάννη, Ιουλία Βαρτάνοβα, Κλεοπάτρα Βερώνη, Δέσποινα Θεοδωρίδου, Ευγενία Καφετζή, Ελένη Παπανδρέου, Λίτσα Σαββίδου, Πόπη Τομαή και αναπληρωματικές τις Μαρία Βλάχου, Έλλη Σάννη, Ξένια Σαραντιδίδη και Μαρία Νεφέλη Σταμέλου.

Συγχαρητήρια στην Εύη Μακρυγιάννη για τις αθλητικές της επιδόσεις και της ευχόμαστε και αντίστοιχες επιτυχίες στο επόμενο πανελλήνιο πρωτάθλημα.

Συγχαρητήρια επίσης και στο

fan club της Εύης Μακρυγιάννη το οποίο έκανε αισθητή την παρουσία του στους αγώνες, το οποίο και προσκαλεί τους λά-

τρεις του αθλήματος να γίνουν και αυτοί μέλη ώστε η παρουσία του στους επόμενους αγώνες να είναι ακόμα μεγαλύτερη.

Λίγα λόγια από τον συνδέτη

Είναι η πρώτη φορά που θα δώσω συναυλία στο Βόλο. Και όμως, ο Βόλος δεν έλειπε ποτέ από τις οικογενειακές συζητήσεις και όλες τις οικογενειακές αναμνήσεις μας. Τρεις οικογένειες, οι Λυκιαρδόπουλοι, οι Σπανουδάκηδες και οι Μαϊμουκαίοι, ζούσαν σε κοντινά σπίτια στο Βόλο. Εκεί οι φιλίες, οι αγάπες και τα προξενιά, που κράτησαν μία ζωή. Οι Λυκιαρδόπουλοι είναι το σόι της γιαγιάς μου της Ελένης, που παντρεύτηκε τον παππού μου, Γιώργο Μαϊμούκα, και γέννησαν την μητέρα μου Σοφία. Ο πατέρας μου Γιάννης Σπανουδάκης, οι γονείς του Σταμάτης και Μαρία, αλλά και οι τρεις αδελφές του, ζούσαν και μεγάλωσαν εκεί. Εγώ γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Αθήνα. Ο νονός μου ήταν ο Τάκης Παρασκευόπουλος, επίσης από το Βόλο. Να 'ναι καλά, εκεί που είναι όλοι τους.

Αυτά ως διαπιστευτήρια αγάπης και παιδικών τρυφερών αναμνήσεων, γεμάτων από θείους, θείες, αγάπη και θάλασσα, από ένα συνθέτη για το Βόλο.

Στο σήμερα τώρα, τρεις ακόμη λόγοι με δένουν γλυκά με το Βόλο. Πρώτος

δικαιωματικά, ο γλυκύτατος πατήρ Ιγνάτιος, τον οποίο χρόνια τώρα γνωρίζω, εκτιμώ και αγαπώ, και την ευχή του να έχουμε. Δεύτερος, ο μοναδικός ίσως φίλος που έχω σε αυτό το αναξιόπιστο «καλλιτεχνικό στερέωμα», ο επίσης Βολιώτης, Βαγγέλης Παπαθανασίου, τιμή και δόξα και για το Βόλο, αλλά και για ολόκληρη τη χώρα. Και τρίτος, ο αγαπητός Απόστολος Ζαφειρόπουλος, οδοντίατρος και φίλος, ιδίως όταν δεν κρατά ανά χείρας τον τροχό του οδοντικού βασανιστηρίου. Ήταν και είναι ο υποκινητής, εκτελεστής και εμψυχωτής όλου αυτού του συναυλιακού εγχειρήματος.

Με χαρά, λοιπόν, θα σας δω και ελπίζω να με δείτε στο Βόλο στις 2 Σεπτεμβρίου. Θα είναι φόρος τιμής στο τότε, με τα μάτια του τώρα στραμμένα στο αύριο, που -πρώτα ο Θεός- θα είναι καλύτερο από το σήμερα.

Σταμάτης Σπανουδάκης

Ποιος είναι:

Ο Σταμάτης Σπανουδάκης γεννήθηκε στην Αθήνα. Από πολύ μικρή ηλικία, η μουσική έγινε το σημαντικότερο κομμάτι της ζωής του. Αρχικά, στα παιδικά του χρόνια, μελέτησε κλασική μουσική (κιθάρα και θεωρία), με τον Χαράλαμπο Εκμεκτσόγλου. Κατόπιν, ως έφηβος, τη δεκαετία του 60 και του 70, έπαιζε μπάσο και πλήκτρα σε διάφορα συγκροτήματα στην Αθήνα, το Παρίσι και τέλος το Λονδίνο, όπου έζησε για αρκετά χρόνια και ηχογράφησε τους πρώτους του δίσκους. Στη συνέχεια, η κλασική μουσική τον κέρδισε και πάλι, οπότε αποφάσισε να επιστρέψει στις σπουδές του και να μελετήσει σύνθεση, αρχικά στο Wurzburg της Γερμανίας με καθηγητή τον Bertold Hummel, και στη συνέχεια πίσω στην Αθήνα με καθηγητή τον Κωνσταντίνο Κυδωνιάτη.

Ήταν τότε που γοητεύτηκε από την τρίτη του αγάπη, τη βυζαντινή μουσική, η οποία τον οδήγησε στο ελληνικό τραγούδι και την ορχηστρική μουσική.

Από τότε προσπαθεί ενσυνείδητα να συνταιριάξει στη μουσική του τις τρεις του επιρροές (το ροκ, την κλασική και τη βυζαντινή μουσική).

Έχει γράψει μεγάλο αριθμό τραγουδιών (μουσική-στίχοι) για τους περισσότερους σύγχρονους μεγάλους Έλληνες τραγουδιστές.

Έχει επίσης συνθέσει μουσική για πολλές επιτυχημένες κινηματογραφικές ταινίες στην Ελλάδα, τη Γερμανία και την Ιταλία, καθώς επίσης και μουσική για το θέατρο και την τηλεόραση. Μέχρι σήμερα έχει ηχογραφήσει περισσότερα από πενήντα άλμπουμ.

Από το 1995, έχει επικεντρωθεί σχεδόν αποκλειστικά στην οργανική μουσική, αντλώντας τα θέματά του από την ιστορία της Ελλάδας και τον Χριστιανισμό. Η μουσική του αυτή έχει σημειώσει πρωτόγνωρη εμπορική επιτυχία και όλοι του οι δίσκοι έχουν γίνει χρυσοί και πλατινένιοι, με ελάχιστη διαφήμιση και πολύ σπάνιες δημόσιες εμφανίσεις.

Ο Σταμάτης ζει σε ένα ήσυχο προάστιο της Αθήνας, μαζί με τη γυναίκα του Ντόρη και τα τέσσερα σκυλιά τους. Διαθέτει δικό του στούντιο, όπου ηχογραφεί τη μουσική του, όντας ο ίδιος συνθέτης, ενορχηστρωτής, παραγωγός, εκτελεστής, αλλά και ηχολήπτης τού έργου του.